

Giới thiệu Xuyên Về Cổ Đại

Không ngờ hai chị em cô lại xuyên không về thế giới xa lạ này. Hai người họ sẽ phải sống thế nào trong thân phận mới. Mời các bạn đón đọc và theo dõi diễn biến của truyện nhé.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Về Cổ Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1

Hai cô gái đang bc vào máy bay. Cô gái thứ nhất mặc một chiếc quần bó màu đen chiếc áo crop cúp ngực để lộ vòng eo chuẩn, khoác chiếc áo khoác da, tóc tết gọn gàng, khuôn mặt lạnh lùng. Cô gái đi bên cạnh k hề kém cạnh máy tóc màu vàng kim xoả ngang vai, mặc một chiếc váy may hồ vò cùng dáng iu. Mọi người đổ dồn vào nó và nhỏ.

Nó và nhỏ từ cuộc huấn luyện biết về vt tính tình ác nghiệt của mk, tụi nó không gì là k bt, vò thì khỏi nói. Sao khi kết thúc huấn luyện khắc nghiệt ở khu vực nhiệt đới chết chóc, nó vt nhỏ còn dc nhiều cao thủ dạy dỗ, nhỏ thích nghiên cứu độc dược, nó thì thích nghiên cứu vũ khí.

Khi bc vào bỏ ngoài những ánh mắt nhìn tụi nó, nó và nhỏ bc vào chỗ ngồi của mk yên ổn thì máy bay cất cánh.. Nó mở dt lên xem tin tức thì thấy gia tộc nhà họ Hàn bị sát hại tài sản bị đục khoét, mí mắt nó co giật đưa dt sang cho nhỏ xem. Nước mắt nhỏ rơi nhìn nó.

-Chị mk về trễ rồi, mama papa tất cả bị giết hết huhuhuhu....

Nó nhìn e mk khóc thì ôn nhu an ủi. nó cũng bt rõ gia thế cần lớn càng nguy hiểm nếu sơ suất thì tất nhiên chết là chuy thường đau khổ ôm nhỏ vào lòng nhỏ giọng nói.

- E đừng khóc mk còn sống chị e mk sẽ điều tra ra hung thủ trả thù cho cha mẹ.

Nhỏ nghe vậy nín nhìn ra cửa sổ mơ mộng suy nghĩ thì tiếng cảnh cáo máy bay sắp nổ.

-Chết tiệt chúng pt rõ chúng ta, chúng pt mk về diệt cỏ tận gốc đây mà nó tức giận bực dọc nói.

-Chị phải lm s mk k đem dù..nhỏ lo lắng hỏi, chết vt tụi nó bây h nhẹ như lông hồng vô cùng xem thường, nhưng chết xấu quắc đen thui thì tụi nó k chịu dc.

Nó chạy lại ôm nhỏ nhảy xuống l thì chết đẹp, hai thì sống. hên xui vậy.

Ui da nhỏ xoa cái mông ngồi dậy nhìn xung quanh, nếu như đoán k lầm thì tụi nó sẽ rơi xuống biển mà s giữa lại ở trong rừng có nhiều cây cỏ thu nhỏ chưa thấy bao h ngờ gác nhìn xung quanh bỗng nhớ trệt tới nó.

-Chị chị chị đâu rồi huhu.... Nhỏ khóc thảm thương nhìn xung quanh tìm nó.

-Ở đây e nặng như con heo ngồi dậy coi chị sắp chết zì nặng r..

-Nhỏ nghe vậy cuốn hích đứng dậy, nó ngồi dậy phui phui nhìn xung quanh. Phát hiện hay xát chết lại gần xem xét. Hai cô gái mặt đỏ cổ trạc mồm nhiều nhất dao đâm người ra tay đút là độc ác nó nắn mặt lên xem thì giật mình.

-Chị cô gái này giống chị nhỏ quay sang nhìn nó nói.

-Ưm cô gái này giống em.

-Tính s h chị.

-Mình chôn họ đi dù gì cũng có duyên gặp lại giống mk.

Nói rồi hai ng chôn hai cô gái mệt là người ngồi thì bỗng từ xa có hai tiểu nha hoàn chạy lại tụi nó khóc nức nở.

-tiểu thư cuối cùng tụi e cùng tìm dc hai ng rồi, huhu...nếu ng có mệnh hệ gì tụi e chết chắc huhu... Hai nha hoàn vừa khóc vừa ôm hai đứa nó.

-Hai ng là ai tôi không quen hai ng, hai e đang đóng phim hả tụi tôi chỉ là ng wa đường thui k phải diễn viên. Nhỏ nói

-Huhu tiểu thư bị làm sao vậy hai tiểu thư là Lâm Nguyệt Tuyết- Lâm Nguyệt Lam con của Lâm Thừa tướng. đóng phim là gì tiểu nha hoàn khóc nức nở nói.

Hai đứa nó túm đầu lại bàn bạc k lẽ xuyên k rồi, thiên a s nở đảh lòg như z cướp đi g đìh của tụi ta chưa kịp trả thù thì bị xuyên k là s ai cho tụi pt pải làm s tụi nó khóc k ra nước mắt(Thiên: tại con tác giả chứ tao nào pt zề)

Trước tiên tụi nó giả vờ mất trí nhớ cái đả, chuy này chắc có liên quan đến hai cô gái chết thảm lúc này. Tụi ta đi giữa đường gặp thích khách bị họ xô xuống vách núi đc cổ nhân giúp đỡ, tụi ta k nhớ gì hết e kể tụi ta nghe đợc k, còn e kiểm tụi ta 2 bộ đồ đc k nó chỉ cô gái còn lại.

- Cô bé mặt bộ màu xanh nhạt tên là Thủy Hương, cô bé mặt đỏ hồng nhạt là Thủy Thúy hai chị e sinh đôi rất giống nhau là ng chung thành vt nguyên chủ trc kia dù bị đánh đập ra sao vẫn luôn bên cạnh họ.

Thủy Hương kể: Hai tiểu thư là Đại tiểu thư và Nhị tiểu thư con Thừa tướg ngoài ra còn có tam muội và tứ muội và, nươg của hai tiểu thư bị Nhị phu nhân hãm hại chết nhưg phụ thân người k pt, hai tiểu muội của tiểu thư thường ức hiếp đánh đập tiểu thư khi lão gia k có trog phủ, phu nhân thì k cho tiểu thư ăn uống đàng hoàng.

Nghe tiểu nha hoàn kể hai đứa nó tức k nói nên lời, hai cô tiểu thư này quá yếu đuối đc phụ thân yêu thương z mà để họ hãm hại thật không chấp nhận đc dù gì cũng giống tụi nó s pải uỷ khuất mà chết vậy, đợc tụi tụi sẽ trả thù cho hai cô.

Thủy thủy s một lát chạy về ôm trên tay hai bộ đồ tụi nó mặt vô thảm chứi con mẹ mặt đỏ y như chùim cái mềm, mang giày thì y như tào lá chuối gói bánh tét bọc bọc nhữg im lặng theo họ về phủ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Về Cổ Đại* đợc tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2

Khi về tới phủ tụi nó gặp ngay phụ thân và phu nhân cùng là mẹ kế tụi nó, khi gặp 2 nhỏ thì phụ thân ôm chầm lấy tụi nó hỏi han thì đc hai nha hoàn kể rõ đầu đuôi.

- Là do ta không tốt không bảo vệ đợc hai con phụ lòg mẹ con dưới xuôi vậg.

- Phụ thân tụi con k sao ng đừng lo s này tụi con cần thận hơn là đc.

- Phải rồi lão gia Tuyệt nhi và Lam nhi vừa mới về cần nghỉ ngơi chuy đã qua an toàn là tốt. Liễu nhược Kì là nhị phu nhân trog phủ lúc sinh thời k đc sủg ái bằng nươg của tụi nó tìh kế hại chết nươg nằg, gắp tâm hành hạ ám sát bọn nằg. Khi nghe tin hai nằg an toàn trở về thì ngạc nhiên tức giận trog lòg nhất định sẽ giết chết hai nằg(k pt ai giết ai)

- Đợc rồi tụi con về phòng nghỉ ngơi đi, chuy tụi con bị ám sát ta sẽ cho ng điều tra, s này ta phải cao thủ theo bảo vệ tụi. Nghe ôg nói vậy Liễu phu nhân tức tối bấy h có thêm cao thủ khó ra tay nắm chắc tay suy nghĩ cách hại tụi nó.

Dạ!!! Tụi con xin cáo lui.

Tụi nó lúc trc học đủ mọi thứ bt đủ thứ tiểg vô cùng thông minh lại am hiểu nghĩ thức cách nói chuy thời cổ đại nên cùg nhập gia tùy tục. Bước về phòg căn phòg sang trọng nhưg k có nhiều trang sức hay đồ vật quý giá nhìn thôi cùg đủ bt mẹ con Liễu nhược Kì dzỏ rồ.

Sao khi đc tắm rửa ăn uống xog xuôi nó đều tra xem trỏ này là nơi nào, lúc chưa xuyên qua nó rất thích tìm hiểu bản đồ và tất cả các nước chỉ cần bt tên nước thì nó sẽ bt rõ đường đi nc bc.

_ Thủy Thúy em có thể kể ta bt về nơi đây đợc k, vd như tên nước nhà vua.

- Dạ thưa tiểu thư ở đây là Sở quốc do Nhà Vua Sở hiên Triệt quản lí đất nước vô cùng hùng mạnh k có đất nc nào dám xâm lắg, đức vua vô cùng tài hoa mưu kế đa đoan nghe nói một khi ngài ấy ra trận thì k ai thắg nổi. Thủy Thúy thắc mắc tại s nó lại hỏi như vậy nhưg k giám hỏi liền kể cho nó nghe.

Sở quốc cái tên này nó chưa đợc qua bao h k lẽ tụi nó xuyên đến nơi mà lịch sử chưa biết qua, nếu như vậy thì tụi nó k pt đc nơi này như thế nào r, cần pải lập một đường lui s này mới đc nó trầm tư suy nghĩ.

- À mà nè hai muội đừng kêu tụi ta là tiểu thư này tiểu thư nọ nghe k quen nhỏ vừa ăn vừa nói.

- Dạ vậy s đc tiểu thư tụi e k giám. 2 nhỏ run run vừa nói vừa quỳ xuống dập đầu.

Nó vội vậg đỡ hai ng họ lên nói. Ta là tiểu thư ra lệnh cho hai e s này cứ gọi chúng ta là Nguyệt tỷ tỷ và Lam tỷ tỷ nếu nghe hai e gọi tiểu thư này nọ thì đừng hằ hạ tụi ta nữa nó lạnh giọng nói.

Hai nhỏ nghe vậy sợ hãi vậg lời. Nhìn họ như vậy nó xác định hai nha đầu này là ng tốt nên s này nhất định sẽ iu thương.

-Tụi e yên tâm chúg ta từ nay là tỷ muội ai ức hiếp tụi e thì tụi ta sẽ trả gấp trăm,nhưng mà k dc ý tụi ta iu thươg mà ăn hiếp ng.khác. nó nhìn hai nha đầu ôn nhu nói. Tụi nó nghe vậy thì một cô ầm ập chảy trog cơ thể cảm động hứa với lòg s này tuyệt đối chug thành.

-Thui tụi e về nghỉ ngơi đi.

Sao khi hai ng họ lui ra nó lại bàn ăn cú đầu nhỏ, "Giờ mà còn ham ăn nữa".ui da Nhỏ ỷ khuất nhìn nó nói" xuyên mk củg xuyên rồi,lại đc lm con thừa tướg k lo thiếu tiền chị còn lo gì nữa".

-Không Đơn giản như e nghĩ s thế giới cổ đại này phức tạp hơn hiện đại chúg ta nhii. Càng có chức quyền càng nhii kẻ gian hãm hại vì vậy chúg ta cần một đường lui.

-Ậy..ún.. a...ên...m..i (vậy chúg ta nên lm gì?)

Nó thờ dài nhìn con e vô tư ăn ún kia " thui ăn nhanh nghỉ ngơi ik chuyê đó chị tự có cách". Nói r nó lên giườg ngủ nhỏ s khi sử lí đốg thức ăn củg đi ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Về Cổ Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

Sáng hôm sao tiểu Hươg bùng thao nc rửa mặt vô định kêu tụi nó dậy thì k thấy tụi nó đâu cuốn hích chạy ra cửa tìm thì ""Rầm"..

-Ui da tiểu Hươg mụi chạy ik đâu mà nhanh vậy đượ trượ ta đâu muốn chết hà.nhỏ ôm cái mỗg chu cái mỗ nhỏg nhỏo nói..

-Tiểu...tiểu Hươg định gọi trực nhớ gì đó thì khựng lại. Lam tỷ tỷ hên quá tỷ k sao mụi định gọi tỷ và Nguyệt tỷ dậy thì k thấy đâu tườg hai ng bị bắt cóc nên mụi chạy ik tìm. Tiểu Hươg cuốn hích nói.

-Hai ta đi tập thể dục mai môt e khỏi cần kêu tụi ta.

Tiểu Hươg đơ ra đây là hai tiểu thư của tụi A đi ra khỏi cửa còn k giám h lại tập thể dục sao trời ơi. Bất giác ngắc mặt mk một cái aa đau..A là thật k pải mơ.

-Nó bước tới nhìn biểu hiện của tiểu Hươg phì cười nói," Ta đói ui e xuống bếp kiếm gì cho tụi ta ăn đi"

-Dạ.. Tiểu Hươg vui vẻ chạy ik tìm đồ ăn. Từ xa có hai bóng ng đến khỏi nói kũng pt là ai ui nha.

Cô gái mặc bộ y phục màu tím là Lâm nhược Bình tam mụi của tụi nó 17t,còn cô gái mặc ik phụ đồ chói tên Lâm nhược Nhược là tứ mụi 15t. Tuy khuôn mặt có chút ngây thơ nhưng tâm địa độc ác.

-Ấy da nghe nói hai phé vật an toàn trở về đúg là sống dai như đĩa. Giọng nói tranh chua của Nhược Bình.

Nó và nhỏ bình thân rót trà thườg thức xem hai ng họ như k khí khiến tụi nó tức k chịu nổi quát.

-Hai con tiện nhân chúg m k thấy tụi ta à,uốg lộn thc hay sợ quá k giám nói.

Nhỏ bực bội lạnh giọng. " Thân là mụi mụi lại vô lễ vs tỷ tỷ,gặp tỷ tỷ k chào hỏi,thân là tiểu thư con gái thừa tướg lại k có quy củ thật mất mặt phụ thân,.chuyê này phụ thân nghe dc thì sao nhii."

Hai ả giận tím mk kìm nén " haha hôm nay tụi bây gan thật,ôg già đó hồi kình rồi mất cả thág mới về,tao sợ chuyê chưa đến tay ôg ta tụi phé vật tụi m k dzừ đc cái mạng đề nói r."

Vừa nói ả vừa cây roi trog tay quát mặh lên cakh cửa,cakh cửa liền bị rách bộn ả bt chúc vô cớg nên hóg hách nghi sẽ hành hạ tụi nó(sai sai sai tụi nó mừ độg tay mảy má chết k pt nguyên do âu nhóa)

-Nó nở nụ cười nửa miệg ra lệnh. "RA" từ trog bóng đen xuất hiện hai thân ảnh chắn trc bộn ả. 1ng tên tiểu Bạch còn 1ng tên là tiểu Hắc tên giốg như ng 1ng thân toàn màu trắng thân toàn màu đen là cao thủ do phu thân tụi nó phái theo bảo vệ nó.

-Ấy da hai tiểu mụi mụi ăn nói k có phép tắc ta thay phụ thân dạy đở vậy, hai nguoi đánh bộn ả cho ta nhẹ tay xúu thui chừa nz cái mạng lại đc r để bộn nó cảm nhận dc cái đau. Nó lạnh giọng nói.(Dạ nhẹ tay)

-Rỏ.... Hai hắc y nhân lại gần bộn ả ' mảy dăm.. Aaaa"" bộn ả bị hắc y nhân oánh cho chết đi sống lại.

Nó lại gần nắn mặt nhược Bình lên " tụi mảy là thá gì mà tao k dăm,cánh cáo mẹ con tụi mảy nếu k muốn phụ thân pt hết chuyê xấu các ng lm khôn hồ thì

an phân." Nói rồi nó ra lệnh cho ng hầu đưa bọn ả về.

- Haha hà dạ gì đâu cho chừa dám đặng đến tụi bà còn non lắm nhỏ vỗ ngực tự hào nói.

- Nó búg trág con e đag lên con của mình " Cô đó lúc nào cũng vô tư, lo mà tìm cách tiếp tụi xây dựng cơ đồ đi kìa ở đó mà đắc ý"

- Chị e giỏi z tất nhiên có cách ui,e còn bé s thông minh tài hoa bằng chị nhỏ dờ giọng nịnh nọt.

-Haizz...Nó thờ dài Tiểu Hươg,tiểu Thuý s k bug đồ ăn vô đứg đó lm gì.

Dạ.. Hai đứa nó đg mơ pải k hai tiểu thư của tụi nó vô cùng trâu nha,đánh cho tam tiểu thư và tứ tiểu thư chết đi sống lại,hai tiểu thư k còn yếu đuối nữa(ây hai a hắc y nhân soái ca oánh mừ hai chị nhà ta có đặng ngón tay ầu)

-Tỷ tỷ hai ng k sợ phu nhân trả thù sao.

-Bọn mụi đừng lo nếu bọn họ giám dờ trò tụi ta cho họ sống k bằng chết ngồi xuổng ăn chug vr tụi ta.

-Dạ k đc đâu tụi mụi k dám. Hai nha đầu lấc đầu lia lịa nói đc lm tỷ mụi vr tụi nó đã quá h/p vr bọn họ r nào dám nghĩ ngồi cùg bàn ăn cơ chứ.

-Nếu xem bọn ta là tỷ tỷ thì hai mụi cứ ngồi ăn chug vr tụi ta đi bọn ta chỉ có hai ng bần lấm.

-ún...ò..ó..(đứg rồi đó. Chị Lam ơi lm ơn đừng vừa ăn vừa nói e dịch mõi tay lém.. Lam; do ng, ta chỉ là diễn viên ng tạo ra còn dám trách ta.....t/g; xách đẹp chạy)

-Hai ng bọn họ ngồi xuổng ăn vô cùng h/p lâu lắm r mới có cảm giác ảm ập g.đìh. Thầm nghĩ mk tu tám kíp mới đc hầu hạ hai tiểu thư.4ng ăn com noỏi chuy rất zui về nhưng

Ở nơi phươg xa đó....

-Chết tiệt tụi nó dám đánh con ta ra nông nổi này nhất đìh pải chết. Ng phụ nữ chug niên tuy đã vá ba mưoi nhưg khuôn mặt vẫn đẹp sắc sảo,khuôn mặt xinh đẹp bị con tức giận lm xấu đi.(đẹp ác thể nào cùg thàng cá thác lác)

-Mẹ pải trả thù cho tụi con dám phé vật đó dám ra lẹh cho hắc y nhân đánh tụi con. Ắ tứ tiểu thư nghiêng rắng nói tuy nhỏ tuổi nhưng ả vô cùng độc ác và hống hách vì có chút nhan sắc.

-Không dc chúng có hậu vệ cùg phụ thân con nếu chúng ta ra tay ôg ấy sẽ bt,chúng ta sẽ chết rất khó coi.

- Vậy k lẽ chúng ta mặc cho tụi nó lm gì thì lm con k cam tâm. ĐÁM PHÉ VẬT ĐÓ DÁM ĐÁNH CON. Ắ Nhược Bình tức giận hất chén thuốc trên tay ng hầu nói.

-Các con yên tâm ta nghe nói lúc trc tiên hoàng có gì lại chiếu thư hôn ước với hoàng thượg và vươg gia cho phủ chúng ta.

-Vậy có liên quan gì tới bọn nó. Nhược Nhược khó hiểu nhìn mẹ mk.

-Haha Bọn con k pt theo ta tham thĩh hoàng thượg là ng rất lạnh lùg k gần nữ giới nếu vô ý nói sai thì chết k kịp thờ,còn Vươg gia kia bị huỷ dug và tàn tật nếu gả cho họ k chết thì cùg bị giày vò đến chết.

- Nhưng nếu như phụ thân gả chúng con thì sao.

-Yên tâm thánh chỉ là kết hôn ước với hai ả k thể già đc kì này bọn ả chết chắc(ây chưa pt nha) nói r bọn họ cười như điên k đến kiểm chuyện vr tụi nó nz.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Về Cổ Đại* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4

Nó vr nhỏ mấy ngày nay hết ăn vr ngủ đám mẹ con Liễu thị cùg k đến lm phiên sih ra chán.

-Chị e chán quá mĩh ở đây cùg dc 1 tuần ui chưa pt rõ nơi đây hay mk chốn ra ngày chơi ik chị.

-Được.. tiểu Hươg,Tiểu Thuý.

-Dạ. Tỷ có gì dặn dò.

-Hai e chuẩn bị cho ta hai bộ y phục nam. Đem theo nhiều ngân lượng chúng ta xuất phủ.

-Nhưng Nguyệt tỷ lão gia cần dặn hai tỷ k dc xuất phủ sẽ rất nguy hiểm.

- Lo gì mk có hộ vệ r vr lại ta cái nam trang không s đâu nhỏ hơn hỏ nói.

-Dạ.. S khi chuẩn bị xong tụi nó chui lỗ chó ra khỏi phủ. Huy hoàng gẽ hem tưởng bay lên ai dè..

-Nó mặc trang phụ màu tím khuôn mặt trái xoan,đôi mắt to tròn ánh mắt vô cùng tinh lẹ. Nhìn vô cùng soái ca nhưng vô cùng lạnh lùng.

Nhỏ thì mặc y phục xanh lam mái tóc màu vàng đặc biệt,khuôn mang nét đag yêu nghịch ngợm thư sinh của nam hài.

Hai ng đi tới đầu thì các tiểu thư e thẹn tới đó. Nhỏ chạy lù tưng hết cửa hàng này đến cửa hàng kia nhưng k mua gì. Đag lạnh hoah bỗng thấy đag kia đơng ng tò mò kéo nó lại xem.

Tinh tinh là có 1 đám lu la chặn ngang kệu của một tiểu thư nào đó,chúng định bắt ép nàng ta theo họ,cô gái đó vô cùng xinh đẹp như tiên nữ. Nàng sợ hãi cất tiếng"Cứu tôi với,tha ta ra".

Nó thấy cảnh đó thì máu nóng dồn lên não,bay tới đánh mấy tên giữ tay tiểu thư kia văng ra xa cất giọng lạnh lùng nói.

-Giữa ban ngày ban mặt giám ức hiếp gái nhà lành các nguoi k mún sống.

-Chúng ta theo lệnh của Mộ công tử đưa Bích Ngọc cô nương về hậu hạ nguoi dám đắc tội vr Mộ công tử thì sẽ chết.

-Ta k bt Mộ công tử đó là ai,có ta ở đây các nguoi dám đụng tới cô nương này thì chết.

-Tên cầm đầu tức giận ra lệnh đàn e xog lên,bọn chúng vừa xog lên thì ngã xuống hết,tên cầm đầu rug rẫy nhìn nó, k ai kịp thấy nó ra tay thì bọn chúng chết hết,còn mỗi tên cầm đầu rung rẫy.

-Chuyện lời của ta đến Mộ lão gia và Mộ công tử tới nay ta đến thăm. Giọng nói lạnh lùng của nó khiến cho tên đó sợ hãi chạy bán sống bán chết.

-Đa tạ công tử ra tay cứu giúp. Nhưng công tử nên cẩn thận. Mộ Thiên Bảo con Mộ thanh Hiên là ng giàu nhất thành ý gia thế ức hiếp bao nhiêu dân nữ,còn Mộ thanh Hiên đức lốt quan tham ô ức hiếp bá tánh. Họ vô cùng hiểm độc e rằng...

-A k sao cô nương đừng lo ta tự giải quyết đc,cô nương đã an toàn ta xin cáo từ.

-Công tử khoan đi đã đây là thiệp mời tham gia lễ hội ở xuân lâu mong công tử đến góp vui. Cô gái này vừa nhìn thấy khuôn mặt anh tuấn của nó thì trút tiếng sét ái tình,đỏ mặt ngượng ngùng đưa thiệp mời cho nó vội vàng vô kệu đi mất.

Nó ngơ ngáo ngáo cầm thiệp k bt gì. Lễ hội ở xuân Lâu là dịp các hoa khôi bậc nhất ở đó biểu diễn tài nghệ rồi thầy tú cầu chọn phu quân ai có vé mời dc ngồi gế Vip cơ hội bắt dc tú cầu càng cao.

-Ca ca nơi này chắc vui mk đến đó chơi đi. Nói r nhỏ lời nó đi.

-Tỷ tỷ ng thân phận cao quý k dc vào đó a. Tiểu Hươg lo lắng nói

-k s k s vô chơi chúc thui. nhỏ lời tiểu Hươg và Tiểu Thủy vô trog đưa thiệp cho lĩh canh thì có ng ra tiếp đón.

Tụi nó vừa bc vào thì mọi ánh mắt dồn vào tụi nó,nó bc chậm chậm vào ánh mắt lạnh lùng bỗng nhiên thấy vị cô nương kia chột chân té nó bay lên ôm ngang eo nàng xoay vòng ánh mắt hai người nhìn nhau cô nương kia e thẹn cuối đầu.đáp xuống nhẹ nhàng.

-Đa tạ công tử công, công tử đã cứu Ngọc nhi hai lần. Lúc này do gấp k biết cao danh quý tánh công tử.

-Ta tên Từ Ki.

. Công tử mời người ngồi thưởng thức,ta phải vào trog chuẩn bị". Nàng cười e thẹn r bước đi.

Nó vừa ngồi xuống bàn thì chú ý hai ng bàn đối diện khí thế của họ vô cùng lớn tuyệt đối k pải kẻ tầm thường đặc biệt vô cùng đẹp trai(Tuyết tỷ lên con). Ng mặc bộ y phục mà đen trên áo thêu hình rồng màu đỏ nhìn vô cùng lạnh lùng,khuôn mặt khôi ngô đẹp mê ng,ng bên cạnh cũng k kém phần mặc bộ y phục xanh biển đậm tuy k lạnh lùng bằng ng kia nhưng vẫn toả ra khí chất vương giả.

-Nghe đồn trai cổ đại vô cùng đẹp trai k ngờ hơn mức tưởng tượng mk hén nó thắm cảm thán,bà nhà ta miễn nhiễm trai đẹp mà tại s lại như vậy ai trả chị Tuyết lạnh lùng cho tôi đi,tra lại chị Tuyết lm ngơ vr cái đẹp của tui đi..hix

-Bỗng tiếng nói cất ngang suy nghĩ của nó kéo nó dời tầm mắt nhìn lên tú đài.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Về Cổ Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

Hôm nay lễ hội của túu lâu chúng hoan nghênh mọi ng đến ủng hộ, đặc biệt hôm nay cũng là ngày Bích Ngọc và Nhực y của chúng ta tìm ý chung nhân. Tiệc bắt đầu. Túu bà vừa dứt lời có hai cô gái bước ra.

Cả khán đài phát những tiếng reo hò cổ vũ hay lắm hay lắm...

-Nhực Nhy nàng là của ta. Một vị công tử bậm trợn hô to nói

-Bích Ngọc nàng pải là của ta. Vị khách thứ 2 nói.

-Hai nàng phải là thê tử ta mới đúng. Vị khách thứ 3 nói.....

Mọi ng im lặng Nhực Nhy và Bích Ngọc là thê tử của ai thì sao khi thả tú câu sẽ rõ, bây h xin mọi người thưởng thức tài nghệ của Nhực Nhy và Bích Ngọc.

Mọi ng im lặng hướng về khán đài Nhực Nhy thì hiển Nghệ Bích Ngọc Hiến Vũ mỗi ng một việc, Bích Ngọc nói nhỏ vt mama chuy gì đó xog bà ta bước ra nói.

-Xin Lỗi Từ Kì công tử Tiểu Ngọc nhà chúng ta muốn mời người lên góp vui có được không.

Nó đag nhâm nhi ly trà nghe ai đó nhắc tên giả mình thì ngó tới ngó lui coi có ai đứng lên k nếu k thì kêu mình thì pải. Ngược nhìn về phía mama nhằm xác định.

-Là ta hỏi công tử đó, người có thể cùng Nhực Nhy và Bích Ngọc hoà tấu một khúc nhạc không.

-Thật ngại quá ta không bt đàn ta chỉ biết thổi sáo, nhưng hiện giờ ta không có sáo.

-Vị công tử này ta có một cây sáo có thể cho người mượn. Hắn nói nhưng khuôn mặt k có cảm xúc.

Nó nhìn hắn với con mắt căm hận WDF ai mượn người nhiều chuy vậy nó kiềm nén trả lời " Đa tạ công tử, không làm mất hứng và thời gian mọi người ta cung kính k bằng tuân mệnh"

Nó nhận lấy cây sáo bước lên khán đài." Cô nương cứ đàn ta sẽ đệm cho cô nương" nó nhìn Nhực Nhy nói.

-Công tử muốn ta đàn bài gì thì ngài biết?

-Cô nương cứ đàn bài cô thích ta có thể phối.

Nàng ta gật đầu bắt đầu tiếng đàn, nó cùng bắt nhịp hoà theo:

Ngày tháng cũ mịt mờ như trong mộng

Người thân yêu xa mãi tận chân trời

Thời gian này phản phúc biết bao nhiêu

Sao người nỡ quên đi tất cả

Tình yêu đầu ngây thơ chân thực

Có thể nào sống lại với ta

Như biển sâu tình khiến ta đau đớn

Tháng năm trôi mái tóc đã điểm sương

Dứt không được hình ảnh trong tâm khảm

Đừng bỏ đi hạnh phúc của ngày mai

Đời cô tình là điều gay go nhất

Đừng chờ đợi tháng năm quay đầu lại

Dứt không ra nỗi đau khổ tình đời

Đừng nhẫn nại vì mối tình xưa cũ

Hoa nở xuân về mà tình đã ra đi

Đề tìm ta vẫn vương bụi trần thế.

Mọi người say mê trong Điệu múa, tiếng đàn tiếng sáo lại làm vẩn vương lòng người, Lời hát làm tan chảy tâm can. Sao khi hết bản nhạc cả khán đài im lặng.

- " Hay, hay lắm"... Một tiếng nói làm thức tỉnh mọi người, ai cũng vỗ tay khen hay.

- Nó gạt đầu hạ lễ vờ hai nàng rồi bước xuống đi đến hẳn trao trả cây sáo. " Đa tạ công tử ". Hẳn k nói gì chỉ gạt đầu. Nó bước về bàn mà bực bội thầm nghĩ " Tên thần kinh nói một lời cùn k dc bộ bị cầm hay sao xía "

Mọi ng chuẩn bị Nhượng Nhy và Bích Ngọc Sẻ thả tú cầu, nhah tay thì được Thê tử đẹp Bắt đầu trước là Bích Ngọc.

Nàng ta cầm tú cầu, nhìn xuống tú cầu rơi xuống đáp ngay nơi.....

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Về Cổ Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6

- Nàng ta cầm tú cầu, nhìn xuống tú cầu rơi xuống đáp ngay nơi.....

Rớt trúng nơi nó nó thấy thứ gì đó hướng về phía mình theo phản xạ của một sát thủ nó chụp lấy, ngạc nhiên thấy một quả cầu màu đỏ bắt mắt thì nghe mọi người chúc mừng k hui chuy n gì, bỗng mama bước xuống bàn nó.

- Ây da chúc mừng công tử Tiểu Ngọc có phước lắm mới lấy được công tử. Mama vừa nói vừa kéo nàng ta bước lại bàn nó, nàng ta e thẹn cuối đầu theo mama.

Nó không hiểu chuy gì xảy ra trung bộ mặt k hui chuy j nhìn bà hỏi: " Là sao. "

- ây da công tử theo luật lệ người chụp dc tú cầu sẽ là phu quân của người thả nó mấy vị quan khách ở đây chờ cơ hội để được vợ người thật mai mắn nha.

Cái thần mèo gì đây trời ơi ta nữ nhi, nữ nhi vờ nữ nhi làm ăn gì được mà cười nhau... nó thật khóc k ra nước mắt mà.

- Ta thật xin lỗi ta chưa có ý định cưới nương tử, ta bốn biển làm nhà nên k thể để Bích Ngọc Cô nương chịu khổ được. Nó tìm một lý do để từ chối.

Nàng ta buồn bã nhìn nó " Công tử nếu người đã quyết như vậy ta k ép nhưng ta có thể mời người đến phòng ta hàn huyên một chút dc k "

Nó k thể từ chối đành đồng ý quay sang nha đầu Nguyệt Lam dặn dò rồi bước theo nàng.

Tới Nhượng Nhy thả tú cầu rơi trúng hẳn cùng theo phản xạ như nó chụp lấy (nhưng a ấy theo phản xạ ng học võ chứ hém sát thủ như chị Tuyệt âm nha) nhưng lại trực tiếp wãn trở lại.

Nàng ta tức tối nói gì đó vờ mama thì mama cất tiếng. " Vị công tử này theo luật tuyển tướg công cho hoa khôi ở đây nếu người bắt dc tú cầu trả lại hỏi như đống ý" ..

Thật mực cười luật đó vô cùng vô lý người trả tú cầu là k chấp nhận hôn ước lại dc họ nói ngược lại là chấp nhận, hẳn khuôn mặt lạt tanh k nói gì nhìn cận vệ, cận vệ bên cạnh hui ý cất tiếng. " Công tử nhà tôi từ chối, người đã có hôn ước xin mama và vị cô nương tìm người khác. "

- Nếu công tử đã có hôn ước ta và người coi như cùng có duyên, ta có thể mời người đến thư phòng ta uống chút trà dc k.

Mọi người xung quanh bàn tán xôn xao hai hoa khôi đẹp nhất nhì thanh lâu ai cũng muốn hai nàng là thê tử vậy mà bị từ chối. Hẳn k muốn rắc rối gạt đầy ý bước theo nàng ta.

Chỉ còn Nhỏ và Vượng gia nhỏ thì k màn thể sự cùng tiểu thủy và tiểu Hươg ngồi ăn uống hai nha hoàn tuy lo lắng cho nó lắm nhưng bị nhỏ dọa cho im ngồi ăn vơ nhỏ. Còn Vượng gia kia thì vẫn thưởng thức trà coi như k có chuy gì hai người hai bàn nhưng có chug suy nghĩ."Có Chuy vui ngu gì k ngồi im coi haha".

Ở trở nó nó theo nàng bc vào căn phòng nó nhìn xem xét lạ thật nàng cũng là hoa khôi hái ra tiền cho thanh lâu chỉ xếp sao Nhược nhy s căn phòng lại quá đối đơn sơ chắc là có ẩn tình.

-Côg tử mời người ngồi,nơi đây k được sag trọng thật thất lễ vơ côg tử rồi.

-không sao k sao ta có l thắc mắc nàng cũng là hoa khôi nơi này s thuê phòng lại như vậy?. Nó tĩ k thích úp mở có gì k hiểu thì nó hỏi thẩn dù quen hay lạ.

-Nàng cười gọt trà mời nó rồi nói. " không đầu gì côg tử ta tuy dc nhieu ng thích nhưng ta bán nghệ k tiếp khách dù họ muốn đến uống trà,mama và Nhược nhy tỷ tỷ hiu lắm ta muốn lên mặc nên phạt ta,hôm nay cũng vì tờ khế ước đúng 10năm bán nghệ cho ký viện đã hết ta được tìm tướg côg ta muốn một cuộc sống bình dị và có ng nương tựa."Nói tới đó nàng hơi buồn.

Nó chỉ cần nhìn đả pt tâm tư của nàng,k pt tại sao nó lại thấy nàng rất quen thuộc và đáng tin cậy."Chuyện tú cầu"... Nó chưa kịp nói hết nàng đã cắt ngang.

-Ta và côg tử có duyên không nợ,côg tử k thích ta ta không giám cưỡng cầu,chỉ mong ta và người kết tình là bằng hữu.

Nó rất thích tĩh cách của nàng chợt nó nghĩ ra một chuyện,nhẹ nhàng tháo trăm cài tóc xuống nhẹ nhàng nói:

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Về Cổ Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7

Muội là nữ nhi,nếu muội là nạn nhân muội nhất định phải lòng tỷ rồi một cô nương xinh đẹp như vậy ai nỡ từ chối,thật xin lỗi đã gạt tỷ.

Nàng ngó người nhìn nó rồi cười."Haha không ngờ ng ta để ý lại là nữ nhi,mụi già nam trang thật giống,coi như ta và mụi có duyên k bằng kết tình tỷ mụi,mụi thấy s."

-Ý này k tời mụi đồng ý,có tỷ tỷ xinh đẹp như vậy ai k muốn nó vừa nói vừa ôm nàng.

-Mụi đó khoẻ nịh. Nàng ngắt iu mũi nó cười zui zẻ nói.

-Tỷ tỷ người muốn quản lý hoa lâu này không,mụi thấy mama ở đây k tốt,nhiu cô nương bị bà ấy ép bức.

Nàng sừng sốt nhìn nó."Ta biết chứ,ta cũng rất muốn ở đây quản lý nơi này, giúp những cô nương xa cơ bán thân nương tựa nơi này mà sống như ta,nhưng k phải nói là được,ta bán nghệ k bị bà ấy ép bức là vì ta đc lòng khách kiếm nhieu tiền. Nàng ngừng một lát rồi nói tiếp.

-Mụi cũng bt trốn thanh lâu luôn bị người ta phi bán,mọi người ở đây cũng vì hoàn cảnh khó khăn mới bước vào. Được yên ổn hay không là nhờ người quản lý. Mama quen bt rộng lại nhieu thuộc hạ ta e có muốn tiếp quản nơi này cũng k làm gì đc.

Nó vừa búi tóc vừa nhìn nàng lần đầu gặp nàng nó có cảm giác tin tưởng quen thuộc,nó muốn nàng quản lý nơi này để tiện đường giao dịch,nó đag muốn lập một bang hội sát thủ nơi đây rất thích hợp để giao dịch vì vậy nó nhất định sẽ đưa nàng tiếp quản nơi này.

-Tỷ yên tâm mụi sẽ giúp tỷ nhưng tỷ cũng phải hứa giúp mụi một số chuy.

-chuyện gì..??

-chuyện là.....@##&%&#&@&*(((%##

-Được,ta nghe nói ở ngoài thành có một nơi bán nô lệ mụi có thể đến đó tìm thêm ng. Ta nghe nói ở trog kinh thành Bang hội Phượn Hoàng đag tỷ vô chọn ng,tiếp quản,chủ nhân của Bag họ bị bệnh chết,nàng ta k có con cái để nói dối vì vậy các huynh đệ đứng đầu ở đó mở hội tỷ vô tìm chủ nhân mới ai,mụi muốn tham gia không.

Nó cực phần khỏi chuy tốt như vậy s nó k tham gia cho dc" Được,được mụi muốn tham gia,muốn tham dự mụi phải lm gì?"

-Người tham dự cần có thiệp mời đặt biệt là ng giỏi võ,nếu tham gia có xảy ra chuy j họ cũng k q,tâm,ng đăng kí tham gia họ là những ng vô cùng giỏi võ,còn có 3ng đứng đầu Bang họ rất đáng sợ muốn làm thủ lĩnh họ mụi cần phải thắng họ.

Người thứ nhất: Hắc Diệp là ng chuyên về độc được giới khinh công hấn giết ng nhanh như chớp độc của hấn rất lợi hại.

Người thứ 2: Bạch Diệp a sinh đôi của Hắc Diệp hấn giỏi y thuật,Hắc Diệp hạ độc hấn ng duy nhất có thể giải,giỏi sử sục vũ khí giết ng k rớt tay.

Người thứ 3: ng này hành tưng rất thần bí ít khi ra tay nhưng nếu hấn ra tay con mồi k hề thoát khỏi hấn,hấn được mệnh danh là hái hoa tặc,rất thích cướp đi trình tiết của các cô nương,thông minh vô cùng cái gì hấn cũng biết,giỏi võ công vô cùng.

-Oa tỷ tỷ hay thật tỷ biết rõ về họ gê. Nó vô cùng ngạc nhiên vì nàng có thể biết nhiều chuyện như vậy

-ở nơi đây rất có nhiều ng ra vào ta có thể nghe họ bàn tán đôi chút với lại cũng gần tới ngày mở hội nên nhiều ng nhắc đến,ta cũng có thâm tình cứu Bạch Diệp công tử một mạng nên ta bt được chút ít về họ.

-A z tỷ nói vr hấn cho mụi thiệp mời mụi muốn tham gia.

-Mụi chắc chứ,rất nguy hiểm nơi đó tụ tập rất nhiều người muốn chiếm Phược Hoang Bang họ toàn cao thủ ta e là...

Nó cắt ngang lời của "Tỷ yên tâm ta sẽ không sao tỷ cứ sắp xếp ta sẽ tham gia,chuyện ta vr tỷ bàn hôm nay ta nhờ tỷ chiếu cố".

-Nha đầu ta vr mụi đã kết nghĩa tỷ mụi ta sẽ giúp mụi vr lại mụi giúp ta quản lý nơi này,kiếm tiền giúp ta,ta cảm ơn mụi con không kịp.

Nó cười vui vẻ nói chuyện phím vr nàng một lúc nửa rồi cáo từ.

Bên Hấn s khi theo Nhược Nhy nàng ta vào phòng hấn mặt lạnh như băng dù nàng ta có nói j lm j hấn cũng k điểm xia.

-Cô nương ta đã nói rồi ta đã có hôn ước nam nữ thụ thụ bất thân,cô nam quả nữ ở một phòng k tốt,ta xin cáo từ.

-Công tử ng đã nói như vậy trước khi đi ta có thể kính ng một ly được không.

Hấn mún nhanh chóng rời khỏi nên đồng ý ún cạn ly rượu, cơ thể nó lên hấn phát hiện nàng ta pỏ xuân được cực kỳ tức giận một cước đá nàng ta ra xa.Sở dĩ hấn mất lửa dễ như vậy là do hấn gấp rồi đi k mún rắc rối,đối vr hấn hạ xuân được hấn biết rất rõ vì nhiều phi tần muốn được hấn sủng ái đã dùng biện pháp này,đều bị hấn chém hết.

Nó đi xuống bỗng nghe tiếng động mạnh trong phòng gần đó thì tò mò nổi lên nàng bước vào bị một bàn tay túm lấy.....

Lời t/g: ngắt z cho m.ng tò mò,mog mọi người ủng hộ cho mj k có thêm tin thần viết □□□□

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Về Cổ Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8

Chợt có bàn tay túm lấy nó ép vào tường nó chưa kịp hiểu chuyện gì đã bị hấn hôn lên môi nó,hấn tham lam cắn mút mãnh liệt.Nó giãy giụa như vô ích hấn quá mạnh. Thừa cơ hội lúc hấn nói lờ hất lấy lại không khí nó dùng kim điểm nguyệt đạo của hấn.

-Chết tiết huhu nụ hôn đầu của ta,ng biết ta giành giùm cho ng ta iu k hả tên khốn nạn kia. Nó vừa khóc vừa oái vô ngực hấn.(ây chy đang giả c.traị mẫn on cư sử jồg troai ik chị,mần on trở lại Nguyệt Tuyết ngầu lời ik chị huhu...)

Hấn bị nó đâm k nói gì chỉ im lặng quan sát,tại s 1 nam nhân lại dễ khóc như vậy cư sử như một nữ nhi,hấn cảm thấy nó rất đáng iu như chú mèo con đang giận dỗi vậy. Hấn giật mình với suy nghĩ xưa đi lên tiếng.

-Ta không cố ý,ta bị hạ được.

Nó giật mình nghe giọng nói quen quen ngược lên nhìn thấy khuôn mặt tuấn tú đó chợt đơ ng. Lấy lại tin thần.

-A lại là ngươi,ta biết ngay ngươi bị đoạn tụ mà huhu...có thích nam nhân thì ng kím ng.khác ngươi lại làm vậy với ta.

-Ta bị hạ được... Hấn tức giận nhấn mạnh từng chữ.

-nó nghe hấn nói như cổ chiều tức hấn ai biểu lúc này chánh cầu với nó, lại cướp nụ hôn đầu của nó nửa chứ. Nhìn thấy hấn khuôn mặt đỏ hồng,biết hấn chịu sắp k nổi vr nội lực của hấn có thể ép chế kim châm ra ngoài nó sẽ bị hấn ăn sạch mất,nhah nhện lấy thuốc giải đưa cho hấn ún. Nó k biết vô công chi bt nội công vì lúc trc dc một vị ẩn sư ở trung quốc chỉ dạy lúc nó đến học kiếm thuật, nhưng nó quên k học điểm nguyệt kim châm chỉ áp chế kẻ yếu còn ng như hấn thì bó tay,chỉ do hấn bị trúng được nên yếu hơn mới dễ bị nó áp.chế như vậy.

-Ta vì nhan sắc kia của ngươi cứu ngươi một mạng. Ta cảm ngươi nói chuyện ngươi làm vr ta ra ngoài k ta sẽ giết ngươi. Nó nói rồi bước ra ngoài,hấn nở nụ cười trăm năm mới có (nhếch môi thôi mà t/g làm hoá...)

Nhỏ ở dưới đag ăn ngon bổ một đám bao vây họ,nhỏ nghĩ là mẹ kế sai người đến giết chị e họ bức bối rút dây roi ra sử họ..

Nhỏ nhanh nhẹn đánh ng nào ng đó chết tại chỗ,chợt có phi đao lao tới nhỏ,nhỏ nhanh né tránh phi đao chợt mất đà ngã xuống.....

-Cẩn thận.....tên vương gia bay tới ôm eo nhỏ xoay vòng y như trig phim,nhỏ lúc né phi đao làm rơi chân cài khiến tóc nhỏ bay trong gió cảnh tượng anh hùng cứu mỹ nhân thật ngoạn tình.

-Ân,công tử người đáp xuống một cái một được không cứ bay vòng ta chớ mặt muốn ỏi.

-Hắn phì cười ai đòi lại nói như nàng. "Tại hạ thất lễ"...hắn ôm nàng đặt xuống an toàn rồi lên tiếng.

Hắn thăm đánh giá nhỏ một nữ nhi xinh đẹp có nét nghịch ngợm đáng iu trog ánh mắt nàng k có vẻ suy mê hắn mà chỉ thấy ánh mắt thăm cảm thán.. Nhỏ thì thấy hắn vô cùng soái ca thăm cảm thán nét đẹp đó.

-Đa tạ công tử cứu giúp nói rồi nó ánh mắt khát máu tiếp tục lau vào giết chết hết bọn sát thủ quay sang hắn.""Nếu công tử k chê ta kính ngài một ly kết tìh bằng hữu được chứ""

-Được... Hắn nâng ly rượu kính lại nhỏ

-Tiểu lam có chuyện gì sao nhieu ng chết vậy.

-Ca ca huynh xem bọn họ chắc do bà ta phái đến giết chúng ta muội sử lý xong rồi muội mới kết giao được một vị bằng hữu đó,à mà huynh tên gì.

-Ta tên Hàn Phog hắn nói vư nhỏ rồi quay sang nó kính trọng nó" Rất vui được gặp huynh".hắn cầm chén rượu kính nó

-Nó cười cầm chén rượu kính hắn."Ta tên Từ Ki,Chúng ta phải đi gấp nếu có duyên gặp lại."" Nói rồi cất bệ kéo nhỏ đi.

Điều tra đám sát thủ này và hai ng họ cho ta. Đám sát thủ đến đây vì muốn giết ta và hoàng huynh vô tình gây rắc rối cho hai ng họ hắn nở nụ cười ngồi xuống tiếp tục thưởng thức trà.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Về Cổ Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9

Nhỏ bị nó kéo đi nhanh thở hổn hển hỏi: Tỷ tỷ có chuyện gì kéo muội gấp thế,muội sắp mệt chết rồi.

-Mau mau về phủ ta cần có chuyện bàn với phụ thân.

Nhỏ hiểu nó nếu nó muốn nhanh chóng về tức có chuyện quan trọng nên không dám chậm trễ không hỏi thêm chạy nhanh theo nó về phủ.

Nó và nhỏ về phủ (vẫn chui lỗ chó vào ấy mà hô hô)nhanh chóng cất bước vào thư phòng của phụ thân của nó,nó chạy đến ôm cổ ông.

-Phụ thân nữ nhi rất nhớ người.

Ông ôn nhu ôm nó vỗ vai nó nói."Nha đầu lại muốn xin ta thứ gì đúng không."

-Phụ thân nữ nhi nhớ người thật mà,người lại nói vậy nữ nhi giận người luôn,nó làm nũng nói.

Ông cười khanh khách ngắt mũi nó"Được,được phụ thân sai."

-Phụ thân người có muốn ăn gì không nữ nhi xuống bếp nấu cho người ăn lâu rồi nữ nhi không nấu cho người.

-Không cần cực nhọc như vậy,sai người dưới bếp làm được rồi.

-Như vậy sao được nữ nhi muốn nấu cho người ăn,hay người chê nữ nhi nấu hk ngon,nó giả bộ uỷ khuất.

-Nha đầu ta sợ con cực nhọc,con nấu gì ta ăn cũng ngon.

-Ân,vậy chút con xuống bếp làm vào món thịnh phụ thân đến dùng bữa với tụi con.

- Được,con có chuyện gì nói ta nghe ta biết con đến đây không phải để nói nhiều đây. Ông là người ngoài chiến trường có rất nhiều kinh nghiệm có thể biết được tâm tư ng.đối mặt.

-Thật k dẫu được phụ thân,người cũng biết trong kinh thành có một thanh lâu lớn bậc nhất kinh thành,nhiều dân nữ túng thiếu bán thân ở đó để giúp gia đình, con nghe nói mama ở đó rất độc ác ép dân nữ k tự nguyện tiếp khách,lúc trước con và Tiểu Lam bị bà ta hãm hại may có Bích Ngọc tỷ cứu giúp con muốn xin phụ thân ra lệnh tước quyền đuổi mama ra khỏi kinh thành đưa Bích Ngọc tỷ lên làm thay.

-Thật hỗn xược dám ép cả nữ nhi của ta,lại ép buộc dân nữ thật quá vô phép tất,người đầu truyền lệnh của ta đuổi Lý Mama ra khỏi kinh thành,kỷ viện đưa cho Bích Ngọc cô nương quản lý.

-Dạ xin tuân lệnh tước quân.

Nó ngạc nhiên nghĩ sẽ nản nĩ ông rất khó nhưng ông lại xử lý nhanh như vậy ngạc nhiên nhưng không lộ ra ngoài.

-Chuyện trốn thanh lâu ta không muốn nhún tay vào,nhưng một canh giờ trước có lệnh từ hoàng thượng đuổi Lý mama ra khỏi kinh.

Nó thoát ngạc nhiên hoàng thượng sao,hắn ta s lại muốn đuổi Lý mama ra khỏi kinh,hắn ở trong cung sao biết truyện kỷ viện ánh mắt nó càng đậm nét nghi ngờ.

-Hoàng Thượng rất anh minh luôn để ý dân chúng người luôn cho người âm thân theo dõi truyện dân chúngmg,nếu như có người cạy thế hiếp người liền diệt,nha đầu con và Nguyệt Lam xấp gả cho hoàng thượng và vương gia hai con phải biết an phận. Ông thờ dài ánh mắt lo lắng nhìn nó.

Nó kinh hãi."Phụ,phụ thân sao con và Tiểu Lam phải gả cho Hoàng thượng và Vương Gia gì đó truyện này là sao."

-Chuyện này ta cũng định sẽ kêu con và Nguyệt Lam đến nói cho hai con biết,cùng sắp tới thời hạn, sẵn có con ở đây ta cho con biết luôn,Tiên Hoàng trước lâm trung đã ra thánh chỉ con và Nguyệt Lam sẽ được gả cho hoàng thượng và vương gia làm chính phi,Tiên Hoàng nợ Ta và mẫu thân con một ân huệ nên người muốn nữ nhi của ta được gả cho hoàng thượng và vương gia.

-Chuyện,chuyện này là sao,sao con k bt gì hết,phụ thân con không muốn thành thân, con muốn ở vậy với người.

-Ta cũng không muốn con và Nguyệt Lam vào thâm Cung hiểm độc,thánh chỉ đã ban ta e không muốn cũng không được. Giọng nói ông run run nhìn nữ nhi chưa xót ông biết rõ hoàng thượng và vương gia không gần nữ sắc,hai nữ nhi ông lại hiền lành yếu ớt sợ là bị người ta hãm hại(chưa chắc à nha)

Nó thấy ông đau lòng tìm nó bỗng thấy nhói,thôi kệ bắt tội ta lấy hoàng thượng vương gia cùng được sao này yên phận hảo hảo tránh xa bọn hắn cùng tiểu thiếp là được.

-Phụ thân người đừng quá lo lắng đã như vậy con và Tiểu Lam an phận là được con cũng biết trốn thâm Cung hiểm độc con và Tiểu Lam sẽ k nhúng tay vào hảo hảo an phận,người nghỉ ngơi con xuống bếp nấu cho người vào món bồi bổ.

Ông không ngờ nữ nhi của ông lại trưởng thành như vậy tuy không cam lòng lo lắng nhưng cũng không làm được gì theo ý trời vậy ông gạt đầu ra hiệu cho nó lui ra.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Về Cổ Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10

Buổi chiều nó nhỏ và ông cùng ăn cơm nói chuyện vui vẻ:

-Ta không ngờ con nấu ăn ngon như vậy.

-Nếu phụ thân thích con sẽ nấu cho người ăn thường xuyên.

-Được,được đừng quá sức là được,ông vui vẻ xoa đầu nó.

-Huhu phụ thân chỉ thương tỷ tỷ hk thương nữ nhi,nhỏ già vờ khóc trách ông.

-Ông cười nheo mũi nhỏ."nha đầu đừng nhõng nhẽo phụ thân đều thương cả hai như nhau."

-Nhỏ cười vui vẻ lâu rồi nhỏ và nó mới thấy được bình yên và ấm áp như vậy,trước đây ở thế giới hiện đại tại nó phải chịu huấn luyện nghiêm khắc để thừa kế gia tộc trên môi chưa nở một nụ cười hằng ngày phải tìm cách sống sót trog khu rừng đầm lầy,phải giết người để được ra khỏi địa ngục đó,phải học, tập luyện gian khổ,bây h xuyên qua có cuộc sống như vậy tại nó cũng thấy h/p.

-Phụ thân chuyện hôn lễ khi nào cử hành,nó vừa gọt táo vừa hỏi ông.

- 1 tháng nữa hoàng thượng và vương gia đến đón hai con.

- Nhanh vậy sao, phụ thân còn nhiều thứ con chưa ăn, kinh thành con chưa tham quan, con chưa hầu hạ người hừu... nhỏ nhố nhều

- Nha đầu ý trời đã định ta khó cầu.

- Phụ thân hay người cho con và tỷ tỷ lệnh bài suất phủ nha, chỉ còn một tháng nữa con phải vào hoàng cung không biết vương gia gì đó là người như thế nào lỡ hấn ép con vào lãnh cung không được sùg thì sao con muốn trước khi thành thân tham quan kinh thành.

- Không được như vậy rất nguy hiểm, hai con thân phận cao quý sao có thể tùy tiện.

- Phụ thân người yên tâm con và Tiểu Lam sẽ cẩn thận, tụi con muốn ra thành ngao du sản tiện mua ít đồ may ít y phục để chuẩn bị cho hôn lễ, tụi con dẫn theo người với lại có tiểu hắc và tiểu Bạch bảo vệ không có chuyện gì đâu.

- Chuyện này....

- Phụ thân tỷ tỷ nói đúng đó tụi con sẽ cẩn thận, tụi con sắp vào cung không biết có bình an, người cho phép tụi con đi nha, tụi con vào cung có mệnh hệ gì cũng không hối tiếc.

- Hai con nói bậy bạ, thui được ta đồng ý nhưng nhớ phải đem theo người, nhớ thân phận của mình.

- Ân, đa tạ phụ thân, nó và nhỏ vui sướng ôm chầm lấy ông.

+++Đêm tối đến, nó đợi nhỏ ngủ say, cái nam trang trốn ra ngoài, ra lệnh cho tiểu Hắc, Tiểu Bạch ở lại bảo vệ nhỏ, ở trong một căn phòng vị cô nương đang chải tóc, có một nam nhân ôm lấy nàng.

- Nha đầu đến rồi à.

- Ân, tỷ tỷ người thật đẹp nha.

- Nha đầu Khéo nịnh, nàng ngất mũi nó lại gói lấy ra một thiệp mời đưa nó.

- Đây là...

- Thiệp mời tham gia tỷ võ Bang Phụng Hoàng.

- Ân, đa tạ tỷ tỷ, nó vui vẻ cất thiệp mời đây là cơ hội để nó xây dựng một tổ chức sát thủ, tuy nó là thiên kim thừa tướng chức cao không ai dám đụng nhưng như vậy nó thấy không an toàn cần phải xây cho mình một chỗ đứng.

- Mụi phải cẩn thận, ta nghe nói có rất nhiều cao thủ tham gia.

- Tỷ tỷ yên tâm mụi sẽ cẩn thận, mụi phải đi đây, có chút việc giải quyết tỷ tỷ hôm nào mụi đến tán rầu tiếp với tỷ.

- Được...

Nó đến mộ gia xử lý hai cha con họ coi như thay trời hành đạo, trc khi đi còn viết lại bức thư. Đang trên đường về phủ bỗng sợ dây thắt lưng bị sút.

Nó đứng trên cây cảm thất lưng "nó nhìn coi quần còn không, Má ô hủ hồn dây thắt lưng này chỉ làm kiếng cứ ngỡ tuột mất cái quần rồi chứ, đồ cổ đại thật khó mặc(chị ô chị khéo tưởng tượng ngữ ta thất lưng cho trang phục gọn gàng tháo ra nó chỉ thùng thình)

"Cuối cùng cũng xong". Bỗng nó nghe tiếng động đang hướng về phía nó, Một đám người mặc đồ đen đuổi theo bốn người, nó định xem thử ai nhưng nghĩ lại nên nhanh trở về phủ nhiều chuyện sẽ rớt họa vào thân, định thì chuyển kinh công thì...RẤT..., RẤT...

-Aaaaa...Nó nhắm mắt chờ đợi cái môg yêu vầu hôn đất mẹ.

- 1s...2s...3s Không thấy đâu nó mới hí mắt mở từ từ đập vào mắt nó là hấn, hấn đang ôm lấy nó.

- Ân, Tử Kì công tử thật trùng hợp.

- Nó nghe có người gọi tên giả của nó nghiêng đầu nhìn.

- Huynh là Hàn Phong công tử.

- Đúng vậy..

- Xuống...tiếng nói lạnh thấu xương của hấn làm nó giật mình nhìn mình đang trog vòg tay của hấn lại con vô tư tán rầu đỏ mặt nhảy xuống.

- Bỗng đám người đuổi theo bọn hấn xog lên, má nó đã định âm thầm đi cho yên ổn vậy mà xui xẻo lại dính líu. Định động thủ thì...

Chương 11

Hai người cận vệ của bọn hắn ra tay nhanh như chớp bọn người đó chết không toàn thay,nếu như người thường nhìn thấy chắc chắn sẽ sợ chết khiếp còn đối với nó như vậy chưa đủ A.

Ai nha cứ tưởng phải ra tay xử mấy tên điên này tốn mấy cây kim độc không ngờ bọn hắn đáng sợ như vậy,đã vậy mấy ba chạy tới đây chỉ cho một z trò đứng một chỗ giết un đi,làm cứ tưởng phải hao sức với mấy tên tép rêu.(Chỉ chỉ đứng im phóng kim độc thụ công sức gì đây a,mấy a soái ca đánh đấm người ta không than thì thôi.Nó- đến thờ kung một người chồng ta liền chém. T/g chạy mất dép)

-Làm công tử hoàn sợ rồi.

-Ấn,không sao,s bọn người đó lại muốn giết hai người vậy.

-Thật ra chúng ta ra tay cứu giúp một cô nương bị thổ phi cướp không ngờ chúng ôm hận muốn trả thù,Chúng ta không muốn kinh hãi đến người vô tội nên dụ chúng đến đây.Hàn Phong tìm đại một lý do gạt nó để không bị lộ thân phận.

-Ấn,thì ra là vậy.

-Nửa đêm Từ Kì công tử s lại hứ thú đứng trên cây vậy. Lời nói ngoài mặt là hỏi nhưng thâm sâu là nghi ngờ nó.

-Ấn,ta có chuyện phải xử lý,trên đường đùa khinh công về thì nghe thấy tiếng động về phía này định núp nghe ngóng k ngờ cây gãy. Nó định nói đến việc dây thắt lưng bị tuột nhưng nghĩ lại k lẽ nói cho hắn là mình không biết thắt thắt lưng để bị tuột nhục lắm nha.

-Ra là vậy.

-Thui trời đã khuya ta phải về không thôi mụi mụi ta lo lắng,hẹn gặp lại cáo từ.

-Công tử khoan đã..Hàn Phong chưa kịp nói nó đã nhanh chóng thi triển khinh công bay đi.

-Đuổi theo đều tra cho ta. Hắn ra lệnh.

Nó đang hướng về phủ bồng phát hiện có người đuổi theo thì nhanh chóng núp đi,Tiêu Lạc mất dấu thì quay đầu đi.

-xém nữa bị phát hiện,chết tiệt mấy tên đó không phải hạn tầm thường lại nghi ngờ ta,dám theo dõi ta đến đây,sao này pài đề phòng mới được.

-Chủ nhân thân đuổi theo đến thôn Y Sơn thì mất dấu xinh chủ nhân trách tội.

-Vô dụng,hắn nhân nhạ cầm trà uống,một ngum lạnh lùg nói.

-Huynh không nên trách Tiêu Mạc,Từ Kì đó vô cùg lợi hại lúc trước ta cùg cho người theo dõi đều mất dấu,lại có hai thuộc vô cùg lợi hại.

-Hắn im lặng một hồi"Lui ra".

-Thuộc hạ cáo lui.

-Về nghỉ ngơi mai xử lý một chút rắc rối,cùg gần tới thời hạn lo chuẩn bị.

Hàn Phong không nói gì một lúc rồi đứng lênh cáo lui về phòng nghỉ ngơi.

.....Ta là giải phân cách.....

Sáng hôm sau nó và nhỏ đag say giát nồg thì bị Tiểu Thuý đánh thức.

-Tỷ tỷ,hai tỷ dậy đi chúng ta phải lên đường sớm.

- oáp..để tỷ ngủ tỷ được không, nhỏ ngoài ngủ ôm nó ngủ tiếp.

-Hai tỷ không lên đường sớm lão gia sẽ đổi ý,Tiểu Thuý gán hô lớn nhấn mạnh từng chữ.

Nó và nhỏ nghe không được suất phủ nữa thì lập tức tỉnh ngủ,ra lệnh cho Tiểu Thuý sửa soạn.

-Tiểu Thuý mụi soạn đủ đồ ta cần dặn chưa.

-Dạ,mụi chuẩn bị đầy đủ rồi ạ.

Nó gật đầu rồi bước ık ra xe ngựa,nhỏ còn buồn ngủ nên lên xe ngựa ngủ luôn,nó thì muốn cưỡi ngựa tham quan khung cảnh.

-Nguyệt Tuyết tỷ tỷ sáng mụi đi ra kinh thành mua ít đồ tỷ dặn nghe người ta đồn hai cha con mộ gia bị giết,họ còn nói kể bên xác hai cha con họ có sỏ tham ô,giaỷ cáo kiện hãm hại dân nử nữa,đáng đời hai cha con họ làm nhiều chuyện ác nên chết là vừa.

-Nha đầu mụi lo chuyện bao đồng rồi.

-Ấn,tại mụi thấy họ ý thế hiếp dân bị thế là đúng,mụi còn nghe nói hấn còn để lại bức thư hãm dọa nếu ai tham ô ức hiếp dân hấn sẽ giết y như vậy,tỷ xem hấn đúng là anh hùng.

Nó nhìn vẻ mặt hãm mộ,mơ mộ,chuyển sang đỏ hồng của Tiểu Hương thì phì cười nếu nha đầu đó biết vị anh hùng nàng hãm mộ là nó thì vẻ mặt ra sao không biết.

Họ đi rất nhanh là đến kinh thành nó nghe Bích Ngọc nói trong kinh thành có một phiên chợ bán nô lệ rất muốn đến xem thử.

.....Tua.....tua...tua.....

-Nơi này náo nhiệt quá. Tiểu Hương vui vẻ reo lênh.

-Nguyệt Lam tỷ tỷ ến kinh thành rồi tỷ tỉnh dậy đi.

-Oáp....tôi rồi sao nhỏ vương vai nhấp một cái dụi dụi mắt vén màn lênh xem.

-Oa náo nhiệt thật nha,hai mắt nhỏ sáng rực.

-Chúng ta đến Châu Nam,mụi đừng có làm loạn.

Nhỏ chu mỏ cái lại."Mụi có quấy phá đâu."

Nó im lặng họ tiếp tục đi đến Châu Nam nơi này rất náo nhiệt,những người ở đây toàn thương gia họ đến chủ yếu lựa người hầu hạ,có rất nhiều người ở đây treo bán giá bán thân làm nô lệ đều là tự nguyện.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vẻ Cổ Đại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12

Nó và nhỏ đến một khách điểm thuê trọ rồi cùng nhau đi tham quan Chợ Châu Nam,nó sẵn tiện tìm vài người đào tạo thành ám vệ để sao này tiện việc đưa tin và bảo vệ an toàn cho người thân.

-Tỷ tỷ nơi đây nhiều người bán thân thật,mụi không nghĩ là ở cổ đại lại có nhiều thứ thú vị như vậy.

-E hèm..Nó nhìn nhỏ ý không được nói lung không sẽ bại lộ thân phận,nhỏ nhìn ánh mắt của nó cũng hiểu ý liền im lặng cùng mai tiểu Thuý - Tiểu Hương không hiểu từ Cổ Đại là gì nếu không thì...

-Mụi không được kêu ta là tỷ tỷ mụi quên ta dặn gì rồi sao.

-Ấn,mụi xin lỗi tỷ tỷ mụi quên à..ờ.. ca ca.

Nó bó tay với cô em của mình cất bước đi chợ thấy có trở náo nhiệt nhỏ kéo nó vư hai nha đầu đến xem.

-Có chuyện gì náo nhiệt vậy thúc thúc nhỏ hỏi vị thương gia kế bên.

-Hôm nay Long Thạch quán mở trường đấu giá nô lệ,1 tháng mới có một lần,họ bán toàn nô lệ tốt người thì giỏi võ công hoặc nử nhân xinh đẹp.

-Thảo nào nhiều người tham gia như vậy nhỏ hứng thú kéo nó chen lấn vô tìm chỗ ngồi chợ có người ngăn lại.

- Xin hỏi công tử và vị cô nương này đây là hàng ghê cao cấp giành cho những người có ngân lượng thứ lỗi hai vị có khả năng.

Nó lấy trong áo ra cọc ngăn phiếu(ohihi chỉ là lúc này chỉ ấy ngựa tay vô xòng bật đánh vài ván mới được nhieu đấy ấy mà,chứ tiền đem theo cả gươg ấy nha)tên kia thấy cọc tiền mất ság lên.

-Không đủ. Nó nói rồi ra lệnh Tiểu Hương đem ra thêm sấp ngân phiếu,tiền tay cho hấn một nén bạc.

-Đủ đủ mời hai vị ngồi.

Nó và nhỏ vừa ngồi yên vị có một vị cô nương nhìn sơ qua nó đã biết cô nương đó rất có bản lĩnh,xinh đẹp, quyến rũ. Nàng cất tiếng nói trong veo.

-Hôm nay Long Thạch quán chúng tôi có món hàng rất tốt,mấy vị quan khách đã chờ lâu. Nói rồi nàng ra lệnh cho thuộc hạ dẫn người ra.

Bốn người được dẫn ra hai nam, 2nữ. Nhìn sơ qua họ đều có võ công,hai nữ nhi kia tuy không khuynh nước khuynh thành những khuôn mặt diễm lệ mỗi người một nét đẹp riêng,hai nam nhân kia lại khôi ngô có khí chất nó thắc mắc sao họ lại bán thân nếu như họ có thể kiếm tiền rất dễ dàng thật khó hiểu.

-Ấy da bốn người họ là nô lệ rất tốt nga,là thuộc hạ chung thành lại giỏi võ công các vị thương gia Long Thạch quán chúng tôi khở giá 1 ngàn vạn lượng,lời nói của nàng ta cắt ngang dòng suy nghĩ của nó.

Cả Thạch quán đều xôn xao,mỹ nhân cao thủ ai cùg muốn họ làm thuộc hạ.

-Ta 5 ngàn vạn lượng.

-mười ngàn

-hai mươi ngàn

-năm mươi ngàn (cùng từ thú có 2 từ vạn lượng mà thấy giá tiền khác xa gê y như mười ngàn đồng,quá ít nga □)

Tất cả khán đài đều nín thở với giá năm mươi ngàn vạn lượng thật sự quá đắt nha,tuy họ rất muốn sở hữu họ nhưng năm mươi ngàn vạn lượng thật sự quá lớn.

-Sở công tử vẫn oai phong như ngày nào, vô cùng hào phóng nha,năm mươi ngàn vạn lượng lần thứ nhất,năm mươi ngàn vạn lượng lần thứ hai,cả Thạch quán xôn xao nghĩ là 4người họ như mọi khi sẽ thuộc về sở công tử,hắn ta vô cùng thất ý thì..

- Ta ra giá một trăm ngàn vạn lượng. Mọi người kinh ngạc nhìn về nơi phát ra tiếng nói.

-Công tử này thật người ra với giá một trăm ngàn vạn lượng,nàng vui mừng đánh giá người trước mặt nàng chắc chắn nó là người có tiền vì trang phục của nó được làm chất liệu quý hiếm.

-Đúng vậy.

-Ấn,xin hỏi cao danh quý tánh công tử.

-Ta tên Tử Ki.

-Ấn,Tử Ki công tử ra giá một trăm ngàn vạn lượng xin hỏi các vị có ai ra giá cao hơn nữa không.

Tất cả khán đài im lặng,tên sở công tử kia vô cùng tức giận,hắn nhìn thấy hai mỹ nhân kia nảy sinh ham muốn sở hữu cứ nghĩ ra với giá năm mươi ngàn vạn lượng sẽ mua được không ngờ bị nó phá đám.

-Một trăm vạn lượng lần thứ nhất

-Một trăm vạn lượng lần thứ hai,nàng cầm búa định hô lần thứ ba rồi đập thành giá thì..

-một trăm năm mươi vạn lượng,hắn ra giá mà run run tuy hắn thích mỹ nhân nhưng với giá cao như vậy thật tiếc.

-Hai trăm vạn lượng,tất cả mọi người im lặng hết chỉ vì 4nô lệ có chút võ bỏ ra số tiền cao như vậy thật không đáng mọi người ai nấy đều nghĩ nó điên rồi.

Tên Sở công tử kia giận run người suy tính kế,cho hắn mua rồi sai người giết hắn đoạt hai mỹ nhân hắn cười nham hiểm rồi nói bỏ cuộc(ây mỹ nhân mỹ nhân sao không ai nhắc hai soái ca của tui vậy huhu..)

-Sở công tử bỏ cuộc các vị còn ai ra giá cao hơn nữa không.

-Hai trăm ngàn vạn lượng lần thứ nhất.

-Hai trăm ngàn vạn lượng lần thứ hai.

-Hai trăm ngàn vạn lượng lần thứ ba,bon.. thành giao chúc mừng công tử nàng ta bước xuống nó đưa tờ bán thân của họ cho nó.

-Được,Tiểu Thuý đưa tiền. Tiểu Thuý cầm sấp tiền mà run run,nhiu đây tiền có thể cho nàng ăn cả đời đó vậy mà tiểu thư của nàng lại đem mua 4người kia huhu nội tâm nàng rưng rờ.

-"Công tử thật sòng phẳng hoan nghênh công tử lần sao ghé lại" đưa cho nó thẻ bài giải thích."Đây là thẻ bài Thạch quán cùng ta nếu công tử ghé lại hoặc muốn gặp chỉ cần đưa thẻ bài này có thể gặp ta ngay,ta tên Mỹ Lệ."

Nàng ta cầm sấp tiền hài lòng nếu như sở công tử mua ít nhất ba ngày mới đem tiền đến nhưng nó lạiđưa nhanh như vậy nàng nghĩ nó là người có rất nhiều tiền nên tranh thủ kết giao.

-Được, ta có thể dẫn người đi. Nó nhận lấy thẻ bài nhìn bốn người họ rồi nói.

-Được,công tử xin mời.

Nó sai Tiểu Hương - Tiểu Thuý dẫn họ đến khách điểm chờ tại nó,nó đoán chắc tên Sở công tử kia dở trò nên sai Tiểu Hắc,Tiểu Bạch đi xử lý bọn họ.

-Ca ca sao lại phí như vậy huynh muốn người nói với phụ thân là được chứ gì đâu cần tốn kém như vậy.

-Ta thấy bốn người họ không phải tầm thường ta muốn có người theo ta mà phụ thân không biết,mọi cũng biết càng ít người biết chúng ta sẽ có ưu thế với lại ta muốn biết ẩn tình sao họ lại uy khuất bán thân trong khi lợi hại như vậy.

-Ca ca lại nghĩ nhiều.

-Nha đầu mọi đó đến khi có chỗ cần mới biết đề phòng.

-Có ca ca mọi không phải lo,mọi biết ca ca thương mọi nhất.

-Thôi khỏi nịnh nó bó tay với nhỏ em của mình cứ vô tư như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Về Cổ Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13

Nó với nhỏ đi dạo một vòng rồi về khách điểm,nó vào phòng đã thấy tiểu Hương-Tiểu Thuý và 4người bọn họ ngồi đợi nó.

-Tỷ tỷ người về rồi hai người đi lâu quá. 4người họ thoáng ngạc nhiên không ngờ một nha hoàn lại trách móc chủ nhân lại còn xưng hô tỷ mọi,nhìn biểu hiện của tụi nó bọn họ thắc mắcchẳng phải chỉ có một người nữ nhi sao,sao nha đầu đó lại nói hai người,rồi họ đứng lên hành lễ với nó.

-"Không cần lễ nghĩa các người ngồi xuống đi" nó nói với bọn họ xog quay nhìn hai tiểu nha hoàn giải thích."Ta đi dạo sản tiện đến tiệm may cho mấy mọi một vài bộ đồ".

Nghe được may đồ mới hai tiểu nha hoàn mừng rỡ ôm lấy tụi nó cảm ơn tụi nó rồi rít,sao một hồi thì hai nàng cùng buông tụi nó ra,nó bước lại bàn ngồi nhìn bốn người bọn họ nói

-Bốn người tên gì,bao nhiêu tuổi,sở trường là gì,bốn người bọn họ lần lượt nói.

- Thừa chủ nhân ta tên Thuý phuy,15tuổi,ta giỏi sử dụng ám khí.

-Ta tên Thuý Hà,15tuổi,sử dụng roi.

-Ta Hạ Lâm,16tuổi,sử dụng kiếm

-Ta Hạ Sở,16tuổi sử dụng mê dược.

-Được,ngày mai ta sẽ thử võ công các người,sao này các người phải trung thành với ta,nếu ta biết ai phản bội sẽ giết.

-Thuộc hạ tuân lệnh.Bọn họ biết nó không tầm thường ánh mắt hơi lay chuyển.

-Sao này không cần lễ nghĩa cứ xem chúng ta là người nhà,cứ gọi chúng ta là tỷ tỷ nhìn thấy ánh mắt ngạc nhiên của bọn họ nó hiểu ý nói tiếp.

-Ta là nữ cải nam trang khi không có ai các người cứ kêu ta là Nguyệt Tuyết tỷ tỷ là được còn ra ngoài các người kêu ta là Từ kì công tử.

-Oa còn ta nữa ta là Nguyệt Lam nhỏ hí hửng nói.

Bọn họ nhìn hai nó ánh mắt ngạc nhiên đổi sang hạnh phúc,cảm thấy có một cổ ấm áp tron lòng,không ngờ có được một chủ tử tốt như vậy nếu như công việc quan trọng không chết thì bọn họ nguyện theo bọn nó trung thành.

-Ta thắc mắc tại sao các người giỏi như vậy lại bán thân,lời nó cắt ngang dòng suy nghĩ của bọn họ.

-Chuyện này thật ra...

-Tiểu Hương thấy bọn họ ấp úng nghi bọn họ chịu uất ức gì thì lên tiếng nói."Mấy tỷ tỷ ca ca đừng sợ Nguyệt Tuyết tỷ rất giỏi lại là nữ nhi thừa tướng nếu có gì khó nói cứ nói tỷ ấy giúp được sẽ giúp."

Bọn họ nghe bọn nó là nữ nhi của Lâm thừa tướng thì quý xuống khiến bọn nó kinh ngạc.

- Xin Nguyệt Tuyết cô nương giúp cho phụ thân chúng thần,nó kinh ngạc nhìn họ rồi đỡ họ đứng dậy.

-Có chuyện gì từ từ nói.

-Đứng rồi đó đừng quý quý lạy lạy tôn thọ A,nhỏ phụ họa theo.

-Thật ra chúng tôi đến từ Lăng quốc phụ thân chúng thần là Hạ quốc sư là sứ giả đến các nước khác giải hoà,phụ thân không muốn chiến tranh luôn muốn hoà bình nhưng bị quan thần hãm hại Vua lừa dối lâm vào tù tội chúng thần trên núi tu luyện võ công thì thuộc hạ của phụ thân đến báo tin bọn thần về xem xét thì nghe được 3tháng nữa phụ thân sẽ bị xử tử,Hạ Lâm đau khổ kể.

-Các người là người nước khác làm sao chúng ta cứu được phụ thân các người nhỏ khó hiểu nhìn họ.

-Thật ra phụ thân ta được cho là thông giao với Lâm thừa tướng nếu như thừa tướng đến Lăng quốc chúng thần chứng minh chữ trong bức thư này không phải của người thì phụ thân thần thoát tội thuy Hà cầm bức thư đưa cho nó nói.

-Nó nhìn bức thư thì biết không phải chữ phụ thân lúc trước nó có nhìn qua nét chữ của người không như vậy,nhưng có điều vị vua này muốn hãm hại phụ thân ta nên mới thả 4người họ đến Sở quốc dễ như vậy.Hắn chắc chắn phụ thân là người chính trực không muốn người vô tội chết oan giãng sản cái bấy chờ người.

-Được,ngày mai ta xem năng lực của các người rồi ta sẽ đưa các người gặp phụ thân.

Bọn họ kinh ngạc đến đây là bước đường cùng của họ,họ không ngờ lại nhanh gặp được thừa tướng như vậy,họ muốn bán thân làm nô lệ chỉ là mục đích tiếp cận những người có địa vị để điều tra và tiếp cận thừa tướng,bọn họ nghĩ đến bước đường cùng sẽ về Lăng quốc liều mạng cướp ngục nhưng không ngờ lại gặp được nó.

-Được rồi các người đi nghỉ ngơi đi.

-Tuân lệnh chủ.....

-E..Hèm

-Dạ Tui mui/tui đệ xin cáo lui.

Bọn họ đi rồi nó cù ra lệnh cho Tiểu Hương,Tiểu Thuy đi nghỉ.

-Tỷ mui thấy không đúng sao tên vua đó tha cho họ dễ vậy.

-Một cái bẫy.

-Hả vậy sao tỷ lại hứa giúp họ tuy phụ thân ông ấy không phải cha ruột chúng ta nhưng ông ấy là một vị quan tốt,lại yêu thương chúng ta như vậy sao tỷ....

-Nó nhìn nha đầu cười nói"Gậy ông đập lưng ông." Nhỏ nhìn nó biết nó đã có kế thì yên tâm. Nó bước viết thư đưa bỏ câu đi rồi bước vô phòng ngủ.

.....Tua.....tua.....tua.....

Sáng hôm sau tui nó đến khu rừng gần đó nó ra lệnh cho tiểu Hắc Tiểu Bạch tấn công bốn người họ,theo quan sát thì bốn người họ không thua kém gì Tiểu Hắc Tiểu Bạch thì hài lòng đúng là con nhà võ không phải tốn công đào tạo,thứ họ xog nó ra lệnh đi về,về đến phòng thì có thư đến nó mở ra xem thì mặt ủ rù.

-Uồn công thật là uồn công ta mà cứ ngờ....nó nói tới đó rồi im ru xụ mặt xuống mọi người khó hiểu thì nhỏ cắt tiếng hỏi nó.

-Có chuyện gì sao tỷ tỷ.

Nó thở dài thào oai oán khốn nạn nha,cứ ngỡ được đến Lăng quốc,cứ ngỡ là chất xám được giải phóng,cứ ngỡ là sẽ cho tên cầu hoàng đế một bài học,cứ ngỡ.....khốn nạn kế hoạch của ta tiêu hết rồi,nó thảm trách kiềm nén con tức nói.

-Ta nhận được thư phụ thân về chuyện Hạ quốc sư, Hoàng Thượng đã đích thân đến Lăng quốc cứu quốc sư,bây giờ họ đang trên đường về khoảng ba ngày nữa đến nơi.

Bọn người Hạ Phong vô cùng mừng rỡ phụ thân họ được cứu rồi,bọn họ rối rít cảm ơn nó.

-Không cần cảm ơn ta,các người được tự do bây giờ phụ thân của các người đã an toàn không cần phải làm thuộc hạ cho ta. Bọn người bọn họ kính ngạc nhìn nó,một người xa lạ lại đối xử tốt với họ như vậy liền quyết tâm theo nó Hạ phong quỳ xuống.

-Chúng ta đã bán thân cho cô nương thì sẽ theo cô nương nguyện chết vì cô nương,chi mong cô nương cho phép bọn ta đến gặp phụ thân thăm hỏi rồi chúng ta trở lại làm trâu làm ngựa để đền ơn.

Nó thấy bọn họ thẳng tính lại trung trực thì tâm trạng cực kì tốt đồng ý ngay.

-Được, ta không cần các người làm trâu làm ngựa chỉ cần các người nghe ta sai bảo trung thành với ta là được,đi đi chuẩn bị lên đường gặp phụ thân các người ở lại chơi vài bữa không cần gấp về.

-Đa tạ tỷ tỷ bọn mui/bọn đệ cáo lui.

Tỷ tỷ không ngờ Hoàng thượng hán đích thân đi cứu Hạ Quốc sư kia,hắn cứu một vị quan nước khác không biết họ có quan hệ gì,nhỏ cảm miến bánh vừa ăn vừa nói.

-Chuyện không liên quan chúng ta không quản nhiều,nó cũng rất ngạc nhiên nhưng không lo nhiều được như vậy ngày mai là ngày tham dự Tỷ Võ rồi nó cần phải chuẩn bị cho chu toàn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Về Cổ Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14

Sáng hôm sau nó cưỡi ngựa đến Phụng Hoàng để tham gia Tỷ võ nó không xho tiểu thủy,tiểu hương theo vì sợ nhiều người phiền phức.

Nhỏ bị nó bỏ rơi thì buồn chán dắt hai nha đầu đi đến sườn núi bên cạnh hít thở không khí sảng tiện tìm một số độc dược chế thuốc cho nó,vừa đến nơi nhỏ cảm nhận được không khí trong lành nơi đây phong cảnh lại rất thơ mộng bất chợt hứng thú ngâm một câu thơ.(giả bộ ra oai vậy mà chỉ mà biết thơ văn gì xem phim nhớ được câu thơ hoho...Tiểu Lam: kệ ta muốn chết...t/gchạy nhanh...)

Tôi biết trần gian một giấc mơ

Mà vẫn tranh giành đến xác xơ.

Cổ vớt trăng vàng trên bến mộng

Mấy độ trầm luân... tiếp đại khờ

-oa,tỷ tỷ câu thơ rất hay.

Nhỏ hắc mặt lên nhìn tiểu Hương."Tỷ mà muội thấy tỷ lợi hại hông,ta làm thơ đầu tệt." chợt có tiếng nói.

-Thơ rất hay,tiếng nói làm nhỏ giật bắn mình quay lại thì gặp khuôn mặt quen thuộc.

-Là huynh,chúng ta có duyên thật.

Hắn nhìn nhỏ cười ôn nhu."Nàng thích ngâm thơ."

-Ân,không có chỉ là thấy khung cảnh đẹp rất hợp với câu thơ ta thích.

Hắn cười nhẹ nhàng như gió xuân nhìn nhỏ,làm cho Nguyệt Lam tỷ tỷ nhà ta đơ người,hắn nhìn về mặt đỏ của nhỏ thì thích thú trên trọc.

-Ta đẹp lắm sao.

- Ần, đúng vậy đúng là hại nước hại dân nga, ta rất ghen tỵ nhờ lấy lại tinh thần chu mỏ ghen tỵ nói.

Vâng tôi lược Hàn Phong ca chúng ta đứng hình, nội tâm bồn loạn muốn nựng khuôn mặt đáng yêu đó nhưng lại không thể, cười nhạt xua đi suy nghĩ, hai người nói chuyện rất hợp ý như quen biết lâu rồi, đang nói chuyện chợt tiểu Thuý la lên.

- Tỳ tỳ ở đây có người bị thương.

Nhỏ và Tiểu Hương đến xem thử phát hiện người trước mặt vô cùng tuấn mỹ nha nhưng có điều không bằng Hàn Phong, ác thật không ngờ nam nhân thời cổ tại toàn soái ca đẹp gē gớm chứ không phải đẹp thường, quan sát thấy hấn bị thương rất nặng.

- Ta thấy hấn bị thương rất nặng phải nhanh đưa hấn đi tìm đại phu.

Nhỏ vừa dứt câu Tiểu Hương lại xách hấn lên vác lên vai nó mở to mắt há hốc mồm nói lắp bắp.

- Tiểu... tiểu... Thuý đây là Tiểu Hương của chúng ta, nhỏ quay sang lay lay Tiểu Thuý nói nhưng Tiểu Tuý kể bên cùg như nó mở to mắt, miệng mở to hết cỡ vô cùg ngạc nhiên, nó hỏi không có kết quả nói thêm

- Ô mai gót, trời ơi sai quá sai, Tiểu Hương mụi quá sai.

Thấy mọi người ngạc nhiên Tiểu Hương bồi thêm câu "Ần, Tại hấn quá nặng."

(Ầ nặng mà chỉ vác người ta đi te te vậy ó) nhỏ thấy nàng vác hấn đi thì quay sang Hàn Phong ca nói cáo từ đi theo nàng kéo Tiểu Thuý đang bị Đơ người kia đi theo.

Hấn quan sát nhỏ này gười thấy nhỏ cử sự như trẻ con rất đáng yêu, cong môi cười mỉa mỉ. "Nàng là của ta" (Ồ công bố chủ quyền luôn) rồi thi truyền khinh công đi mất.

- Tiểu Hương đợi ta nó đuổi theo Tiểu Hương

- .....tua.....tua.....tua...

Tên nam nhân kia được đưa đến đại phu, đại phu nói hấn cần phải chăm sóc cẩn thận xem có sốt hay không nếu đến sáng không có triệu chứng gì thì an toàn, Tiểu Hương nói đề nàng chăm sóc nên nhỏ và Tiểu Thuý đi nghỉ trước.

Sáng hôm sau hấn tỉnh dậy thấy có người gác đầu kê bên thì giọng dậy, Tiểu Hương nghe tiếng động thức dậy.

- Ngươi tỉnh rồi.

- Đây là đâu.

- Đây là khách điểm, hôm qua ta và tiểu thư đi dạo gặp người bị thương nên ra tay cứu giúp nàng vừa nói vừa đỡ hấn ngồi dậy.

- Đa tạ ơn cứu mạng xin hỏi cô nương cao danh quý tánh.

- Ta tên Tiểu hương, sao ngươi lại bị thương nặng vậy.

- Nếu ta nói với cô nương ta là Hải hoa tặc đang hành sự bị người ta đánh lén thì sao, hấn chợt hỏi hận tại sao lại nói thân phận cho nàng biết, rất nhiều ghét hấn như vậy, muốn lấy mạng hấn đặc biệt là các tiểu cô nương, hấn là người thích trêu hoa ghẹo nguyệt nhưng lại rất chuẩn mực với những cô nương nhà lành nhưng các cô nương nghe danh hấn đều sợ và căm hận.

Tiểu Hương mắt sáng rực nhìn hấn "Oa, thật huynh là hải hoa tặc

Công tử không, ta rất ngưỡng mộ huynh đó, một người chuyên trừng trị nữ nhi hiểm độc, cướp của giàu giúp kẻ nghèo."

Hấn kinh ngạc có một vị cô nương lại ngưỡng mộ hấn ư, không ghét hấn, không căm hận hấn sao, ánh mắt không tin nhìn nàng.

- Ta rất muốn gặp mặt huynh, ta rất ngưỡng mộ huynh, huynh cho ta xin chữ kí nha nha ánh mắt lấp lánh nhìn hấn.

Hấn thấy nàng như vậy chợt bị trúng tiếng sét ái tình Ôn nhu đồng ý, nàng không nhận ra điều đó vui vẻ chạy đi lấy giấy bút, mở cửa chạy nhanh ra ngoài chạy ngang nhỏ, nhỏ chưa kịp kêu nàng thì nàng mất tăm.

Nhỏ suy nghĩ hấn làm gì Tiểu Hương nên nàng mới chạy nhanh như vậy, hùng hổ bước vô chóng nạnh.

- Cái tên kia ngươi làm gì Tiểu Hương, người có biết mụi ấy đưa ngươi về đây, thức suốt đêm để chăm sóc ngươi không hả.

- Đúng rồi đó đồ vong ơn bội nghĩa, ta nói ngươi biết ta đi tìm tiểu hương nàng ấy bị gì thì ta giết ngươi Tiểu Thuý phụ họa thêm.

Hắn đang không biết giải thích thế nào thì tiểu Hương cầm giấy bút đến.

-Tiểu thư có chuyện gì sao nàng nhìn nhỏ đang tức giận thì lại gần hỏi chuyện.

-Tiểu Hương hắn ta có ăn hiếp mị,mị nói ta biết ta chừng trị hắn cho mị.

-Ấn,đâu có tỷ tỷ người không thể tin được đâu huynh ấy là Hái hoa Tặc lừng danh đó,nhỏ và Tiểu thủy cùng là lớn.

-Hái Hoa Tặc...

-Dạ đúng vậy a. Tiểu Hương hứng khởi nói.

-Là ai tỷ/ta không biết, nhỏ và Tiểu thủy đồng loạt nói

(Ồ mô bótay vơ hai chị luôn không biết còn là lớn)Tiểu Hương bótay với họ giải thích cho họ nghe hai người họ nghe xong mắt sáng trưng.

-Oa,lợi hại,lợi hại, Hắn thấy mấy vị cô nương này rất thú vị có thể kết giao bằng hữu, lại nợ họ một mạng,hắn là người có ân báo ân nên nhất định sao này cần gì sẽ giúp đỡ(chứ hk phải huynh thích Tiểu Hương nhà ta nên mới vậy ă)

Họ nói chuyện với hắn một chút rồi ra ngoài để lại không gian riêng cho hắn nghỉ ngơi.

Không ngờ ý trời đã định,xem ra ta không thể tham gia trận tỷ võ,nhờ vào hai người vậy,hắn nhắm mắt nghỉ ngơi. Vết thương hắn ít nhất cũng một tuần mới có thể sử dụng nội công nên hắn đành không tham gia vậy.

.....Tua....tua..tua.....

Nó đến Phụng Hoàng đưa thiệp mời rồi cất bước vào trong,nơi này cách xa kinh thành,nhìn có vẻ y như một sơn trại,có rất nhiều người đến tham gia, trên võ đài có hai người nó nhìn họ đoán được là người đứng đầu nơi này họ chắc họ là Hắc Diệp Bạch Diệp mà Bích Ngọc tỷ tỷ nói với nó. Họ đang kiểm tra võ đài và chuẩn bị đọc quy luật cuộc thi.

Tất cả người Bang họ đều che mặt,nếu để ý kĩ trên tay họ đều có dấu ấn Phụng Hoàng trên tay,nhưng màu lại khác nhau nó đoán là để phân cấp bậc,rất hợp ý nó,đang thăm quan xất chợt nó không để ý đụng trúng một tên bậm trợn.

-Tên tiểu tử dám đụng trúng gia gia ngươi có biết ta là ai không. Hắn hung hăng nhìn nó nói như hăm dọa.

-Xin hỏi cát hạ cao danh quý,tiểu nhân đắc tội, ngoài mặt giả bộ sợ hãi nhưng trong lời nói của nó không hề sợ hãi,lại có chút khinh thường,người không tin ý không nhận ra được nhưng Hắc Diệp và Bạch Diệp thấy rõ,nhìn nó thích thú.

Bọn người kia nghe nó nhận tội sợ hãi thì hắc mặt hênh ngang xưng danh."Ta chính là Nhất Tẩu là người bang Hắc Long".

Mọi người kinh hãi không phải bang Hắc Long đứng thứ nhất trong kinh thành sao,bang sát thủ bậc nhất nghe tên thôi đã sợ chết khiếp,ai cũng sợ hãi né sang một bên sợ liên lụy.

-Ồ,Nhất Tẩu Hắc Long Bang thật tiết ta chưa nghe,nó khinh thường nói.

-Ngươi dám coi thường Hắc Long Bang chúng ta,ngươi có biết chỉ cần một ngón tay của thủ lĩnh ta có thể đè chết ngươi không.

-Haha, vậy để ta chờ xem tù lĩnh ngươi có bản lĩnh đựng tới một sợ tóc ta không đã,hắn nghe nó nói tức giận.

-Được lắm ngươi dám khinh thường Bang ta ngươi chết chắc,người đâu xông lên.

Nó đứng im không động đậy nhếch môi cười,đang định ra tay thì....

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Về Cổ Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14-2: Tỷ võ (phần 1)

Đang định xử lý bọn họ thì bỗng có tiếng nói từ xa.

-Dừng tay, Cung Chủ giá lâm

Nó và mọi người nhìn về hướng phát ra tiếng,có một chiếc kiệu màu đỏ rực đang bay được bốn người khiên,nhìn thôi cũng biết họ có võ công,đi trước là

một nữ nhân đeo mặt nạ đỏ đen, gần bên kiệu có hai nha hoàn cầm hai vò hoa tung hoa, chiếc kiệu đang tiến về phía võ đài, tất cả mọi người dồn ánh mắt về phía chiếc kiệu đang hạ xuống võ đài.

-Nam Cung Thần Chủ Giá đáo hai nha hoàn tung hoa kia ngừng tung cùng nhau hô to.

Tất cả mọi người ai nấy kinh sợ bàn tán xôn xao, "Nam Cung Thần chủ sao, không phải ngài ấy là người đứng đầu Hắc Long bang sao, chưa ai thấy mặt ngày ấy, ngài ấy cũng chưa bao giờ xuất hiện hôm nay đến đây không lẽ muốn Phụng Hoàng là của ngài ấy, như vậy chúng ta không có cơ hội rồi" mọi người bàn tán xôn xao.

-Hắc Diệp cung kính lên tiếng, "Khiến Nam Cung chủ giá lâm chốn này có việc gì."

-Hôm nay ta đến muốn xem Cung Chủ Phụng Hoàng mới mà thôi, sẵn tiện trừng trị tên nghiệt súc dám lên ta đến đây gây sự. Giọng nói nhẹ nhàng eo là của tên Nam Cung chủ đó cất lên (dạng như là mấy nam nhân là Cung Chủ trong mấy phim kiếm hiệp á bán nam bán nữ, mọi người có coi phim kiếm hiệp hình dung giọng nói giùm mình nha.)

Tên Nhất Tẩu kia nghe vậy liền sợ hãi run rẩy, quỳ xuống xin hẩn tha mạng, "Xin Nam Cung chủ tha mạng tiểu nhân chỉ muốn thăm Phụng Hoàng giúp thể lực người thêm lớn mạnh."

-Chuyện Của Bang cần người quản, người giám không xem bang chủ ra gì tuy tiện đến Phụng Hoàng Bang tham gia. Nữ nhân đeo mặt nạ đỏ đen giọng đáng sợ nói, khiến Nhất Tẩu sợ hãi run người.

-Ta ghét nhất thể loại không xem ta ra gì, câu nói hẩn vừa dứt, Xẹt... một bóng đen bay tới tên Nhất Tẩu nhanh như cắt bay qua bay lại bóng đen trở lại chỗ cũ thì dùng một cái tên Nhất Tẩu đó nổ tung thành trăm mảnh, mọi người ai nấy kinh sợ.

-Mọi người cứ tiếp tục đi ta chỉ đến góp vui.

-Được mời Nam Cung chủ thượng tọa, mời, Nói là vậy thôi chứ hẩn ta vẫn trên kiệu bọn gia nhân kia khiến hẩn đến kể bên nơi các lão nhân Bang chủ các bang khác được Hắc Diệp và Bạch Diệp mời đến tham dự.

Quy luật của Bang Phụng Hoàng, Bang chủ là truyền từ đời này sang đời khác nếu như Bang chủ không có con nối dõi, buộc phải mở hội tỷ võ tìm người xứng đáng kế thừa tất cả người trong bang được tham gia, những người còn lại được Hắc Diệp và Bạch Diệp gửi thư mời, các Lão Nhân các Bang được mời đến để đánh giá xem xét người phạm quy, phòng có người gây sự, mối quan hệ của các Bang rất tốt họ rất tôn kính Bang Phụng Hoàng.

Quy định tham gia rất đơn giản, người tham gia có thể sử dụng tất cả vũ khí, ám khí, võ công chỉ cần làm cho đối phương ra khỏi võ đài hoặc không đứng dậy nổi thì thắng, khi không còn ai thách đấu thì người thắng cuộc sẽ tỷ võ với Hắc Diệp, Bạch Diệp và Hái Hoa Tặc công tử nếu đánh thắng họ sẽ trở thành Bang chủ đời thứ 30 của Phụng Hoàng Bang.

Nó xem xét, xem ra tầm ảnh hưởng của Phụng Hoàng Bang này rất lớn nếu không thì Bang chủ mất đi thì Các bang phái khác sẽ đến kiếm chuyện và chèn ép, nhưng không ai dám đến nó suy đoán là 3 tên Hắc Diệp, Bạch Diệp và tên hái hoa tặc gì đó không phải hạn tầm thường khoe miệng nở một đường cong hoàng mỹ.

-Cuộc Tỷ võ bắt đầu, vừa dứt câu một tên bay lên võ đài hẩn là Liêm Hoa là phó Bang chủ Mộc Hoá Bang.

T/g giới thiệu một chút về các Bang phát sát thủ được xưng danh ở Sở quốc nha mọi người. Gồm có bốn Bang phái đứng đầu là Hắc Long sau đó là Phụng Hoàng, Huyết Cơ và Mộc Hoá. Đây là bốn tổ chức được cho là có địa vị trong giang hồ họ sống ẩn trong giang hồ xưa nay chỉ nhận giao dịch âm thầm một khi họ ra tay chưa ai có thể thoát chết, ngoài ra họ cũng là những thương nhân có tiếng trong kinh thành.

----Trong Triều Đình---

-Huỳnh không đến xem Phụng Hoàng tổ chức chọn Bang chủ sao, ở trong Cung có hai người đang đánh cờ nói chuyện với nhau, chính là Sở Hiện Triệt và Sở Hàn Phong.

-Không cần thiết. Đối với hẩn tuy các tổ chức sát thủ kia rất có quyền lực nhưng cũng chưa đủ năng lực uy hiếp đến hẩn, hẩn cũng không cần phải quan tâm quá.

Hẩn là một Vị vua đáng sợ tất cả các nước chưa ai dám đem quân đến đánh, hẩn là vị vua quyền lực một khi ra tay thì chưa có ai sống sót một Vị vua có thể lực ngàm, một thể lực đủ cho 4 Bang kia hợp lại của chưa chắc đựng được tới hẩn.

-Haha, xem ra huỳnh lại quá xem thường, không nên quá xem thường có ngày bị họ đâm sau lưng.

-Hẩn nở nụ cười nửa miệng, "Là ta thấy họ không khả năng." Rồi họ lại tiếp tục đánh cờ với nhau.

--Phụng Hoàng Bang--

-Liêm Hoa hẩn ta giết bao nhiêu đối thủ hẩn không cần hao quá nhiều công sức chỉ đứng yên phi như phi đài kết liễu đối phương, cả võ đài im lặng không còn ai xung phong nữa hẩn quá mạnh.

-Xem ra không còn ai muốn đấu với ta vậy xin mời Hắc Diệp người công bố người thắng hẩn khinh thường nói, Hắc Diệp không động đậy ánh mắt không

có một tia động vẫn ngồi yên xem xét chợt có một vị cô nương bay lên khán đài.

Nàng đáp xuống khán đài vô cùng nhẹ nhàng,một thân xiêm y tím khuôn mặt được che đi bởi chiếc mặt nạ màu tím đậm ánh mắt lãnh đạm cất tiếng.

-Tuyệt Băng,Bang Huyền Cơ thỉnh giáo. Cả võ đài xôn xao,Tuyệt Băng chính là bang Chủ Bang Huyền cơ không ngờ nàng lại đích thân tham gia thật không ngờ.

Nó nhìn nàng dò xét chợt nó thấy nàng nhìn Hắc Diệp với ánh mắt thâm tình,xem ra tham gia vì chữ tình nó thở dài xem tình hình.

Tên Liêm hoa run sợ ai không Biết Bang Chủ Huyền Cơ võ công thâm hậu đến Bang chủ của hắn còn không đánh lại làm sao hắn đánh lại,chợt hắn nghĩ ra một cách vô cùng vô liêm sỉ.

Hắn bay đến ra chiêu,chiêu hắn tung ra toàn chiêu hiểm nhưng Tuyệt Băng nàng ta tránh né rất nhẹ nhàng ánh mắt lãnh đạm không đổi,chợt hắn thấy mục đích hắn muốn đã thành công liền phóng phi đao xẹt qua nàng nhắm thẳng Hắc Diệp,nàng thấy vậy liền bay ra võ đài đánh phi đao ra một bên tuy nàng biết Hắc Diệp lợi hại nhưng nàng lại sợ chàng bị thương nên không màng bay đến.

-Tuyệt Băng Cung chủ người bay ra võ đài người đã thua.

Khuôn mặt nàng vẫn không đổi ánh mắt lướt qua Hắc Diệp một cái rồi nhẹ nhàng nói"Được" rồi bay đi Hắc Diệp thoáng nhìn theo bóng dáng nàng ánh mắt trầm xuống,nàng vẫn như ngày nào.

-Nó chợt thốt ra hai từ "Bỉ ous"

Lợi dụng nhược điểm Tuyệt Băng làm nàng thua,nếu như hắn không dùng thủ đoạn đã thua nàng lâu rồi ánh mắt chợt lạnh.

-Haha còn ai muốn đấu,hắn vô liêm sỉ cười khinh thường nhìn xuống khán đài nói.

- Ta.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Về Cổ Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14-3: Tỷ Vô (phần 2)

Nó bay lên võ đài ánh mắt lạnh lùng nhìn tên Liêm Hoa kia,hiện nó mặc một thân màu trắng,khuôn mặt được che đi bởi chiếc mặt nạ nó nhờ nhỏ làm cho dù gì mấy chuyện thù hằn,khéo tay thì không ai qua nhỏ,nhỏ làm cho nó chiếc mặt nạ màu đỏ cam bên phải gắn vài viên ngọc và lông phượng hoàng,hôm trước nhỏ vào kinh thành đi dạo mua được.

Tuy được chiếc mặt nạ che đi một nửa khuôn mặt nhưng người ta thấy được vẻ đẹp ma mị của nó ánh mắt lạnh lùng từ cơ thể phát ra hàn khí khiến người đối diện không rét mà run.Từ khi xuyên đến đây nó nói nhiều hơn cười nhiều hơn nhưng hôm nay đứng trước mặt bọn họ.

Là Nguyệt Tuyết của thờ Hiện Đại lạnh lùng,lãnh đạm,từ lúc 8tuổi nó và nhỏ trên mặt đã không còn hiện diện nét cười phải đối mặt với đợt huấn luyện khắc nghiệt trải qua bao nhiêu sinh tử nó trở nên tàn độc lạnh lùng hơn,nhưng khi trở về thì xuyên không nó đến nơi này được cung chiều sống thoải mái nên quên luôn con người trước đây,nhưng bây giờ đứng trước họ là Nguyệt Tuyết giết người không chớp mắt.

-Người là ai, tên Liêm Hoa kia nhìn nó hỏi hắn trước hàn khí của nó có chút kinh hãi lên tiếng hỏi.

-Không cần biết,ra tay. Nó giọng lạnh lùng không thèm để ý câu hỏi của hắn.

Hắn thấy nó không xem mình ra gì tức giận đem phi đao phóng về phía nó như mưa nó tránh né rất dễ dàng trên mặt nở nụ cười ma mị.

-Người ta nói khi dùng ám khí tâm phải tịnh mức độ chính xác mới cao,xem ra Liêm Hoa phó chủ tâm tình không tốt.

Hắn chợt sững người một chút rồi tức giận hét."Người câm miệng."Tiếp tục đánh lần này hắn không dùng phi đao nữa mà sử dụng võ công ra chiêu đánh nó,nó không đánh trả nhanh nhẹn né từng chiêu của hắn,hắn càng đánh càng thâm nhập.

-Liêm Hoa phó ban ra tay đã đủ giờ đến lượt ta,ánh mắt chợt lạnh một tia đỏ rực hiện lên,đưa tay ra dưới cánh tay nó xuất hiện một phi đao, pháp...phi đao được nó phóng ra trúng ngay tim hắn lập tức hắn co lại đau đớn la hét sao đó cơ thể hắn chỉ còn lại mộ bãi nước vàng.

Mọi người thấy cảnh vừa xảy ra hoảng sợ,ánh mắt của Hắc Diệp chợt loé lên."Hoá Thi Phán." Bạch Diệp nghe Hắc Diệp biết loại độc đó ánh mắt khó hiểu nhìn Hắc Diệp,Hắc Diệp hiểu ý giải thích.

-Hoá Thi phán là chất độc giết người không để lại chứng cứ,chỉ dùng một chút phấn rắc lên hung khí gặp máu tức khắc sẽ khiến người trúng độc biến

thành một bãi nước vàng,loại độc này rất hiếm.

Bạch Diệp nghe xong ánh mắt nhìn đối phương có một tia hỗn loạn"không tầm thường" Bích Ngọc cô nương muốn ta giúp hần làm Bang chủ ta đã hứa tuyệt nhiên không nhún tay vào, xem ra thắng Hắc Diệp và Cái tên hoa lá cành kia phải nhờ vào bản lĩnh người rồi.

-Chủ nhân xem ra người này không tầm thường.

Tên Nam Cung Thần Chủ kia trong kiệu nở một nụ cười mà mị nhìn về phía nó nhẹ nhàng nói. "Xem ra Bang chủ đã định"

Về phía nó,ánh mắt lạnh lùng vẫn không dao động cất tiếng hỏi."Xin hỏi còn ai muốn cùng các hạ luận võ." Tất cả im lặng.

-Được xem như vị công tử nàu đã thắng bây giờ chỉ cần thắng chúng ta nữa Phượng Hoàng Bang do người tiếp quản.Bạch Diệp lên tiếng sao đó trực tiếp bay lên võ đài.

-Xin hỏi cao danh công tử.

-Ta tên Từ Ki.

-Từ Ki công tử đắc tội,nói rồi tiếng đến đánh nó,nhìn ai cùg biết hần đang nhường nó,nó cùg đoán phần nào lý do trực tiếp tiếp cận kẻ dao vô cổ hần.

-Người thua.

Mọi người ai cũng sững sờ việc vừa mới xảy ra,Bạch Diệp vang danh là người ai nghe danh cũng sợ hôm nay lại bị hạ dễ như vậy ngạc nhiên vô cùng. Ánh mắt nó lãnh đạm càng sâu

nhìn hần,nó muốn trực tiếp đấu với hần công bằng,những người như bọn hần muốn họ trung thành phải thật sự cho họ phục nếu không khó làm việc,nhưng nếu hần đã vì Bích Ngọc tỷ nhường nó một phần, nó đành tùy theo, sao này làm cho hần tâm phục khẩu phục sau cũng được.

Bây giờ chỉ còn hai người,chợt có một cánh hoa hồng phi đến Hắc Diệp hần nhanh chóng bắt lấy trên cánh hoa có một bức thư hần mở ra xem đôi mày nhíu lại."ý trời." Bay lên võ đài chậm chậm nói.

-Hôm nay Hoa công tử bị thương không tham được coi như nhận thua,nếu như công tử thắng được ta thì người là Bang chủ.

Ánh mắt nó khẽ động "Được,mời."

Hắc Bạch phóng kim châm về phía nó,nó.....

T/g: Mọi người đọc truyện thấy hay cmt cho mình có động lực viết truyện nha, truyện của mình theo lối nữ cường,nhưng sao này hai nữ chính chúng ta vẫn bị ngược hix hix,Chương 18,19gi đó nam chính nữ chính về một nhà hôhồ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Về Cổ Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14-4: Tỷ võ (Hạ)

Hắc Bạch phóng kim châm về phía nó,nó.....

Nó không hề ý né tránh,nó biết kim châm của Hắc Bạch có độc,nó có một sở thích quái dị đó chính ăn độc ik như ăn kẹo,lúc trước ở trong vùng nhiệt đới nó bị bọn người cùng đào tạo ép vào đường cùng buộc phải vào nơi vùng cấm của vùng nhiệt đới nơi đó có rất nhiều loại động vật có độc,khi vào nơi đó nó bị hầu hết các động vật ở đó cắn vì có người xâm phạm lãnh thổ.

Nó cứ tưởng đã chết nhưng không ngờ nó không chết mà còn miễn nhiễm với tất cả loại độc,sao khi được ra ngoài nó lại thích chế độc và thưởng thức chúng như một loại thứ uống iu thích.

Kim châm đâm trúng tay nó chất độc bắt đầu ngấm vào máu nó,nó cong môi thành nụ cười ánh mắt hiện lên tia thích thú dùng tuyệt chiêu mà lúc nó đến trung quốc học võ được một cao sư ở ẩn chỉ cho tuyệt kỹ Kim châm, ông ta chỉ nó cách sử dụng kim châm cứu người,đùng làm ám khí và cách ép nó ra khỏi cơ thể người.

Kim châm được nó ép ra khỏi cơ thể nó cầm trên tay nhẹ nhàng đưa kim châm lên lấy lưới liếm vết máu trên kim châm nhìn hần nói."Hạ Đình Hồng mùi vị không tồi,không ngờ chất độc khó kiếm như vậy lại trong tay Hắc Diệp công tử."

Ánh mắt Hắc Diệp một mảng rung chuyển,không ngờ lại có một người không bị bách độc xâm hại,ngoài sư phụ hần ra, trên đời này chưa có một ai trúng độc hần mà sống sót. Xem ra người này không tầm thường.

-Hắc Diệp huynh không sử dụng độc được với ta đâu,nói rồi nó nhanh chóng đánh hắc,Hắc Diệp né các đòn của nó,đây là loại võ công gì cách đánh lại rất kì quái(t/g: karate đó soái cơ cơ) đối với võ công ở thời cổ đại này rất thâm sâu họ lại có nội công nên nó tất nhiên không phải đối thủ,nhưng nó lại nhờ sự nhanh nhẹn của mình thừa cơ hắc sơ ý phóng kim châm phong nguyệt đạo hắc lại.

Hắc bị nó phong nguyệt đạo tức thời suy nhược cơ thể gục xuống võ đài ánh mắt hiện lên tia vui mừng,tất cả người trong Bang Phụng Hoàng quỳ xuống tung hô Cung Chủ mới.

Sau khi mọi người đi hết tiến vào đại điện nơi các thuộc hạ cùng Bang chủ bàn việc hoặc xử lý chuyện trong Bang,nó được Hắc Diệp mời lên nơi cao nhất của Đại Điện ngồi lên chiếc ghế giành cho Bang chủ,Bạch Diệp tiến lại quỳ xuống đưa cho nó một chiếc hộp cổ,mở kêu người ta lên ghế ngồi chỉ chưa kịp ngồi nóng đít lại phải đi xuống đúng là rãnh ruồi mà nó thâm tức trong lòng bước xuống nhận lấy chiếc hộp.

Nó mở chiếc hộp ra xem thì trong chiếc hộp cổ có một cây Trâm cài tóc hình phụng hoàng cù kĩ,ánh mắt nó hiện lên tia sáng rực vô thức nói."Phụng Hoàng Trâm." Đồ tốt như vậy không ngờ Phụng Hoàng Bang lại sở hữu,chắc Tiểu Lam thích lắm đây.

Bạch Diệp định giải thích cho nó về việc sử dụng Phụng Hoàng thì nó ra lệnh không cần nó đã biết,tất cả mọi người trong bang ai cũng kinh ngạc vật gia truyền chỉ có Bang chủ,Hắc Diệp,Bạch Diệp biết sử dụng sao nó lại biết.

Lúc trước nó rất thích đọc sách, tất cả loại sách nó đều đọc qua, nó có trí nhớ phi thường chỉ cần đọc một lần là nhớ,trong một lần đọc một cuốn sách cổ nó được biết đến Phụng Hoàng Trâm một bảo vật thượng cổ,bình thường người không biết chỉ coi Cây trâm như đồ bỏ đi vì nó trong rất củ kĩ,nhưng chỉ cần đun nóng cây trâm sau đó nhỏ máu của mình vào đó nó sẽ trở thành một cây trâm đẹp rực rỡ.

Đặc biệt nếu nhấn nút ở mắt phụng hoàng trên đầu cây trâm nó sẽ biến thành 9 đầu nắm đuôi trâm phi tới lần lượt kim độc phun ra từ miệng phụng hoàng loại độc này trong ba canh giờ không có thuốc giải người trúng độc đầu tiên là đau đốn đến tận xương sau là cơ thể nứt nẻ mất máu mà chết,thuốc giải là máu của chủ Cây Trâm,cây trâm chỉ nhận lệnh của chủ nhân của nó muốn nó đổi chủ trừ Phi người đó chết.

Nó ra lệnh cho Bạch Diệp nói cho nó biết hoạt động trong bang và ý nghĩa dấu ấn trên tay của mọi người tron Bang,Bạch Diệp nói cho nó biết.

Bọn họ hoạt động là sát thủ nhưng chỉ nhận ám sát quan tham ô,giết những người xấu chưa ra tay với người tốt bao giờ,Bang chủ đương thời của họ mở cửa hàng buôn bán khắp kinh thành Bang hội họ không nhún tay vào chuyện giang hồ hay triều đình chỉ cô lập mà sống,nhưng vẫn có chỗ đứng trong giang hồ không ai dám gây chuyện.

Kí hiệu trên tay họ dùng để nhận dạng Bang hội gồm bốn cấp bậc,màu đen là bậc kém nhất,màu xám là bậc trung,màu cam là bậc thượng,Màu đỏ là Bậc cao nhất, bậc càng cao võ công càng giỏi.

Nó nghe Bạch Diệp nói xong thì trong cơ thể cảm thấy khó chịu có gì đó không đúng liền ra lệnh cho họ quản lý nơi này một thời gian nữa nó sẽ đưa thư giao nhiệm vụ việc cần làm họ họ rồi đi.

....Tại khách điểm trong kinh thành...

-Xoảng...

-Nguyệt Lam tỷ người không sao chứ,Tiểu Thuý nghe tiếng động trong phòng nhỏ lo lắng chạy vào hỏi.

-Không sao, không sao ta chỉ là sơ ý làm rơi tách trà.

-Ấn,nhưng mui thấy sắc mặt tỷ không tốt.

-Ta không sao chỉ là không biết sao thấy bất an trong lòng.

-Chắc tỷ mấy hôm không ra kinh thành chơi nên cảm thấy khó chịu đó mà,Tiểu Thuý trêu chọc nó ai không biết tiểu thư của nàng vô cùng ham chơi nga,nhưng nàng không biết đó là thần dao cách cảm của chị em nhà người ta.

-Chắc là như vậy,nhỏ nghe tiểu Thuý nói vậy thì cũng thoải mái hơn nhưng tâm vẫn có chút lo lắng.

.....HẠ SƠN.....

Nó dùng khinh công bay về kinh thành tới Hạ Sơn..

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Về Cổ Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14-5: Xà Vương, Lão đầu quái dị

Nó vừa đến Hạ Sơn thì có một đám người mặc áo đen bao vây nó, hiện giờ nó đang cần độc để điều hoà cơn đau trong cơ thể, chất độc trong cơ thể nó 3 năm phát độc một lần tuy là người miễn nhiễm với độc nhưng cái giá phải trả là khi chất độc bị thiếu nó sẽ vô cùng đau đớn, nó không còn sức để chiến đấu giờ nó cần độc.

Bọn áo đen thấy nó không còn sức liền vui mừng xông lên đánh, nó dùng sức cuối cùng phóng kim châm về phía bọn chúng, chúng quá đông với sức lực hiện tại của nó quá yếu, thừa lúc nó đối phó với bọn người phía trước một tên đâm lên nó, theo phản xạ nó né đi nhưng không kịp thanh kiếm xẹt qua vai nó một đường to, máu chảy cơn đau thiếu độc lại mất máu mất nó dần dần mờ đi, sao đó ngất đi.

-Chị đừng chết đừng bỏ em...huhu

-Chị không chết Tiểu Lam đừng khóc.

-Haha chị e tình thâm thật, Nguyệt Tuyết tao sẽ cho mày biết cảm giác sống không bằng chết. Bắt con em nó cho tao.

-Không được tụi mày không được đụng đến em tao.

-Sắp chết đến nơi mà còn to mồm, nhỏ đó nói tiện thể đá nó mạnh một cái nó văng ra một bên máu ở khoe miệng nó chảy ra.

-Các người buông tôi ra, chị chị không sao chứ huhu...nhỏ giấy dựa thoát thân, nhìn nó bị thương sợ hãi nước mắt rơi như mưa.

-Chỉ có tao mới ra được khỏi đây, mày và nhỏ em mày hôm nay là ngày giỗ tụi mày haha..

-Nó vết vết máu gượng đứng dậy."Thả em tao ra."

-Nó kêu thả em nó ra kìa tụi bây, haha...thả mày nghỉ mày là ai nói thả là thả, tụi bây đưa sao đây.

-Dao đây Chị Hai.

-nhỏ đó cầm con dao đưa sát mặt của nhỏ."Mày muốn tao cắt thịt em mày chỗ này nơi này hay nơi này." Nhỏ đó đưa dao quét từ mặt nhỏ xuống cổ nói.

-mày thả em tao ra..

Nhỏ đó không để ý đến lời nói của nó cầm dao đâm vô tay nhỏ, nhỏ đau hét lên ánh mắt vô hồn nhìn nó, nó đau đau lắm khi thấy em mình bị thương mà không làm được gì con giận bùng nổ ánh mắt từ màu đen chuyển sang tím.

Xẹt...xẹt nó bây giờ không khác gì ác quỷ đôi tay bé nhỏ bây giờ có mười móng vuốt sắc nhọn nhanh như chớp xé xác tất cả, nhỏ sợ hãi khi thấy nó đáng sợ như vậy lao đến ôm nó khóc.

-Chị em không sao chúng chết hết rồi chị bình thường lại đi đừng làm em sợ.

-Chị.....chị.....chị..đừng..đừng..

-Chị hai...nhỏ giật mình tỉnh dậy mở mắt trên chán chày rất nhiều.

-Thì ra là mơ, Tiểu Thuý nghe nhỏ la hét hoảng chạy vô.

-Nguyệt Lam tỷ tỷ không sao chứ.

-Không sao ta chỉ nằm mơ thấy ác mộng

Tiểu Thuý lại bàn rót trà đưa nhỏ, nhỏ nhận lấy ly trà uống một miếng rồi lo lắng nói.

-Tiểu Thuý tỷ tỷ nói bận việc ba hôm sẽ về nay đã ba ngày nhưng chưa thấy tỷ ấy chưa về ta lo quá.

-Nguyệt Lam tỷ Nguyệt Tuyết tỷ tỷ không sao đâu chắc tỷ ấy chưa giải quyết xong công việc nên mới chậm trễ tỷ đừng quá lo lắng.

-Ừm, khuya rồi mọi về nghỉ đi.

-Dạ, Tiểu Thuý về phòng ngủ nhỏ cũng nằm xuống ngủ nhưng không sao chớp mắt được mặc đồ bay lên nóc nhà ngắm trăng suy nghĩ vẩn vơ.

-Tiểu Hồng mi thật là phá phách ta kiếm mi lâu lắm người biết không về nhà biết tay ta, một cô nương mập mập dẫn theo một con heo đi qua vừa đi vừa nấn nó.

-Nhỏ nhìn thấy cảnh tượng đó hai mắt mở to, miệng há hốc, họ đã đi qua không gian yên tĩnh có cơn gió lùa qua.

1s..2s...3s...4s..5s.....

-Haha...thời cổ đại đúng là quái dị sùng vật lại là một con heo nái vãi cả heo,sao khi 5đứng hình nhỏ hoàn hồn lại cười như điên,quên hết chuyện lo lắng.

-----Hạ Sơn-----

Tại một sơn động ở Hạ Sơn có một lão đầu đang nướng gà,kế bên có một nam nhân đang bất tỉnh,nam nhân đó không ai khác là nó,cánh tay nó cử động hay mất từ từ mờ đập vào mắt nó là một hang đá,nhìn xung quanh tìm tòi thì thấy lão đầu đang nướng gì đó bên đống lửa.

-Lão cứu ta.

-Hắc..hắc.. Người tỉnh rồi lại đây nướng gà cho ta,lão bỏ qua câu hỏi của nó cười kêu nó nướng gà cho ông(trời ạ người ta đang bệnh đó lão già già ạ hoi,...)

Nó gượng ngồi dậy vết thương ở vai hình như đã được băng bó ánh mắt hỗn loạn nhìn lão đầu từ từ bước đến,lão thấy nó nhìn lão thì không biết nó nghĩ gì lớn tiếng nói.

-Ai nha ta biết ta rất phong độ nhưng ta thấy nha đầu nguoi bị thương không băng bó nguoi sẽ mất máu mà chết đừng kêu ta chịu trách nhiệm,lão nó với khuôn mặt uy khuất.

-.....(t/g: quỳ với lão).

Nó im lặng không nói gì,đáng ra trong cơ thể nó phải suy nhược chứ,độc nó không uống đủ nó sẽ đau đớn và yếu đi đến khi được ăn một loại độc cực mạnh,không ngờ độc của Hắc Diệp lại hiển cơ thể nó đến mức quá hạn nhanh hơn dự tính ánh mắt khê động,chợt nó phát hiện có thứ gì quấn lấy tay nó.

Đưa tay lên xem thì có một con bạch xà đang quấn lấy tay nó ngủ,con Bạch xà này không phải con Bạch Xà thường vầu nó phát ra ánh sáng nhìn nó lại nhỏ hơn con rắn bình thường.

-Chính nó đã cứu nguoi,lúc ta đến nơi thì thấy con Xà Vương này giết hết bọn người kia,nó quay sang cắn nguoi một miếng,không ngờ nha đầu nguoi trâu bò như vậy độc của nó không làm hại nguoi ngược lại giúp nguoi nhanh hồi phục.

-Xà Vương,nó nhìn xuống con vật khó hiểu nhìn lại lão.

-Hắc..hắc..Xà Vương này là loại rắn cực độc chúng có cảm tính giống như con người,một khi nhận chủ nhân nó sẽ theo họ đến khi họ chết nó cùng sẽ chết theo,độc của nó không ai có thể giải được.

-Nó chọn ta là chủ.

-Đúng vậy,đúng vậy,nha đầu Xà Vương này còn nhỏ nên nó rất yếu vì vậy nguoi phải chăm sóc nó.

Nó không nói gì chỉ lâu lâu nhìn con rắn một cái rồi nhìn lão một cái,tay vẫn nướng gà.

-Hắc..hắc Cứu Nha đầu nguoi,nguoi lại vô tâm không đa tạ ta,lão đầu thấy không gian yên lặng bực bội liền nghĩ cách trách móc nó.

-Đa tạ.

Lão đầu mèm xiu."Huhu ta tu luyện ở trong rừng lâu như vậy lần đầu gặp được người không ngờ lại gặp một nha đầu kiếm lời,trời ơi ta đã làm gì nên tội."Lão đầu giả vờ khóc lóc than trời.

-Chín rồi ăn đi,nó không thèm để ý đến ông đưa con gà cho ông rồi đứng lên.

-Ta phải về.

-Không được nguoi chưa khỏi đi đường xa lỡ có người muốn giết nguoi thì sao,lão đầu chạy đứng trước mặt nó cản lại.

-Ta không sao.

-Ai nha,nha đầu Cứng đầu Xà Vương nó dùng độc quá nhiều nó lại nhỏ như vậy chưa có khả năng hồi phục nhanh nên không cứu nguoi được nữa đâu nó phải ngủ khoảng 1 ngày,với cơ thể không chút võ công của người ta e..

Nó nghe lão đầu nói vậy,suy nghĩ cùg đứng lơ gặp chuyện gì Tiểu Lam ra sao trẻ một ngày cùg không sao rồi ngồi xuống.

-Hắc..hắc nha đầu...lão đầu cứ nói nó cứ im lặng lão nói không ngừng ngi khiến nó hơi khó chịu nhưng không làm gì chỉ im lặng nghe.

-Nha đầu ra đây ta muốn cho người xem cái này.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Về Cổ Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

-Nha đầu ra đây đi theo ta,ta cho người xem cái này.

Nó không nói gì lặng lẽ bước theo lão,xung quanh rất yên tĩnh,không khí lại rất trong lành nó thích nhất ở thời cổ đại này không có tiếng xe cộ không có bụi bặm,lão đầu dắt nó đến một rừng trúc nơi đây bốn phía đều là trúc cách đi vào lại rất quanh co ỉk như mê cung,nó hơi thắc mắc nhưng cũng không hỏi lão chỉ đi theo.

-Nha đầu người nhìn cho kĩ,nói rồi lão đầu múa mười hai câu khâu huyết cho nó xem.

Nó im lặng ghi nhớ tất cả,lão đầu sao khi múa xong,lại đưa cho nó một cuốn bí kíp võ công một cây sáo.

-Nha đầu ta nhận con làm đồ đệ thứ hai trăm năm mười một của Long Song Nguyệt Cung,đây là cuốn bí kíp ta tốn cả đời để nghiên cứu,còn cây sáo này là bảo vật của Sở Quốc Song Long Tiêu,gồm hai cây Ngọc Long và Ngọc Phụng do hoàng thượng và hoàng hậu sử dụng ta tặng cho con. Con nhớ kĩ không được thổi nó nếu chưa lãnh ngộ được hết võ công của ta.

-Lão đầu ta không muốn làm đồ đệ ông.

-Ta biết,nhưng ta muốn A,nha đầu ta thích tính cách người,người cường hãn như vậy mới xứng làm đồ đệ ta.

-Ta không muốn.

-Ta muốn,ta muốn người có nói không muốn lần cùng vậy ta đã quyết định.

Nó bó tay với lão già này im lặng cầm quyển bí kíp xem,nếu như đối với người khác việc lãnh ngộ này mất đến hai mươi năm,ba mươi năm có khi cả đời,nhưng nó thì chỉ cần nửa tháng(nhờ bàn tay t/g chị mới dc vậy,chứ ai mà bá như vậy cơ chứ ảo VL)

-Hắc..hắc con lo nghiên cứu đi,khi học xong ta sẽ tìm con,ta phải đi du ngoạn đây,tạm biệt đồ đệ, nói rồi lão phi nhanh biến mất.

Nó nhìn theo bóng dáng lão biến mất ánh mắt phức tạp,lão quái dị cách nhận đồ đệ cũng quái dị nga,múa một bài khâu huyết,đưa một cuốn bí kíp,tặng một cây sáo sao đó biến mất không xem thử nó có thuộc 12câu khâu huyết kia chưa,không dạy nó cách lãnh ngộ cuốn bí kíp kia,nó thật không biết có nên xem ông là sư phụ không nữa.

Nó cất cuốn bí kíp và cây sáo kia vào tay áo,phải nói đồ cổ đại phức tạp mặc rất khó chịu nhưng nó lại rất thích cái tiện lợi của nó,tay áo rộng thùng thình có thể đựng được tất cả mọi thứ dù nó có bay nhảy đánh đấm cũng không rơi mất,sao khi cất xong nó đưa tay lên xem Tiểu Xà Vương kia thức chưa.

Nó vén tay áo lên thì thấy Tiểu Xà Vương ngóc đầu lên le le cái lưỡi của nó lắc lắc cái đầu,trợt nó bò lên cổ nó rồi thò đầu ngang má nó đưa cái lưỡi liếm liếm,nó không thấy ghét bỏ con vật kia ngược lại cảm thấy thích nó làm như vậy.

Tiểu Xà Vương vẫn cứ thế liếm liếm nó đưa ngón tay trở vuốt vuốt cái đầu bé nhỏ kia vô thức nói."Tiểu Xà Vương đừng liếm nữa,mau trở lại cánh tay ta ngủ tiếp đi."

Tiểu Xà Vương lập tức ngừng liếm mà nó bò xuống quấn lấy cánh tay nó ngủ,nó ngạc nhiên tiểu xà vương kia hiểu nó nói gì,chợt đôi môi nở nụ cười ôn nhu xem ra nuôi một sủng vật nghe lời rất thú vị,nó nhanh chóng ra khỏi rừng trúc,nếu nó không phải trí nhớ tốt sớm đã chết nơi mê cung phức tạp này lão đầu kia đúng là sư phụ quái dị nga,một sư phụ vô tâm,nó phi nhanh về khách điếm.

----Khách Điếm----

-Nguyệt Lam tỷ,Nguyệt Tuyết tỷ căn dặn chúng ta phải ở đây đợi tỷ ấy về nếu chúng ta đi tìm tỷ ấy,tỷ ấy đi về không gặp chúng ta thì sao.

-Ân,Tiểu Thuý ta đã kêu tiểu Hương ở đây đợi tỷ ấy rồi a,tỷ ấy đi lâu như vậy chưa về chắc tỷ ấy lạc trôi ở nơi đâu rồi, làm ta lo muốn chết,nhỏ vừa nói vừa kéo Tiểu Thuý đi không để ý đụng trúng một tên,nhỏ té đau điếng.

-Ui da chết cái mộng ta rồi tên khốn nào đi không nhìn không biết né lão nương,nhỏ vừa nói vừa xoa cái mộng.

-Kẻ nào to gan đụng ta,ta giết chết,tên công tử kia bị đụng té tức giận nói chợt thấy nhỏ liền bị sắc đẹp của nhỏ quyến rũ.

Nhỏ đang đau lại nghe hán nói vậy liền tức giận chống nạnh nhưng hán nói."Là bản cô nương, người bị mù à gặp ta đi không biết né."

-Là ta sai,ta sai năng đừng tức giận,hán liền dờ dờ sắc lang sở khanh nói.

-Ân,nếu người biết sai thì lão nương không tính toán,nhỏ không để mắt đến hán liền định bước đi thì hán sai người chặn nhỏ lại.

-Ấy ấy tiểu nữ nhân làm gì đi đâu vội vậy cùng ta uống chút rượu nào,hắn vừa nó tay định chạm vào nhỏ thì tiểu Hắc đưa dao kề cổ hắn.

-Hừ,ngươi muốn chạm vào lão nương chưa có cửa,Tiểu Thuý mui xem tên nam nhân này chắc tới thời kì động đực xem ra ta phải giúp hắn không còn hững,không hắn lại đi giao phối bậy bạ,nhỏ cười ranh ma nhìn phía hạ thể hắn.

Mọi người xung quanh bàn tán xôn xao hắn là Hàn kỳ con trai của truy phủ huyện này ý vào chức quyền ức hiếp dân chúng,tiểu cô nương này lại dám đụng tới hắn,mọi người lại kinh ngạc với cách nói chuyện của nhỏ một tiểu cô nương lại nói chuyện nhạy cảm không chút đỏ mặt như vậy.

-Tha mạng nữ hiệp tha mạng tiểu nhân chỉ muốn mời người uống chút rượu hàng huyền thôi,không có ý khác.

-Hừ,không ý khác ngươi lại định đụng tay đụng chân với ta, bản cô nương đẹp chứ không có ngu,Tiểu Hắc huynh thiên hắn cho ta cho hắn tuyệt tử tuyệt tôn luôn.

Mọi người kinh ngạc tiếng bàn tán càng ngày càng xôn xao,một số thì thấy hắn ta đáng đời,một số lại lo lắng cho nhỏ,còn tên kia mặt mày không còn miếng máu.

-Mụi lại gây chuyện,chợt có tiếng nói làm mọi người im bật quay đầu lại tìm nơi phát ra tiếng nói.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Về Cổ Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16

-Mụi lại gây chuyện.

-On giòi ca ca đây rồi,nhỏ sụt sùi ôm nó.

-Có chuyện gì,ánh mắt lướt qua nam nhân đang bị Tiểu Hắc kề dao vô cổ.

-Hắn định phi lễ mụi.

-Đem hắn cho truy phủ,ánh mắt nó lạnh lùng nhìn hắn.

-Ca ca đừng đem hắn cho phụ thân hắn,hắn làm khó,một tiểu đệ đệ kéo áo nó nói.

Nó nhìn đứa bé tầm 6 tuổi khuôn mặt mập mạp đáng yêu lem luốc quần áo rách được vá lại liền ôn nhu ngồi xuống hỏi bé:

-Sao đệ biết.

-Mẫu thân đệ bị hắn bắt,phụ thân đệ đến báo quan ông ấy liền đánh phụ thân bắt luôn phụ thân đệ,mẫu thân,phụ thân đến nay chưa được về với đệ,bé buồn bã ngây ngô nói.

-Ngươi cảm miệng một đứa trẻ bần thiêu như ngươi dám vu oan cho ta.

Ánh mắt nó chột lạnh,bình sinh nó cực kì cuồng con nít đặc biệt trẻ đáng iu,hắn dám mắng bé bần thiêu khiến nó vô cùng tức giận,một thân ôm đứa bé vào lòng không ngại quần áo bé dơ bẩn.

-Vậy đến phủ ngươi khám xét.

-Ngươi là ai dám đến phủ ta khám xét,biết ta là con trai truy phủ còn không hành lễ,hắn lúc này mới hoàn hồn lấy lại phong độ hắn không tin hắn là con trai truy phủ nó có thể làm được gì hống hách nói.

-Tiểu Thuý nhanh nhẹn đưa lệnh bài phủ thừa tướng trước mặt hắn,khuôn mặt hắn lúc này không còn giọt máu.

-Ta là con trai của Lâm thừa Tướng có đủ chức quyền để khám xét một phủ nhỏ nhỏ ngươi chưa.

Hắn bây giờ sợ đến không nói lên lời,người dân xung quanh kinh ngạc khi biết nó là con của thừa tướng lần này có người trị cha con hắn rồi,nó ôm tiểu hài tử sủng nịnh bẹo má bé,một mảng đó làm cho dân chúng càng thêm kính nể nó,một người cao quý như vậy lại không góm riết tiểu hài tử bần thiêu mình đầy bụi bẩn kia lại ôm sủng nịnh như vậy.

Nó cùng mọi người đến truy phủ,nó sai Tiểu Hắc ôm đứa bé vào đại lao tìm phụ thân còn nó thì trừng trị tên cầu quan kia.

-Ta xem một truy huyện nhỏ bé như ngươi sớm đã không coi quốc pháp ra gì,(nó xem phim bao công hoải cũng biết liền đọc thoại theo cho oai hihi)

-Hạ thân không dám,lão truy phủ run rẩy quỳ xuống nói.

-Ban ngày ban mặt bắt người vô tội người giải thích như thế nào.

-Hạ thân....lão chưa nói hết câu.

-Rầm.....rầm..

-Lão ăn cơm chưa,nhỏ bắt trước mấy ông quan cầm cây gậy xuống bàn hỏi câu hết sức là liên quan.

-.....cả truy phủ đang gây cản bị nhỏ làm cho cạn lời.

-Tiểu yêu muội im cho ta xử lý.

-Ân,mùi biết rồi,nhỏ nhận lấy ánh mắt cảnh cáo của nó rụt cổ im lặng.

Tiểu Hắc và Tiểu hải tử trở lại cùng một đôi phu thê,ăn mặc bình thường,nữ tử kia khuôn mặt thanh tú,tuy không phấn son nhưng lại nhìn rất đẹp thảo nào tên cận bã kia lại bắt nạt.

-Thảo dân tham kiến Lâm thiếu gia.

-Miễn lễ hai vị đứng lên rồi nói.

-Xin thiếu gia làm chủ cho vợ chồng thảo dân,vợ chồng thảo dân đang bán tàu hủ ngoài chợ thì Hàn kỳ công tử cho người bắt nạt từ thảo dân,thảo dân đến truy phủ tìm người thì bị truy phủ đại nhân đánh bắt nhốt vào đại lao.

-Hay cho Lão truy phủ nhà người dám dung túng nhi tử không xem dân chúng ra gì,người đầu đem bọn họ đánh một trăm trượng rồi đem cho tuần bộ xử lý.

-Thiếu gia tha mạng...ai không biết tuần bộ là nơi xử lý tham quan ác nghiệt,mọi người xung quanh thấy cha con họ bị phạt thì hả dạ truyền nhau ca ngợi nó.

-Đa tạ Lâm thiếu gia cứu giúp.

-Đừng khách sáo chuyện ta nên làm

-Ca ca đệ sẽ cố gắng học thật giỏi đỗ trạng nguyên làm một vị quan to,sao này giúp dân như ca ca không để ai ăn hiếp mấy thăm thăm bá bá ở chợ nữa,tiểu hải tử ngây ngô nói.

-Được,sao này huyện này nhờ đệ bảo vệ nó xoa đầu bé cười sùng nịnh nói.

-Ca ca yên tâm bé vỗ ngực nói,mọi người nhìn bé phì cười rồi nó từ biệt họ lên đường về phủ.

-----Nửa Tháng Sau.....

-Oa tỷ tỷ muội chán quá,nửa tháng rồi muội không được xuất phủ đi chơi A. Mồ nữ nào đó tay cầm đùi gà một chân để dưới đất một chân để trên ghế trông ngời vô cùng vô cùng thực lữ nga.

-Gần tới hôn lễ phụ thân không cho phép xuất phủ,nó mải mê chế tạo bom không thèm để ý đến nhỏ,câu nói đó ngày nào nó cũng nghe nhàm chán,qua loa trả lời.

-Oa,mùi sắp là người duy nhất được ghi danh trong lịch sử có cái chết oanh liệt,chết vì chán ui đây này...huhu nhỏ giả vờ đau khổ.

-Cây đào trước cửa chín rồi.

-Xẹt....mồ nữ nào đó phi như bay ra công phủ thì.

Bịch.....mông hôn đất mẹ một cách rất ư là oanh liệt,nhỏ meo meo xoa mông.

-Ai đi đứng không nhìn đường khiến bốn tiểu thư hôn đất mẹ vậy hả,nhỏ xoa xoa cái mông không nhìn người trước mặt lớn tiếng nói.

-Là ta,giọng nói nghe quen quen nhỏ từ bỏ cái mông đang đau nhìn người trước mặt.

-Là huynh....huhu đụng trúng ta,ta té mạnh như vậy mà huynh đứng trơ trơ vậy,huynh là cục đá à,nhỏ nhận ra khuôn mặt kia thì nhõng nhẽo trách móc.

-mùi đụng trúng ta,Hàn Phong nhìn nhỏ như vậy vừa nực cười vừa lo lắng.

-Ta Đụng trúng cái đầu huynh,huynh đụng trúng ta thì có,nhỏ ngang ngược cái lại.

-Được,được là ta đụng mui được chưa.

-Được, nhỏ vui về trả lời nhưng thấy có gì sai sai.

-Sao huynh biết nhà ta,huynh đến đây làm gì,người này là ai,nhỏ này giờ mới đề ý hấn chỉ về phía hấn hỏi.

-Đây là ca ca ta.

Nhỏ không nói gì ánh mắt nhìn hấn khuôn mặt hấn đẹp đến mê người nếu Hàn Phong Đẹp theo kiểu ôn nhu,phong lưu thì hấn đẹp theo kiểu phong trần,lạnh lùng làm nhỏ ngây người,nó từ trong phòng đi đến cất tiếng.

-Nha đầu mui đầu rồi.

Nhỏ lúc này hoan hân chạy đến bên nó thì nó lại hai người bọn hấn.

-Tỷ tỷ huhu...bọn họ ăn hiếp mui.

Bọn hấn.....??????

Nó nhìn bọn hấn liền gấp khuôn mặt hắc ám của hấn,lại gặp Hàn Phong thì ánh mắt càng đậm nét lạnh liết nhìn mấy gia nhân khiên của hồi môn thì hiểu chuyện gì,nhìn nha đầu đang làm trò kia.

-Lại gan tị với nam nhân.

-Huhu ai biểu họ đẹp hơn mui sao này,sao này mui làm sao đây.

-Bọn hấn??????????

-Tỷ tỷ xem Hàn Phong huynh ấy đã yêu nghiệt rồi ca ca huynh ấy lại đẹp như vậy sao này mui làm sao vô ngược nói mui đẹp đây,huhu họ dùng nhan sắc ăn hiếp mui

-.....Bọn hấn cặn CM lời.

Nó cú đầu nhỏ một cái,nhẹ nhàng bước đến bọn hấn hành lễ.

-thần thiếp tham kiến hoàng thượng,vương gia vạn vạn tể.

Nhỏ mắt chữ 0 miệng chữ ô nhìn bọn họ,bọn hấn thì kinh ngạc khi nó lại biết thân phận bọn hấn,thật ra nếu như người tin ý sẽ nhận ra thân phận hấn ngay vì người đem sính lễ đến phủ nó chỉ có hoàng thượng và vương gia nên nó mới biết thân phận họ

-Miễn lễ.

-Ô lão công của mui là một trong hai huynh ấy ư,nhỏ ngạc nhiên hỏi nó.

-ừm

-Ô..ô...ừ chịu âu lão công mà đẹp hơn mui thật không chấp nhận được nga.

-mui vô lễ,nó ôn nhu trách mắng nhỏ,hấn thấy mừng như vậy liền kinh ngạc bao nhiêu nữ nhân muốn gả cho hấn và đệ đệ hấn,bao nhiêu nữ nhân gặp bọn hấn say mê bám lấy,hai nữ nhân trước mắt tự nhiên không say mê lại ghen tỵ,không vui mừng lại như cố chấp nhận thành thân với bọn hấn chỉ vì thánh chỉ.

-Thần tham kiến hoàng thượng,tham kiến vương gia.

-Thừa tướng người đừng như vậy,trẫm và người như người nhà không cần hành lễ.

Hấn từ nhỏ xem Lâm thừa tướng như người thân,ông ấy giúp hấn chỉ bảo hấn quản lý giang sơn,vì hấn vào sinh ra tử,một mực trung thành,cùng là sư phụ dạy võ lúc nhỏ,hấn xem ông như phụ thân.

-Thần nào giám.

-Người dạy trẫm nên người,trẫm kính trọng người không hết,người đừng như vậy.

-Thần..tuân mệnh mời Hoàng Thượng Vương gia vào đại sảnh.

-Được.

Nhược nhược và nhược Bình thấy bọn hần đẹp như vậy không như lời đồn thì tức giận không thôi.

-Mẫu thân người xem Vương Gia và Hoàng Thượng xuất chúng như vậy sao người lại nói họ xấu xí độc ác.

-Ta nào biết,ta nghe người ta đồn đại như vậy.

-Người xứng đáng với hoàng thượng và vương gia là của hai con, hai ả phế vật kia không xứng,mẫu thân người nghĩ cách gì đi,Nhược nhược lay lấy tay ả nói.

-Được,chỉ còn cách đó,ả ta nhìn hai đứa con gái ánh mắt ngoan độc cười tươi cho kế hoạch ả.

Nó với nhỏ đang trong phòng thì tiểu Bạch xuất hiện.

-Chủ nhân phu nhân và hai tiểu thư có âm mưu.

Nó biết rõ bọn nữ nhân kia,nếu biết hoàng thượng vương gia đến sẽ nghĩ ra kế hạ lưu liền cho tiểu Bạch đi nghe ngóng.

-Được,huynh tìm cho ta một nam nhân lưu manh một chút tối nay ta muốn hần chăm sóc mụi mụi ta chu đáo,nó cầm tách trà xoay xoay nói.

-Tuân lệnh,nói rồi Tiểu Bạch biến mất.

-Xem ra đêm nay có trò vui,xem phim 18+ không che nha,nhỏ vừa ăn vừa hí hửng nói.....

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Về Cổ Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17

Đêm đến nó và nhỏ đang ngồi nói chuyện thì ik như dự đoán Nhược Nhược và Nhược Bình đến.

-Tỷ tỷ hai tiểu mụi đến thăm tỷ.

-Ai nha,ta nhớ mẫu thân ta chỉ có hai ta đâu ra hai mụi mụi vậy,nhỏ cầm bánh vừa nhai vừa mĩa mai(Chị ham ăn quá nha,lúc nào cùg ăn ăn với ăn)

-Tỷ tỷ tuy chúng ta không cùng mẫu thân sinh ra như cùng một cha,mụi biết lúc trước tụi mụi sai hôm nay đến tạ lỗi,mong hai tỷ tỷ không trách tụi mụi,Nhược Bình tuy tức giận nhưng kìm nén vì sự nghiệp.

-Ai nha tụi ta nào dám trách,chỉ tội lúc trước phước lớn mạng lớn nên không bị mấy kẻ độc ác hại chết,nhỏ trực tiếp mắng mấy ả, ai chứ nhỏ mà nói thì mấy ả có mà tức ọc máu,đồ giở miệng lưỡi của nhỏ ầu tằm thường.

Mấy ả nghe miệng ngậm ngum máu tươi tức tối kìm nén lại.

-Tỷ tỷ tụi mụi trẻ người non dạ không hiểu chuyện,nay tụi mụi sai người hăm tỏ yến cho hai tỷ tỷ bởi bỏ mong hai tỷ tha lỗi,Nhược Bình giả bộ đáng thương đưa hai chén tỏ yến cho tụi nó.

Trời trẻ người non dạ,mấy ả mà trẻ chắc mình là em bé sơ sinh quá,mấy ả này ở thời hiện đại chắc là diễn viên xuất sắc quá giả tạo nga nhỏ nghĩ thầm,cũng không muốn làm khó nhanh nhanh hạ màn xem kịch vui.

-Hai mụi có ý ta với Tiểu Lam cảm tạ,tụi ta không trách tụi mụi du gì cũng là tỷ mụi,canh tỏ yến hai mụi đem cho mẫu thân tằm bỏ đi,ta và Tiểu Lam không dám nhận,nó không nhìn mặt hai ả cầm chén trà uống một ngụm nhàng nhạ nói.

Hai ả nghe nó vơ nhỏ không ăn tỏ yến liền nóng lòng."Tỷ tỷ mụi cất công mang đến đây,hay là hai tỷ không tha thứ cho hai mụi nên không ăn."

-Nào phải.

-Vậy hai tỷ ăn cho hai mụi vui nha.

-Được để đó chút ta vơ Tiểu Lam ăn sao.

-A mụi muốn thấy hai tỷ ăn,hai mụi mới an tâm hai tỷ tha thứ cho bọn mụi,hai ả tìm lý do để thấy bọn nó ăn cho yên tâm,nó thầm khen họ làm việc cẩn thận có tâm cơ nhưng lại sai đối tượng.

-Thôi được,nó vr nhỏ giả bộ uỷ khuất cảm hai chén tỏ yến ả,hai ả thấy đã đạt được mục đích thì thầm mừng.

-Hai tỷ đã ăn bọn mụi an tâm rồi bọn mụi về phòng,hai tỷ nghỉ ngơi.

-khoan hai mụi uống tí trà rồi hã đi,hai mụi cất công đem tỏ yến cho tụi ta,tụi ta không có gì tạ ơn,sắn đây trà này do hoàng thượng đem đến hai mụi cùng uống một miếng,nhỏ nín tay nhọc Bình lại rồi sai Tiểu Thuý gót cho hai ả hai ly trà.

Hai ả đang gấp phải về phòng để cho hai nam nhân vào phòng tụi nó thì nhanh uống ly trà rồi cáo lui.

-Haha...trúng phốc tỷ tỷ đi xem phim heo với mụi không,nhỏ hớn hờ hởi nó.

-mụi tự đi ta không muốn mắt mình bị hư,nó vẫn như vậy nhằng nhạ uống trà trả lời nhỏ.

-Oa tỷ không đi mụi đi đây.

Tiểu Thuý bên cạnh không hiểu nhỏ nói xem phim là gì còn cái gì heo heo,mấy con heo có gì xem

Nhỏ bay lên nóc nhà nhanh nhẹn nằm xuống gỡ một miếng ngói ra xem,nhỏ thâm cảm thán nữ nhân cổ đại cái gì công danh ngôn hạnh,cái gì e thẹn không dám ra khỏi nhà chỉ là giả tạo,nữ nhân cổ đại thích xuân được thể cơ mà,nếu như nhỏ và nó không uống thuốc giải trước e bị họ hại rồi.

Dưới phòng hai ả đang quần quẹo thân hình,cờ từng chiếc áo vì tác dụng của thuốc,hồ hồ được của ta chế cho hai nguoi ham muốn tới sáng,Tiểu Hắc,Tiểu Bạch kiểm có hai tên nam nhân mà cũng lâu ta muốn xem phim liền A nhỏ thâm mắng.

Cửa phong chợt mở hai nam nhân to con,bậm trợn bước vào thấy hai mỹ nhân thì lao vào như hổ đói xé hết mảnh vải sót lại trên người của hai ả,cánh xuân mảnh liệt xảy ra trước mắt nhỏ tiếng rên,tiếng bàn gế va chạm,đúng là gây ông đập lưng ông.OMG thật kích thích nha.

-A Men...Chết tiệt xem nửa thế nào cũng mất máu mà chết,nhỏ vệt vệt máu trên mũi quay đầu lại không xem nữa quay lại thì.....

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Về Cổ Đại* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

Aaaaaaaaa.....

Nhỏ bịt miệng mình vuốt vuốt ngược..

-Hù chết ta rồi.

-Đêm khuya mụi lên đây làm gì.

-Oa ta..ta lên ngắm trăng.

-Thật sao.

-thật..thật huynh nói ta,khuya như vậy huynh làm gì không trong phòng lại đến đây A.

-Ta chỉ là không ngủ được đi dạo gấp mụi nằm trên đây thôi,Hàn Phong vừa nói vừa đưa khăn lau máu mũi cho nhỏ nói.

-Ta...ta nhỏ ấp ún....huynh nãy giờ cũng thấy.

-Ừm

-Oa ta cũng không muốn xem lên,ta muốn xem trực tiếp hơn nhưng tại ta sợ làm phiền thôi nhỏ đỏ mặt nói.

Hắn bó tay ai đòi tiểu thư khuê cát lại không chút thẹn thùng xem người khác ân ái,bị người ta phát hiện lại giải thích như nhỏ chứ,hắn ôm ngang eo nhỏ,nhỏ bị ôm giật mình theo phản xạ ôm cổ ai nó.

-Huynh..huynh làm gì vậy buông mụi ra.

-Nếu mụi muốn bị phát hiện chuyện mụi làm,hắn hướng về phía phụ thân đang đến phòng hai mụi mụi mình.

-Tỷ tỷ thật là không đợi đến sáng,ánh mắt thất vọng xụ mặt quên luôn mình đang trong vòng tay hắn.

Hàn Phong khuôn mặt hường thụ A,thật ra nó cũng muốn để đến sáng mới cho phụ thân hay nhưng sợ làm mất mặt ông,sợ phải bị người ta đồn đoán ông chịu không nổi nên xỏ ông biết đêm khuya giải quyết trong yên lặng luôn.

Tối hôm đó phụ thân ông ấy nổi giận lôi đình bắt ép nhược nhược và nhược Bình gả cho hai tên ân ái với họ,cảm tuyệt đối không cho về phủ.

-----ta là đây phân cách-----

Cuối cùng cũng đến ngày đại hôn,nó và nhỏ phải ngồi kiệu ba canh giờ mới tới Hoàng Cung,làm lễ xong,nhỏ được đưa đến Phủ Vương Gia,nó được đưa đến Thâm Nguyệt Cung được Tiên đế xây riêng tặng con dâu.

--Thâm Nguyệt Cung--

Nó đang cực kì nóng nực mệt mỏi ngồi đợi thì nghe thái giám truyền lệnh hoàng thượng bận chuyện binh quyền không đến thị tẩm được thì thở phào nhẹ nhõm kêu tiểu Hương chuẩn bị tắm rửa đi ngủ.

-----Phủ Vương Gia----

-Nguyệt Lam tỷ Không được A.

-Tại sao không được.

-Tân nương phải chờ phu quân đến vén khăn hỷ lên.

-Oa ta không chờ nữa đâu,cả ngày chưa có ăn gì,lại phải đội mũ phượng nặng như này sắp gây cổ ta,nhỏ vừa vừa gỡ mũ xuống mặc cho Tiểu Thủy can ngăn,bụng đói meo,nhỏ từ sáng đến giờ bị cái bà mai mồi giết đó không cho ăn gì nhỏ thật sự đói sắp chết kêu tiểu Hương dọn thức ăn đến.

Hàn Phong sao khi tiếp khách xong hần đi đến phòng tân hôn khi mở cửa bước vào thì hần vô hồn."Chắc lộn phòng"rồi hần bước ra đóng cửa lại,sao đó đi lại lại đến căn phòng lúc này ánh mắt nhìn chử hỷ to đùng được dán ở cửa,không nhầm lẫn được thì bước vào.

Tình hình là trong phòng lộn xộn nhỏ một chân dưới đất,một chân gác trên ghế tay cầm đùi gà ăn ık như mấy tên lưu manh đầu đường xó chợ,mũ phượng khăn hỷ bị nhỏ vùn tứ tung,áo cũng bị nhỏ cò ra,gìỏ nhỏ chỉ còn mỗi chiếc áo mỏng manh,với tiêu chỉ mặc mỏng cho mát.

Khoé mắt hần giật giật,tân nương của hần đây sau,Tiểu Hương thấy hần vào cùng lẳng lặng ra ngoài để lại không gian cho hai người.

-Huynh nhìn gì chưa thấy tân nương nào đẹp như ta sao,nhỏ vừa ăn thấy hần nhìn mình không chớp mắt tự luyến.

Hần giật mình khi nhỏ lên tiếng hoàn hồn nở nụ cười,nhỏ thấy nụ cười đó buông đùi gà đang ăn xuống,tĩnh bơ như bò đeo nơ lượn khăn hỷ tiến lại chòm khuôn mặt hần lại tiện thể đưa tay trui mở trên tay vô áo hần.

-Chết tiệt trẻ một chút mình kiểm chế không được hấp diêm hần rồi,khuôn mặt yêu nghiệt kia cười sao đẹp đến thế,nhỏ thảm mắng.

Hần cứng đờ khi nhỏ làm vậy,đứng im đờ 10s

T/g: Chương sau định sẽ viết chút thịt xoi mà đó giờ không có kinh nghiệm lắm,ngại ngại không biết nên viết(H) không nữa hix hix..

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Về Cổ Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19

Hần đang bị đứng hình với hành động của nhỏ.

-Huynh lại đây uống rượu với đi,ta với huynh kết giao bằng hữu nay huynh lại là lão công của ta,ngày vui thì phải uống rượu A.

Hàn Phong bị lời nói của nhỏ đánh thức nhẹ nhàng lấy khăn hỷ trên đầu xuống bước lại bàn ngồi đối diện với nhỏ.

-Được,ta cùng mui uống rượu giao bôi.,Hàn Phong tiện tay cầm bình rượu rót ra ly đưa cho nhỏ rồi rót cho mình.

-Rượu giao bôi,uống như thế nào,nhỏ nhìn Hàn Phong thắc mắc.

-Mui phải uống như vậy...Hàn Phong vừa nói vừa chỉ nhỏ chéo tay qua nhau rồi uống chọt tay chậm tay,khoảng cách càng gần tim cả hai loạn nhịp.

Vâng tác giả xin kể đôi chút về sự tích rượu giao bôi:

-Chuyện là trong đám cưới thời cổ xưa luôn có phong tục người chuẩn bị phòng sẽ chuẩn bị rượu giao bôi cho đôi phu thê trong rượu thường để chút xuân dược.(cho sung há há)

Hàn Phong tuy là vương gia trước giờ lo chuyện binh lính nên không rành phong tục,nhỏ cũng không biết lúc ở hiện đại mỗi lần học lịch sử phong tục nhỏ đều ngủ gục nên không biết,chuẩn bị rượu do một nha hoàn mới đến nàng ta không biết phân biệt được mạnh yếu,định mệnh nàng ta lấy nhầm được mạnh.

...Trở...lại.....truyện.....

Nhỏ rất thích uống rượu nên khi uống giao bôi xong nhỏ lại rót rượu hai người uống nói chuyện với nhau,bỗng nhỏ và Hàn Phong cảm thấy cơ thể nóng,mặt cả hai đỏ lên vì tác dụng xuân dược.

Hàn Phong có nội lực nên ép chế được nhưng được quá mạnh nên hắn không dám nhút nhích,nhỏ lại khác không có nội lực không thể áp chế được,cơ thể nóng lên ưỡn éo,tay sờ soạn áo lung tung,nhỏ thấy Hàn Phong tự nhiên lại có ma lực cả người hắn lại rất chói, thật muốn ăn hắn A.

-Cơ thể khó chịu không kiềm chế được nhỏ đi đến gần Hàn Phong ngồi lên đùi hắn tay sờ loạn lên..

-A thật khó chịu,ta muốn ăn sạch huyệt A,nhỏ vừa nói vừa mò tìm thất lưng Hàn Phong mà tháo,nhưng do đồ cổ đại khó tháo nhỏ lay hoay tháo hoài không được,hành động đó vô tình làm Hàn Phong không thể kiềm chế được.

-Tiểu yêu tinh là do nàng khơi lửa,nàng phải dập lửa..hắn bắt lấy eo nàng ôm tiến lại giường đặt nhỏ lên giường cuồng bạo xé hết đồ nhỏ vứt đi,bây giờ nhỏ không còn mảnh vải từng tất thịch lộ ra,hắn bắt lấy môi nhỏ của nàng hôn ngấu nghiến như muốn nuốt luôn lưỡi nhỏ vào trong đến khi cả hai không còn thở nổi thì hắn mới buông ra.

Hàn Phong nhẹ nhàng liếm tai nhỏ từ từ xuống cổ,hắn cắn mạnh ở xương quai xanh của nhỏ như đánh dấu chủ quyền,nhỏ khó chịu đè hắn xuống dưới.

-Ta muốn ở trên...,vừa nói nhỏ vừa lấy bàn tay của mình vuốt ngực hắn,Hàn phong bị nhỏ làm cho kích thích kiềm chế không được gầm một tiếng đè nhỏ xuống,cắn hai nhũ hoa của nhỏ sao đó một cảnh xuân mãnh liệt hiện ra cùng những tiếng rên ái mị khiến người khác đỏ mặt.

Tiểu Hắc,Tiểu Bạch ở trong tối đỏ mặt chủ nhân thật là hạnh phúc A,bọn hắn thật muốn tự sát A,ở cùng không được đi cũng không xong.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Về Cổ Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20

-PHỤ VƯƠNG GIA---

Nhỏ từ từ mở mắt cảm thấy hạ thể đau như xé nát,cảm thấy khó chịu,quay sang gặp khuôn mặt yêu nghiệt của Hàn Phong.

-âu mãi gót....nhỏ mở to mắt chấp tay..trời ơi sao mình nhăn tâm cướp đời trai người ta vậy,ôi thật có lỗi(trời có gì sai sai)

-Nàng tỉnh.

-A...mùi tỉnh..tỉnh rồi nhỏ cười gượng mặt đỏ lên.

-Tối qua...chưa nói hết câu bị nhỏ nhảy vô.

-Huynh yên tâm Nguyệt Lam ta dám làm dám chịu ta sẽ chịu trách nhiệm.(sai quá sai)

Hàn Phong nhìn bộ dạng đó của nhỏ không nhịn được cười hắn cứ tưởng nhỏ sẽ khóc âm lên kêu hắn chịu trách nhiệm không ngờ trái ngược vậy.

-Nàng định chịu trách nhiệm như thế nào.

-Àn,ta hứa sẽ không tam thê tứ thiếp sủng mình huynh,yên tâm lão nương sẽ chăm sóc huynh cẩn thận(hình như sai sai)

-Được,hàn phong cười ôn nhu đưa tay ôm eo nhỏ,nhỏ bị ôm giật mình theo phản xạ ôm cổ hắn.

-Huynh..huynh làm gì vậy.

-Ta muốn nương tử bồi ta tắm.

---Thăm Nguyệt Cung---

-Tỷ tỷ người dậy rồi.

-Ừm,ta dậy trễ thì phải.

-Àn,tỷ rửa mặt rồi ăn điểm tâm.

-Được rồi.

Trác phi,Hạ phi,huyền phi,Đường phi cầu kiến.

-Xem ra họ đến để thăm dò,nó ở nu cười nửa miệng,mụi mời họ vào.

-Àn,mời Trác phi,Hạ phi,huyền phi,Đường phi vào.

-Chúng mụi thỉnh an tỷ tỷ.

-Được,không cần đa lễ cứ tự nhiên.

-Àn,bọn muội đến để thăm tỷ tỷ,nghe nói hôm qua hoàng thượng không đến thị tẩm,thật tội nghiệp tỷ tỷ ngày trọng đại vậy mà,Trác phi vừa ngồi xuống liền cất giọng mỉa mai.

-Hoàng thượng là vua một nước người quan tâm con dân,ta phận là nương tử không giúp người được lấy gì trách móc,mụi quan tâm như vậy,ta rất cảm kích sao này sẽ nói với hoàng thượng một tiếng,nó nhằng nhịu nhắm hồ đôi mắt nói.

-Trác phi nghe vậy mặt trắng bệch,bình thường hoàng thượng rất ghét nữ nhân xen vào chuyện của người,nếu như hoàng thượng biết được thì nàng ta chết chắc.

-A..a mụi chỉ quan tâm tỷ tỷ,không cần tỷ tỷ nhắc đến hoàng thượng,chuyện nhỏ như vậy hoàng thượng lo nhiều việc như vậy sẽ rất phiền.

Nó khâm phục Trác phi này rất nhanh miệng nhanh mồm,nó lại không thích nói nhiều.

-Àn,Mụi đã nói như vậy,thì thôi vậy.

-Tỷ tỷ,người mới vào cùng mụi có ít quà biếu tỷ,bọn họ thi nhau đưa quà cho nó,nó không nói gì sai tiểu Hương đem đi cất.

-Hậu cung do Huyền mụi quản lý nay tỷ tỷ vào cung mụi cũng nên giao cho tỷ tỷ quản lý rồi nhỉ,Hạ phi nhìn Huyền Phi nói.

Đúng là nữ nhân cổ đại vì một nam nhân đấu đá lẫn nhau,ngoài mặt tỷ tỷ mụi mụi nhưng khi có cơ hội lại hại lẫn nhau,nó nhắm mắt thường trà xem kịch chẳng hưởng ứng.

-Chuyện đó do hoàng thượng quyết định mụi nào dám,Huyền phi giọng nhỏ nhẹ nói.

Nó đánh giá nàng ta khuôn mặt thanh tú được gọi tuyệt sắc mỹ nhân A,bọn nữ nhân này ai nấy đều là tuyệt phẩm,nhưng Huyền phi này tuyệt đối không đơn giản,nó cũng không muốn lao vào trốn tránh giành hậu cung này.

-Ta mới vào cung cũng không rõ nơi này,Huyền Phi mụi ấy quản lý trước giờ cứ vậy đi.

Bọn họ kinh ngạc nhìn nó đó giờ nữ nhân nào cũng muốn nắm quyền nó lại không muốn,thật không tin nổi.

-Nhưng tỷ tỷ...Hạ phi định nói gì nhưng bị nó cắt ngang.

-Ta xưa nay thích an nhàn không thích trốn thị phi,nếu một số kẻ không an phận đến kiếm chuyện ta không chắc sẽ dễ yên,bọn mụi có lòng ta đa tạ,nhưng xưa nay ta không thích quản nhiều chuyện như vậy,lời nói của nó như một lời trực tiếp hăm dọa nói không muốn tranh đấu ai rảnh rồi kiếm chuyện không chắc nó sẽ dễ yên.

Bọn họ cười gượng hoàng hậu này thật không đơn giản,họ đến chỉ để thăm dò nó,nếu nó không hứng thú việc câu dẫn hoàng thượng bọn họ cũng không rảnh mà kiếm chuyện,nói chuyện phím đôi ba câu họ diện có rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Về Cổ Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21

Bọn họ vừa đi thì bọn người Hạ Lâm xuất hiện.

-Chủ nhân..bọn họ quý xuống đồng thanh cung kính

-Chuyện nhà đã xong,đứng lên nói chuyện.

-xong thưa chủ nhân.

-Được Thủy Phuy,Tiểu Hắc đến bảo vệ Bích Ngọc tỷ,Thủy Hà-Tiểu Bạch bảo vệ nguyệt Lam,Hạ lâm bảo vệ phụ thân ta,Hạ Sở người nhận nhiệm vụ mật thám làm người đưa tin tức.

-Tuân lệnh chủ nhân,bọn họ phóng đi nhanh như chớp.

-Tỷ tỷ người cho bọn họ đi hết người không sợ.

Nó cười ôn nhu."Ta không lo cho ta chỉ lo cho muội."

-Tiểu Hương khó hiểu."Sao lại lo cho muội."

-Nha đầu muội không biết võ công,hầu hạ ta rất nguy hiểm,ta thân phận càng cao nguy hiểm càng lớn.

-Ân,muội không sợ hầu hạ tỷ là phước của muội,muội chết cũng cam tâm,tiểu Hương vỗ ngực nói.

Nó phì cười với biểu cảm của nha đầu phì cười."Thôi được rồi muội nghỉ ngơi đi"

-Ân,Tiểu Hương lui ra,nó ở trong phòng đem cuốn bí kiếp lão đầu ra xem.

-Xem ra ta phải học nó.

-1tháng sau tại Vương Phủ.

-Vương gia A vương phi trốn ra kỹ viện chơi.

-Vương gia a,vương phi chui lỗ chó bị chó cắn.

-Vương gia a,vương phi leo cây té trật chân.

-Vương gia A,vương phi tắm dưới hồ lâu quá bị nhiễm phong hàn.

Hàn phong nghe hạ nhân bẩm báo đến nhứt đầu,tiểu yêu tinh đứng không cho hấn yên mà.

-Nàng lại chồn ra ngoài.

-Ân,ta ta..Nhò nhìn khuôn mặt lạnh tanh của hấn sợ hãi nói lắp bắp.

-Thế nào.

-Ân,huhu ta biết lỗi ui tại ở đây chán..ô...ô..huynh lại lo chuyện triều đình không dắt ta đi chơi...ô...ô..ta chán..ô..ô ta mới lên ra ngoài chơi...ô.ôô.

Lần nào nàng cũng nói vậy,khổ cái hấn lại không đành lòng giận nàng ôm nhỏ vô lòng zỏ zành.

-Nín,nếu muội ngoan vài hôm nữa ta sẽ đưa nàng tiến cung thăm tẩu tẩu.

-Là thật,nghe được thăm nó nhỏ nín khóc ngay ngược mắt lên xác định.

-Thật,nhưng nếu nàng không ngoan...

-Ân,ta ngoan ta hứa sẽ ngoan,nhò cắt ngang lời hấn ôm hấn dụi dụi.

Hàn phong thật hết cách với Tiểu yêu tinh nhà mình,ôn nhu bằng nó đi ăn trưa.

---Mấy ngày sau---

Ta nói bọn người tiểu Bạch bảo vệ nhỏ rót mồ hôi hột chủ nhân họ quá đáng sợ,lam bọn hấn bay đi bay lại,đứng tim vì nhỏ,mấy hôm nay con tim bé nhỏ mới được nằm yên thì...

- Vương phi sau rồi.

- Bẩm vương gia vương phi chỉ ở trong phòng ăn điểm tâm xem truyện rồi ngủ.

- Ngoan vậy sao được rồi người lui ra đi.

- Thuộc hạ cáo lui.

Hàn Phong vui vẻ tiêu yêu tinh của hắn nhớ tẩu tẩu đến vậy ngoan ngoãn để được hắn dẫn tiến cung, hắn muốn đến xem khuôn mặt chán nản khi không được phá phách của nàng vừa nói hắn vừa đứng dậy đến viện của nhỏ.

- Nguyệt Lam tỷ đàn đây.

- Ân, hôm nay bốn tiểu thư sẽ đàn cho mị nghe.

- A, tỷ tỷ biết đàn khi nào mị không biết vậy.

- Ta đâu biết đàn (ôi... như... sét... đánh... ngang... tai... ai... ai)

Tiểu Thuý đứng hình, nhỏ đến bên cây đàn, khuôn mặt u buồn, uôi mắt hờ hợt ra dáng như mấy người đánh đang trong phim, đặt tay lên dây đàn từ từ đánh.

- Tăng.... tăng.... tăng...

- Bằng.. Bằng... Bằng... Bằng

- Tăng... tăng... tăng

- Bằng.. Bằng.. tăng.. tăng.. tăng.

Tiếng hết sức hết sức hay của nhỏ khiến gà vịt bay tứ tung, Tiểu Thuý ngắt luôn, Thuý Hà- Tiểu Bạch rút từ trên cây xuống ngắt lâm sà, chủ nhân A con tim bé nhỏ của chúng tôi mới yên ổn giờ người làm nó ngừng đập luôn rồi.

Nhỏ quay sang hỏi tiểu Thuý thấy nó đàn hay không thì thấy nàng ngắt chu mỏ.

- Ta đàn hay vậy mà, chột có ai đó ôm eo nhỏ.

- Nương tử từ khi nào có hứng thú với đàn vậy.

- Ân, huynh thấy ta đàn có hay không.

- Rất khó nghe.

- Có cần nó trực tiếp như vậy không, nhỏ xụ mặt xuống, Hàn Phong cười ôn nhu tay nắm tay nhỏ để lên dây đàn.

- Để ta chỉ nàng

Rồi hay người cùng nhau đàn, nhỏ bây giờ lại càng ngày càng thích Hàn Phong hơn, muốn dựa dẫm, nhõng nhẽo với hắn hơn, từ hôm động phòng nhỏ đã xác định tim mình dành cho hắn, hắn cũng vậy đã yêu nàng sâu đậm, dù nàng có làm gì hắn cũng thích sủng mình nàng, tiếng đàn vu vương khắp mọi nơi.

T/g: ta nói cặp này tình bề bình luôn tui viết mừ tui muốn xé nát điện hết sức hà, đòi FA khổ quá A

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Về Cổ Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Nguyệt Tuyết học lễ nghi

Nhỏ đang ngồi trong phòng nhàm chán ăn bánh uống trà thì Tiểu thuý bước vào.

- Tỷ tỷ mai tỷ phải vào cung, tỷ không lo lắng sao.

- Ân, có gì phải lo, nhỏ mặt khó hiểu nhìn tiểu thuý, chẳng phải tiến cung gặp tỷ tỷ thôi sao có gì phải lo.

-Tỷ tỷ người phải biết hoàng cung là nơi rất đáng sợ chỉ nói sai một câu là mất đầu,huống hồ Vương gia sùng tỷ như vậy người nói năng không phép tất...vương gia ngài ấy cũng không để ý,nhưng vào cung thì khác,Tiểu thủy nói câu nói năng không phép tất giọng nhỏ đi sợ nhỏ nỗi giận nàng chỉ muốn khuyên nhỏ việc tiến cung lần này rất quan trọng.

-Ác...ồ...ào(khác trở nào),nhỏ vừa ăn bánh vừa nói.

-Nguyệt Lam tỷ trong Hoàng Cung hoàng thượng,thái hậu,các phi tần của hoàng thượng đều cấp bậc lớn hơn tỷ,nếu như tỷ cứ xưng hô không cấp bậc như thế nếu như họ làm khó tỷ sẽ rắc rối.

-Án,Hàn Phong Sẽ bảo vệ ta.

-Nhưng mị mới nghe ngóng được ngày mai là đại yến tiệc,tham dự gồm có vua Lăng quốc,Mạc quốc,Tiêu quốc,còn có các Bang sát thủ,nếu tỷ cư xử không đúng sẽ làm bề mặt Vương gia người phải nghĩ cho Vương gia A.

-Án,lo ta rất lo vậy ta phải làm sao,Tiểu Thủy ta thật hết cách A mị dạy ta đi được không.

-Án,tỷ tỷ khi gặp Vương gia người phải hành lễ,người học cách xưng hô sao cho đúng.

-Như thế nào.????

-Như thế này khi Vương gia đến người phải cúi thấp người tay để qua một bên khuỷu nhẹ xuống một tý,rồi sao đó tỷ nói."Thần thiếp bái kiến Vương gia."tiểu Thủy vừa nói vừa diễn tả.

-Án.

-Còn nữa khi gặp các phi tần của hoàng thượng người cũng phải cung kính,người không được ăn uống lơ mãng,nói năng nhẹ nhàng,không được...

-Án,Thật khó A lẽ nghĩ cổ đại thật phức tạp A,ta không học ta không học nhiều thứ như vậy sao ta có thể nhớ được,cái gì ăn uống không được lơ mãng,cái gì nói năng nhẹ nhàng...A ta không học nữa.

-Tỷ tỷ người phải học người không muốn Vương gia gặp rắc rối đúng không,người hứa sẽ chăm sóc vương gia mà.

-Ta...thôi được rồi.

Thế là nguyên ngày nhỏ cố học các bước lễ nghi tập tành đi đứng nhẹ nhàng,nói chuyện theo lễ nghi,Hàn Phong Từ thư phong đến Viện của nhỏ như mọi ngày cùng nhỏ ăn cơm vừa bước vào phòng.

-Huỳnh...A thần thiếp tham kiến vương gia,nhỏ nhớ lời tiểu hương dạy cuối đầu sao đó tay để qua một bên khuỷu nhẹ cung kính chào hấn,Hàn Phong bị nhỏ dọa cho sợ.

-Tiểu yêu tinh nàng lại bày trò gì đây,vừa nói vừa bước lại gần nhỏ ôm vào lòng.

-Án,ta đang học lễ nghi để tiến cung không làm huỳnh về mặt A,nhỏ dụi dụi vô ngực hấn hít hương thơm từ cơ thể của hấn.

Hàn Phong cười ôn nhu bẹo má nhỏ,nàng là đang lo hấn gặp rắc rối sao,tiểu yêu tinh của hấn thật tốt A,"Vậy Nàng học được những gì."

-Án,phải đi đứng nhẹ nhàng,nói năng thủy mị....nhỏ ngồi trong lòng hấn phần khích kẻ những thứ đã học cho Hàn Phong nghe,Hàn Phong nhìn bộ dạng đó rất muốn đem tiểu yêu tinh của hấn ăn sạch sẽ nhưng hấn không thể A,phải dưỡng sức cho tiểu yêu tinh mai còn phải tiến cung.

-Vương gia ngài thấy ta như vậy có ra dáng chưa,nhỏ đứng phất dậy đi nhẹ nhàng mông lắc qua lắc lại,xưng hô ngài và với hấn,hấn nhìn bộ dạng đó hấn phì cười.

-Tiểu yêu Tinh lại ăn cơm đi, nàng đi thêm một chút nữa ta thật ăn không nổi A.

-Án,là huỳnh chê ta,nhỏ chu mỏ ngồi xuống bàn ăn giận dỗi.

-Ta sai,ta sai nàng đừng giận để vi phu bồi nàng ăn cơm được không,Hàn Phong lại bế nhỏ đặt lên đùi gấp thức ăn cho nhỏ.

-Án,làm gì làm tính hằm ăn không bỏ,hấn chỉ dụ dỗ hai ba câu nhỏ đã hết giận vui vẻ ăn cơm.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Về Cổ Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22-2: Tử Kỳ công tử thật không đơn giản

Thẩm Nguyệt Cung

Nó dạo này rất rảnh rồi bọn phi tần cũng không đến làm phiền nó, Tề Hoàng Thượng gì đó cũng không đến.

Mấy ngày qua nó lo học cuốn bí kiếp, đúng là đầu quá đi vô công công cũng quá đi nó mất một tháng mới học được tầng 11, còn tầng 12 nó thật không lĩnh ngộ được.

Nó hiện tại mặt bộ y phục hồng phấn vô cùng thoát tục, nằm trên chiếc xích đu hôm trước nó sai hạ nhân làm cho, đôi mắt nhắm nghiền, tâm tình nó thật lười nhát không muốn động đậy, gió bay làm tà váy tung đưa theo gió.

- Thuộc hạ tham kiến chủ nhân.

- Có chuyện gì sao, nó vẫn như vậy không động đậy mắt vẫn khép nhẹ nhàng mở miệng.

- Thuộc hạ đến báo tin, hôm nay Hoàng thượng sai người đưa thiệp mời Cung chủ Bang Phụng Hoàng tham dự đại yến tiệc.

- Vậy sao, nó hơi ngạc nhiên nhưng thoáng qua rồi thôi thờ ơ trả lời.

- Còn một chuyện, Chủ nhân bọn người Nam Cung Thần chủ để lại thư tối nay đến thanh lâu... hần chưa nói hết câu.

- Được người lui đi ta sẽ đãi quyết.

- Thuộc hạ cáo lui, thân ảnh Hạ Sơ chớp mắt biến mất.

Hôm nay nó cũng muốn ra ngoài một chuyến, thật không ngờ người Nam Cung Chủ kia thật nhanh biết thanh lâu là nơi làm ăn của nó, truyền tin tới đến chẳng phải trực tiếp muốn nó ra mặt, nó nụ cười nhẹ nó lừa biến rồi xích đu vào phòng thay đồ.

-----Tua ---Tua---tua-----

Nó hiện tại đã đến kinh thành, mọi người xung quanh rất náo nhiệt, mùi thức ăn lan tỏa khắp nơi, không khí trong lành lâu rồi nó không thấy thoải mái như vậy, bước nhanh đến thanh lâu cũng lâu rồi nó không đến thăm Bích Ngọc Tỷ tỷ.

- Khách quan mời người vào A... một nữ nhân đến bên nó mời gọi.

- Ấy da công tử người thật đẹp A... tiếp theo mấy cô nương bám lấy nó mời gọi đưa tình.

- Mọi người Kỳ Công tử là khách của ta các tỷ muội cứ tiếp tục công việc.

Bích Ngọc bức đến các nữ nhân kia nhanh chóng rời nó, Bích Ngọc Tỷ hôm nay không giống như trước có vẻ đẹp thủy mị thay vào đó là vẻ đẹp ma mị ánh mắt sắc bén hơn, cử chỉ cũng thoát tục hơn, nàng dẫn nó về phòng.

- Mui đến sao không báo trước với ta, Bích Ngọc vừa rót trà vừa hỏi nó.

- Ân, mui muốn cho tỷ bất ngờ, nó uống ngụm trà nhẹ nhàng nói.

- Mui đó,... mui đến chuyện Nam Cung Chủ, câu đầu trách móc nó câu sau lại rất nghiêm túc.

- Không hẳn vậy, đây tỷ xem... nó đưa thiệp mời cho nàng.

Bích Ngọc kinh ngạc. "Đại yến Tiệc."

Nó nhàng nhả uống ngụm trà nhẹ nhàng gật đầu "Mui muốn tỷ cùng Hắc Bạch

Tham gia."

- Mui không tham gia, Bích Ngọc ngạc nhiên nàng không biết nó giờ đã là hoàng hậu, nó cũng muốn tham gia với thân phận Tử Kỳ nhưng nó lại là hoàng hậu vẫn mặt sẽ bị nghi ngờ, nó tin tưởng với sự khéo léo thông minh của Bích Ngọc tỷ và Hắc Bạch nếu người khác có làm khó họ cũng đối phó được.

- Có nhưng với thân phận khác, nó nhắm mắt tay đưa lên bắt lấy một phi đao lao tới, Bích Ngọc kinh ngạc.

Trong phi đao có thư Bích Ngọc mở ra xem rồi đưa cho nó xem "Hạ Sơn, một nén nhang." Xem ra có người muốn mời nó đến, nó đứng lên.

- Mui định đi, như vậy rất nguy hiểm, bọn họ đã gi rõ địa điểm mui không sợ trúng kế, Bích Ngọc Lo lắng.

- Không vào hang cọp sao bắt được cọp tỷ yên tâm, nó nở nụ cười nhẹ trấn an.

-Nhưng...

-Được rồi tỷ yên tâm mọi không sao,... nói rồi nó dùng khinh công bay đi mất.

-Nha đầu thật là...Bách Ngọc lo lắng nhìn theo bóng dáng của nó,sao đó cảm thiệp mời lên ánh mắt trầm tư.

-Nơi ta không muốn đến nhất....Đúng là ý trời,bích ngọc nhẹ cảm thiệp đến giường cất dưới gối,bước ra ngoài.

--Hạ-----Son--

Nó đến nơi hẹn thì thấy chiếc kiệu hôn tỹ vô gập,kế bên có hai thuộc hạ một nam một nữ,ánh mắt họ đầy sát khí, ánh mắt nó thoáng lên tia thú vị,đáp nhẹ nhàng xuống đứng đối mặt với họ.

-Thật không ngờ Từ Kì Cung chủ lại đến một mình,chất giọng ẻo lả có chút cười nhạo của tên Nam Cung Chủ.

-Ta lại không ngờ Nam Cung Chủ cao cao tại thượng lại là Cọp.

Ý tứ câu nói nó rất rõ ràng,Nam Cung chủ hẳn là người sắc bén hiểu ngay nó muốn nói nó đến hang cọp để bắt cọp,hắn cười to,cất giọng ẻo lả.

-Thú vị đúng là thú vị.

Nó vẫn nhàn nhạ đứng đó khuôn mặt hiện ý cười."Nam Cung Chủ không hẹn ta đến đây chỉ khen ta chứ."

-Từ Kì Cung Chủ đúng là người thẳng thắn,câu nói hẳn vừa dứt hai thuộc hạ một nam một nữ của hắn nhanh như cắt lao tới nó đánh,nó nở nụ cười muốn thử nó không biết lượng sức..

Nó nhanh nhẹn bay lên cây xung quanh né đòn bọn họ,bọn chúng đánh tới đâu cây ngã đến đó,ra tay cũng độc thật nó không đánh trả chỉ né tránh thật ra với võ công hiện giờ tên Nam Cung Chủ kia cũng không phải đối thủ của nó,nó chỉ muốn chơi mèo vờn chuột tí thôi,sao một lúc chán nó dùng nội công chưởng về hai người họ,họ sợ ý trúng đòn vùn ra miệng phun máu(bị nội thương)

-Nam Cung Chủ thật hiểu khách.

-Haha,Từ Kì công tử đúng là danh bất hư truyền,tại hạ đắc tội,hắn tất nhiên biết võ công nó lợi hại hơn hẳn,hai thuộc hạ của hắn chỉ sau hắn một bậc nó chỉ một chưởng khiến họ bị trọng thương,Từ Kì Công Tử Đây Không Tâm Thưởng,kẻ tức thời là nam tuấn kiệt vô mong ngựa.(nịnh nọt á)

-haha,xem ra Nam Cung Chủ muốn thay thuộc hạ ta xem thực lực của ta,thay mặt thuộc hạ trong Bang ta xin đa tạ Cung Chủ quá quan tâm.

Ý nói cảm tạ nhưng lại đánh ngay trọng tâm hắn hẹn nó đến để thử nó,quá quang tâm có nghĩa hắn lo chuyện bao đồng quá nhiều,hắn tất nhiên hiểu ra lệnh cho người khiêng kiệu đi.

Ánh mắt nó thoáng lạnh,xem ra Nam Cung Chủ này không đơn giản,nó không giết hắn vì không muốn đứt dây động rừng muốn xem thế lực chống lưng hắn là ai,xem ra muốn đến thanh lâu chỉ là cái cớ...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vê Cổ Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23

Sao khi gặp mặt Nam Cung Thần Chủ nó cần phải điều tra kĩ hơn về thế giới này,người ở đây quá cường hãn,nó đến Phượng Hoàng Bang bàn chuyện một lúc sao đó trở về Cung.

...THẨM NGUYỆT CUNG....

-Nguyệt Tuyệt tỷ lúc này Lý công công đến tìm người nhưng viện cớ nói tỷ mệt cần nghỉ ngơi,Tiểu Hương thấy nó về thì chuẩn bị y phục thay cho nó vừa thay vừa nói.

-Tìm ta.

-Ân,Lý công công đến theo lời hoàng thượng báo cho người một tiếng,mai Hoàng Thượng cùng người đến yến tiệc, để người chuẩn bị.

-Được..nó trầm tư một lát sao tên hoàng thượng kia lại muốn đi cùng nó,nghe nói hẳn sủng Huyền phi cơ mà theo lý sẽ đi cùng nàng ta sao hắn lại đi với nó,suy nghĩ một hồi cũng không ra lý nó ngã lưng xuống giường đi ngủ,ngủ theo ý trời vậy.

-----Phủ Vương gia-----

Cuối cùng ngày tiến cung cũng đến Nguyệt Lam được Tiểu Thủy sửa soạn xong,bước ra sảnh,nhìn nhỏ bây giờ không khác gì tiên giáng trần một thân y hồng nhạt,tóc búi tự nhiên,không tô phấn,chỉ tô nhẹ một tý son nhìn nhỏ dịu dàng thoát tục say đắm lòng người.

-Tiểu yêu tin nàng rất đẹp,Hàn Phong lại gần tiện tay ôm eo nhỏ nhẹ nhàng hít mùi hương trên tóc nhỏ,dịu dàng khen.

-Ân,Vương gia chúng ta đi thôi,nhỏ kéo hấn ra xe ngựa,nhỏ rất nôn nóng được gặp nó, lâu rồi không được gặp nhỏ rất nhớ nó A.

Hàn Phong bước lên xe ngựa trước đưa tay đỡ nhỏ lên,nhỏ quang sát trong xe đúng là thân kỳ A,một chiếc xe ngựa thôi mà vì điệu đến vậy,trong xe có cả giường ngủ này bàn gỗ nữa,Hàn Phong đến bên chiếc bàn gỗ nhìn nhỏ nói.

-Nàng mệt thì nghỉ ngơi,ta phải xử lý sổ sách một lúc,thật ra hấn cũng muốn cùng nàng ngắm cảnh,muốn ôm nàng vào lòng tiện thể ăn miếng đậu hũ nhưng hấn phải xử lý nhanh chóng sổ sách này,tiến cung sẽ không có thời gian ỷ khuất nhìn nhỏ.

Nhỏ không để ý hấn vén màn nhìn khung cảnh xung quanh lâu rồi nhỏ không được ra ngoài A,thật không khí ở đây thật dễ chịu,xe ngựa đi qua một hẻm núi,phong cảnh ở đây thật đẹp,có một đồi núi trước mắt nhỏ thác nước từ đồi núi chảy ra,phía dưới là một cái hồ xung quanh hồ có rất nhiều hoa mọc,có rất nhiều bướm chúng đang đua nhau lượn quanh theo con gió.

-Thật đẹp...nhỏ nhìn phong cảnh trước mắt cảm thán,hẻm núi gần với thác nước suốt đường đi nhỏ được ngắm phong cảnh hùng vĩ kia ngắm chán nhắm mắt cảm nhận làn gió mát.

Sao khi qua hẻm núi đi được một quãng đường nhỏ ngắm cảnh chán thì kiếm gì đó ăn nhưng cảm giác ngồi xe ngựa lâu như vậy nhỏ không quen cảm thấy khó chịu bỏ lại Hàn Phong ngồi vào lòng hấn mà nheo.

-Vương gia A thiếp ngồi lâu như vậy không quen đau lưng,nhỏ dựa vào ngực hấn cầm bánh bao vừa ăn vừa dụi dụi nhõng nhẽo với hấn,nhỏ cảm thấy dễ chịu khi ở trong lòng hấn bị hấn ôm riết cũng thành thói quen.

-Tiểu yêu tinh ta phải kiểm tra sổ sách gần xong rồi mọi chuyện khó ngồi yên một chút,hấn thấy nhỏ như vậy rất đau lòng A nhưng chuyện sổ sách rất quan trọng A.

-Ân,để ta giúp Người, nhỏ cảm quyền sách nhanh chóng tính xong,hấn nhìn sơ qua cũng biết tất cả đều không sai sót nhìn nhỏ ngạc nhiên.

Bình sinh nhỏ và nó được huấn luyện việc quản lý gia tộc chuyện tính toán đối với nhỏ và nó mà nói dễ như com bữa.

-Ân,để thiếp chỉ Vương gia cách tính La tinh cách tính này rất nhanh mà chính xác hơn cách tính của người,như vậy.....như vậy..,nhỏ chỉ hấn,Hàn Phong rất nhanh tiếp thu chỉ trong nửa canh giờ hấn đã xử lý xong đồng sổ sách nếu nhanh nhất cũng mất cả ngày.

Tiểu yêu tinh của hấn thật không tầm thường A"Tiểu Yêu tinh nàng đã vất vả giúp ta vì phu phải trả công nàng rồi."

-Ân,Vương gia người định trả công gì,nhỏ nghe đến trả công nghĩ hấn sẽ cho nó ngân lượng thì mắt sáng ngược lên nhìn hấn,nhưng nhỏ không biết môi nàng sắp bị hấn cắn A.

-Vi phu sẽ phục vụ nàng A..vừa dứt lời môi nhỏ đã bị hấn ngậm lấy,hấn từ từ đưa lưỡi tách hàm răng nhỏ ra luồn vào trong bắt lấy lưỡi nhỏ mà mút,tay tiện thể mò mẫm hai cái bánh bao của nhỏ đến khi cả hai không thở nổi luyến tiếc buông ra.

Khuôn mặt nhỏ của Nguyệt Lam do khó thở mà đỏ lên vừa được hấn buông tha thì hít lấy hít để.

-Lưu manh,biến thái A huhu....giờ nhỏ mới phát hiện hấn là tên biến thái A từ đêm tân hôn hấn luôn bận tiến cung xử lý sổ sách không đến ngủ với nhỏ chỉ có dùng com với nhỏ đôi khi ôm nhỏ vào lòng chứ chưa bao giờ hôn hay ăn nhỏ,nhỏ cứ nhiên không biết Hàn Phong hấn là tên sắc lang.

Hấn cười khuôn mặt vô cùng dễ tiện A thật đáng ghét,nhỏ giận dỗi chẳng thèm nhìn mặt hấn nữa.

-Nương Tử vi phu phục vụ chưa tốt sao hay là...Hàn Phong nói lấp lửng câu nói khuôn mặt hiện rõ hai chữ biến thái to đùng

-A,huynh dám lão nương cho huynh tuyệt tử hừ,nhỏ tức giận dơ tay dọa hấn,nhỏ giận tới mức wen hét lên nghi tiểu thủy dạy như trước xưng hô vô lễ.

-Ân,nàng thật nhân tâm,nếu nàng không thích ta không đùa nữa,Hàn Phong vén tóc nhỏ qua một bên nhẹ nhàng dựa vào vai nhỏ ôn nhu nói.

Nhỏ bị hấn ôm,vai bị hấn dựa hơi thở của hấn phả vào mặt cảm thấy dễ chịu im lặng dựa vào ngực thiếp đi lúc nào không hay.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Về Cổ Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24

Cuối cùng cũng đến hoàng cung nhỏ được Hàn Phong điều xuống xe ngựa,mắt nhỏ mở to hết cỡ lăm bằm.

Vàng A vàng thiết nha đập một cây cột thui đem về thế giới của mình thế nào cũng giàu A,nhìn ngó xung quanh không ngờ hoàng cung lại to như vậy quá sức tưởng tượng của nhỏ,mắt sáng như đèn pha tính kế phá phách.

Hàn Phong thấy tiểu yêu tinh của mình nhìn xung quanh ánh mắt sáng rực thì linh cảm không lành,haizz tiểu yêu tinh nhà hắn hể đưa đôi mắt hứng thú đó ra thế nào cùg vào bài trò.

-Tiểu yêu tinh hôm nay ngẫu rất quan trọng,có rất nhiều Hoàng thượng nước khác đến nàng đừng có bài trò,Hàng Phong vừa nói vừa ôm eo nhỏ cất bước.

-Ân,ta biết rồi Vương gia người mau dẫn ta gặp tỷ tỷ.

-Chúng ta phải đến đại tiệc cho đúng giờ,sau khi kết thúc đại tiệc ta dẫn nàng gặp tẩu tẩu sau.

-Ân,nhưng mà.....

-Ngoan,tẩu tẩu cùng hoàng huynh cũng đến đó rồi nàng đừng những nhẽo ngoan nào.

-Ân...hai người cùng tiến đến yến tiệc,yến tiệc này ba năm tổ chức một lần,mỗi lần tổ chức sẽ thay đổi nơi tổ chức,như năm nay ở Sở Quốc thì 3năm sao tổ chức ở Lăng quốc.

Đất nước ở chia thành 4 vùng do các vị vua Sở,Lăng,Tổng,Mạc cai trị các nước kí kết thông giao hoà bình ba năm theo luật lệ tổ chức Đại yến tiệc một lần nhằm bồi đắp tình hữu nghị giữa các nước cũng như giao lưu học hỏi.

Yến tiệc được tổ chức ngoài trời,ăn uống giải trí,đặc biệt là thi tài,mỗi lần tổ chức đều có phần thi tài để cho các nhân tài các nước được thi đấu với nhau.

Cuộc thi gồm 3 thể loại:

Thứ nhất:cầm,kỳ,thi,hoạ dành cho các phi tần của các nhà vua cùng nhau tranh tài,

Thứ hai:bắn cung,bắn cung được chia làm hai loại,loại thứ nhất do các nhân tài cùg nhau thi bắn trúng hồng tâm khi đứng cách xa sáu trăm mét,loại thứ hai vào rừng bắn thú thể loại này dành cho các vị vua cùng nhau giải trí.

Thứ ba:Luận võ.

Các thể loại thi đấu được mọi người tự nguyện ai cũng có thể tham gia và đưa ra mức cá cược, đây là cơ hội cho những ai muốn có được thứ mình cần chỉ cần thách đấu người muốn thách đấu, thắng sẽ được chấp thuận quang minh chính đại có được thứ mình muốn.

MỌI người đã có mặt đông đủ,các vị hoàng thượng đã an toạ,Lăng Minh là vị vua có tuổi nhất trong 4nước ông năm nay ngoài ba mươi,đi cùng ông là Hoàng Hậu,Thục phi,Quý Phi và công chúa con gái lớn của ông.

Mạc Thần vị vua thứ hai anh tuấn là vị vua trẻ tuổi nhưng rất ôn nhu,tài trí,là người ít quan tâm chuyện thị phi,vị vua thích an nhàn không chiến tranh,đi cùng gồm hoàng hậu,thục Phi.

Tổng Hạo vị vua thứ ba là người vui vẻ,hắn rất quyết đoán,môi luôn nở nụ cười hoà thuận nhưng không ai đoán được nụ cười đó của hắn hàm chứa những suy tính gì,vô cùng anh tuấn,đi cùng gồm hoàng hậu,quận chúa mị mị y.

----- THẨM NGUYỆT CUNG-----

Hắn đi đến thâm cung của nó,khuôn mặt anh tuấn lạnh lùng yêu nghiệt,bước đi nhẹ nhàng bước vào thâm cung của nó...

-Hoàng thượng giá đáo.

-Thần thiếp tham kiến hoàng thượng,nó đã chuẩn bị xong toàn thân xiêm y đồ đậm không quá rực rỡ nhưng toả ra khí chất bất mẩu nghi thiên hạ,nó được trang điểm nhẹ tô lên nét trang nghiêm,đặc biệt đôi mắt màu tím lạnh lẽo của nó khiến người khác khi nhìn vào hoàn toàn có thể bị lạc trong sương mù.

Sở Hiên Triệt kinh ngạc với vẻ đẹp của nó đặc biệt đôi mắt tím lạnh lẽo kia,nhìn hắn không chút say mê,thích thú hay sợ hãi hắn không thể đoán được nàng đang nghĩ gì qua ánh mắt,quay lại phát tay..

-Đi thôi.

Nó bước theo hắn nhưng giữ khoảng cách không quá gần cũng không quá xa trang nghiêm từng bước tiến vào đại tiệc,nó bình sinh không thích nơi đông

đức tiếc từng hôm nay bắt buộc tham gia nhậm chán khi vừa an toạ thì đôi mắt lướt nhẹ từng con người phía dưới nhàn nhạ thu hồi ánh mắt thờ ơ không quan tâm, chỉ lâu lâu nhìn Nguyệt Tuyết Một cái rồi thôi.

Mọi người khi thấy nó bước vào ai cũng kinh ngạc trước vẻ đẹp của nó, một vẻ đẹp kiều sa lộng lẫy, Khí chất toát ra thanh cao khó có thể lại gần, Lăng Minh, Tống Hạo, Mặc thần cũng thầm đánh giá nó ba người cùng chung một suy nghĩ, nữ nhân này không tầm thường, khó có thể đoán được tâm tư của nàng.

- Yến tiệc bắt đầu, ..tiếng công công phá tan sự yên tĩnh của bọn họ.

Một nhóm vũ công đi vào hiện vũ mọi người ai cũng chăm chú xem, chỉ có nó thờ ơ tay mân mê ly rượu, hân thu hết biểu hiện của nó vào tâm mắt, thầm đánh giá.

Cuối cùng buổi nhạc nhậm chán cũng kết thúc, bây giờ là đến phần thi thơ văn do các phi tần khai màu muốn trở tài để lấy lòng hoàng thượng, họ thi nhau đối đáp, nhỏ ngồi nghe mà nhức óc bình sinh ghét nhất thơ văn tự nhiên đám nữ nhân thi nhau đối đáp làm nó hoa cả mắt nhứt cả đầu, nhảy vô lòng Hàn Phong ngồi.

Hành động đó khiến bao nhiêu người nhìn nhỏ với ánh mắt ghen ghét, vương gia nổi danh ôn nhu hiền lành tốt bụng anh tuấn lại hiểu tình đoạt lý không có thể thiếp biết bao nữ nhân muốn gả cho người, nay thấy nhỏ không biết thẹn ầu ầu yếm yếm trước mặt bao nhiêu người, các tiểu thư của các bá quan nhìn nhỏ cực kì ghen tị, đặc biệt có một ánh mắt nhìn nhỏ như muốn xé xác nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Về Cổ Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25

Mọi người đang thi nhau tất cả nữ nhân cùng nhau thi tài đối đáp ai cũng có thể tìm cho mình một đối thủ để thách đấu đến lượt công chúa Lăng quốc..

- Thần thiếp nghe danh Nguyệt Lam Vương phi đã lâu nay muốn cùng người luận tài chẳng qua Nguyệt Lam Vương phi có bằng lòng luận chút tài mọn này với thần thiếp không.

Nhỏ đang dựa mình vào Hàn Phong nghe gọi tên mình thì giật mình nhìn sang ngơ ngác chỉ vào mặt mình hỏi nàng ta.

- Người nói chuyện với ta.

Nàng ta nhìn nhỏ khó chịu khi nhỏ xem thường không để ý nàng, nhưng tỏ vẻ thân thiện gật đầu nhẹ cung kính.

- Công chúa muốn luận tài, Được công chúa muốn thi gì.

- Tùy vương phi lựa chọn.

- Công chúa là khách ta lại là vương phi đệ muội của hoàng thượng cũng xem như là chủ nhà mà chủ nhà sau lại để khách chịu thiệt công chúa cứ chọn đề.

Hàn Phong thường ngày thấy tiểu yêu tinh của mình trẻ con nhưng hôm nay nàng lại nói chuyện lý lẽ như vậy hân lại thêm tò mò về tiểu yêu tinh, lại yêu tiểu yêu tinh hân nhiều hơn, vẫn vô bá quan điều kính nể nhỏ với cách ăn nói hay đó.

- Vương phi đã nói vậy Thần thiếp tuân mệnh, chẳng qua thần thiếp có một yêu cầu.

- Mời công chúa nói, nhỏ rất bức khi cái ả công chúa gì đó lắm điều đã phá bữa ăn của mình còn yêu cầu này yêu cầu nọ nếu không phải nể Hàn Phong và tỷ tỷ nhỏ không thêm đề ý đến ả đâu.

- Chúng ta thi tài như vậy rất nhàm chán hay thần thiếp và vương phi cá cược thứ gì đó để cho cuộc thi thêm phần kịch tính.

- Cá cược.. nhỏ nhìn nàng ta ánh mắt hiện lên tia thích thú. ""Được công chúa muốn cược gì.""

- Thần thiếp muốn lấy một phần ba Lăng quốc cá với Vương phi nếu thần thiếp thua.

Tất cả mọi người kinh ngạc nhìn nàng ta, một phần ba Lăng quốc không phải là gần phân nửa đất nước sau công chúa này chơi quá lớn rồi, phía nhỏ nghe vậy càng thích thú xưa nay nhỏ cực thích chơi những thứ kịch tính như vậy.

- Nếu ta thua..

- Nếu như Vương phi thua thì vị trí Vương Phi của người phải nhường cho ta.

-Không Được, Hàn Phong nảy gì mới lên tiếng.

-Được ta đồng ý một vị chí Vương Phi mà công chúa lại cuộc lớn như vậy xem ra nếu ta không đồng ý thì công chúa không phục rồi.

nhỏ nắm tay Hàn Phong lại kẻ sát tai hắn nói nhỏ.""Yên tâm muội nhất định không nhường vị chí này cho ai đâu."" Hàn Phòng nghe vậy tuy không an tâm lắm nhưng cũng không làm được gì đành im lặng.

- Đề thi rất đơn giản gồm Cầm,Hoạ,bắn tên,nàng ta nhìn nhỏ khinh thường nói đề thi nàng ta chắc chắn mình sẽ thắng ba môn đó ở Lãng quốc không ai thắng nổi nàng.

-Được vậy nhờ Hoàng thượng Lãng,Mạc,Tổng và Hoàng thượng(Sở hiện triết) làm giám khảo.

Vòng thứ nhất cầm

Nàng ta bước lên cây đàn,tiếng đàn vi vu khắp yến tiệc nghe vô cùng êm dịu khiến người nghe mơ hồ tiếng đàn rất hay khi nàng dứt tiếng đàn mọi người vỗ tay khen thưởng.

-Thần đã già như vậy nhưng chưa từng nghe được tiếng đàn nào hay như vậy,Quốc sư Mạc quốc cất tiếng khen nàng ta,mọi người cũng bàn tán xôn xao tiếng đàn hay như vậy chắc Vương Phi thua rồi.

Nàng ta thầm vui trong bụng nhìn nhỏ với ánh mắt khinh thường,nhỏ không nói gì đứng dậy bước đến cây đàn,thật ra nhỏ đàn tuy rất dở nhưng có một bài mà nhỏ rất thích,nên học để đàn cho chị mình(Nguyệt Tuyết) nghe mỗi khi thấy nó mệt mỏi,đôi tay nhẹ chạm dây đàn,nhỏ lại cất thêm giọng hát.

Cuộc sống luôn có những khó khăn đau khổ.

Cánh hoa đẹp lâu ngày có thể tàn.

Nước sông đầy có thể cạn

Nhưng tình chị(tỷ tỷ)luôn đông đầy

Nhớ những lúc người bao quanh.

Vết thương đầy chị luôn gánh

Cái đau nào bằng máu chị rơi

Thế gian này to lớn em(muội) yêu chị hơn tất cả....chị ơi.

Tất cả mọi người nghe tiếng đàn khác thường chưa từng nghe qua bao giờ,tiếng nhạc có chút cổ quái nhưng lại rất bi thương,lời hát lại da diết nỗi buồn,thêm chút yêu thương trong tiếng hát khiến tất cả mọi người chìm trong trầm mặc.

-Hay rất hay,tiếng nói của Tổng Hạo(Vua Tổng) khiến mọi người bừng tỉnh vỗ tay khen ngợi.

Mạc Thần,Tổng Hạo,Sở Hiện Triệt chằm nhỏ thắng bỏ Lãng Minh ra con ông ta chắc chắn ông ta chằm còn mình hay rồi,tỷ số 3 không nghiêng về nhỏ,Nàng ta tức đỏ chiếc khăn gắm muốn nát.

Vòng hai thi vẽ tiểu thái giám làm mẫu cho nó với công chúa Lãng quốc vẽ.

Vòng này nó muốn để thua để nàng ta đắc ý chút chứ thắng luôn thì còn gì thú vị,nàng ta thắng thì lấy lại tinh thần nhìn nhỏ với ánh mắt chắc chắn vòng sau ả sẽ thắng.

Vòng cuối bắn tên,luật lệ bắn trúng hông tâm được đặc xa 200mét.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Về Cổ Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26

Mọi người đang chăm chú xem nhỏ và công chúa Lãng quốc thi bắn tên,đối với chuyện thi bắn tên chỉ giành cho nam nhân nữ nhân thi đối với họ rất hiếm nên ai cũng háo hức xem.

- Ta có một yêu cầu,nhỏ thay y phục xong bước lên sân thi đứng thi cất giọng.

Mọi người ai nấy đều tò mò nghĩ nhỏ muốn rút ngắn khoảng cách tâm bia lại.

-Vương Phi cứ nói,Công chúa Lăng quốc về mặt đặc ý nhìn nhỏ.

-Ta thấy Tâm bia kia để quá gần như vậy không hợp với cá cược của chúng ta,chúng để nó xa hơn như vậy thắng sẽ bội phục hơn được công chúa thấy sau.

Tất cả mọi người lúc này kinh ngạc 200bộ đã quá xa người được huấn luyện đặc biệt mới nhắm trúng được nhỏ lại muốn xa nữa,Công Chúa Lăng quốc thì kinh ngạc không biết nhỏ muốn gì.

-Vương Phi muốn thêm bao nhiêu bộ.

-300bộ tức là 500bộ.

Mọi người thêm một trận kinh ngạc xém ngắt Văn võ bá quan thì ôm tìm Vương Phi bọn họ đang đùa sao 500bộ đến người võ công cao cường còn chưa bắn xa đến vậy.

-Chuyện này...Công chúa Lăng quốc lúc này run sợ 200bộ nòng ta còn chưa nhắm chắc trúng hồng tâm hướng hồ 500bộ.

-Công chúa sợ rồi sao,nhỏ bây giờ nhìn vô cùng nghiêm túc đối với nhỏ một khi đụng đến vũ khí nhỏ trở thành con người khác,nghiêm túc lạnh lùng chỉ tập trung đến mục tiêu,nhỏ luôn nhớ những gì nó(Nguyệt Tuyết) dạy.

-Em phải nhớ đối với vũ khí một khi sử dụng chúng tuyệt đối không được phân tâm,không được sợ ý,một khi chạm vào chúng phải thật nghiêm túc nếu không chúng sẽ như dao hai lưỡi giúp ta thắng cũng có thể hại ta thua sợ xuất một chút chúng cũng có thể cướp đi người em muốn bảo vệ.

Ánh mắt nhỏ khác hẳn thường ngày,hắn khí toát ra khiến người xung quanh run sợ,nó vẫn thờ ơ xem kịch nó biết chắc nhỏ sẽ thắng nên cũng không quan tâm lắm nhưng mắt vẫn nhìn nhỏ,hắn ánh mắt chăm chú xem nhưng mắt hiện lên tia nhàm chán cứ nghĩ nhỏ muốn nổi bật không nghĩ một nữ nhi chân yếu tay mềm kia có thể đủ lực bắn đến tâm bia,mọi người xung quanh ai nấy mỗi người một ý nghĩ khác nhau.

Công chúa Lăng quốc lên trước nòng ta Dương Cung bắn mũi tên đi được 300bộ thì rớt xuống binh lính kiểm tra.

-Bẩm hoàng thượng mũi tên bắn trúng hồng tâm nhưng được 300bộ..

-Được.

Tôi nhỏ bắn tên,nhỏ dương cung lên lực đặc ở cuối mũi tên..

Vào....

Phập....

Mũi tên lẹc tâm bia một miếng nhưng cũng coi như trúng,tất cả mọi người kinh ngạc có vài vị quan già ngắt lên sàn,hắn thì thấy thú vị.

Quá ảo diệu,bọn họ không thể tin những gì mình vừa thấy được một nữ nhi chân yếu tay mềm lại bắn mũi tên đòi hỏi nội lực kỹ năng cao mới trúng.

Mạc thần,Tổng Hạo rất ngạc nhiên không ngờ một nữ nhân lại tài cao như vậy,đây lần đầu họ đến Sở quốc tuy biết Sở Hiên Triệt tài cao đất nước lớn mạnh,nhưng không ngờ lại nhiều nhân tài như vậy,mỹ nhân không chỉ đẹp lại còn tài cao hai người họ rất hứng thú,muốn biết nhiều hơn về Sở quốc.

Lăng Minh khi thấy con gái mình thua thì tức giận mục đích không có được lại mất 1 phần ba đất nước coi như sao này phải xem sắc mặt của các nước khác.

Nhỏ sao khi bắn không chính xác lắm ánh mắt lo lắng nhìn về phía nó,nhỏ biết chị mình rất nghiêm khắc khi nhỏ sơ suất như vậy chắc chắn chị ấy sẽ không vui,mắt đối mắt nhỏ nhìn tia giận trong mắt nó thì xụ mặt.

Hàn Phong thấy nhỏ thắng nhưng không vui thì bước lên kháng đài ôm nhỏ hỏi nhỏ.

-Nàng không vui khi nàng thắng.

-Không có,muội nói huynh cũng không hiểu đâu,nhỏ ôm dụi dụi vô ngực hắn hai người bài tỏ tình cảm với nhau y như nơi không người.

-Vương gia,Vương Phi có muốn ân ái thì đợi về phủ đây là đại tiệc,hắn lên tiếng.

Hàn Phong và nhỏ đỏ mặt lui xuống,mọi người lại nhập tiệc...xem người diễn kịch xong họ vừa lui xuống thì..

Hắc Long,Phượng Hoàng,Huyền Cơ,Mộc Hoá các bang đồng loạt xuất hiện..

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Về Cổ Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

